

ΠΑΡΩΡΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.
Αριθμός Αδείας 611

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

9 772585 344107 03

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1555, 18 Γενάρη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ



Χτίζουμε τη δύναμη των "από Κάτω"
σελ. 18

Δυνατή Αντικαπιταλιστική Αριστερά
σελ. 6-7

Η Άποψή μας
σελ. 3



Βασιλικές τιμές για τον Γλύξμπουργκ Φριχτός θάνατος για την εργάτρια καθαριότητας



17/1, Απεργία στους Δήμους. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ Μ' ΑΥΤΟΥΣ

Η ΝΔ νοσταλγεί, εμείς δεν ξεχνάμε...

Η επισιμότητα που δόθηκε στην κηδεία του έκπτωτου Κωνσταντίνου Β' από την κυβέρνηση, την εκκλησία, τον πολιτικό κόσμο και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης είναι μια πρόκληση. Όχι γιατί το επίθετο του Κωνσταντίνου ήταν Γλύξμπουργκ. Όχι γιατί ο προπάππος του, ο Γεώργιος Α', ήταν «Δανός πρίγκιπας» (που ήταν πράγματι). Όχι γιατί ήταν «ξένος». Ήταν πρόκληση γιατί η μοναρχία ήταν και παραμένει το σύμβολο της απαξίωσης της δημοκρατίας, της αυθαιρεσίας της εξουσίας και της ακροδεξιάς ανωμαλίας στην Ελλάδα.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη τήρησε τα προσχήματα και αρνήθηκε μια κηδεία «δημοσία δαπάνη». Τυπικά, όμως, μόνο. Η κυβέρνηση αντιπροσωπεύτηκε επίσημα στην κηδεία από τον αντιπρόεδρο Παναγιώτη Πικραμμένο και την υπουργό πολιτισμού Λίνα Μενδώνη. «Ανεπίσημα» παραβρέθηκαν ο υπουργός Εσωτερικών Μάκης Βορίδης, ο πρώην πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς, η ευρωβουλευτής της ΝΔ Άννα Μισέλ Ασημακοπούλου, οι «γαλάζιοι» βουλευτές Χρυσομάλλης, Μαντάς, και Βαρτζόπουλος και πλήθος γνωστών και αγνώστων στελεχών της δεξιάς.

Η τελετή έγινε στη Μητρόπολη Αθηνών στην οποία χοροστάτησε ο ίδιος ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος. Η αστυνομία έκλεισε το κέντρο της Αθήνας και τα κανάλια κάλυψαν την κηδεία σχεδόν λεπτό προς λεπτό.

Η μοίρα της βασιλείας σφραγίστηκε στην Ελλάδα με το δημοψήφισμα του 1974. Στο δημοψήφισμα αυτό, που έγινε στις 22 Νοεμβρίου του 1974, λίγες ημέρες δηλαδή μετά την πρώτη επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, η «Αβασίλευτη Δημοκρατία» κέρδισε με ένα συντριπτικό 69%. Η ημερομηνία από μόνη της είναι ένα αγκάθι για τη Νέα Δημοκρατία -όσες φορές και εάν επαναλάβει ότι το «πολιτειακό» έχει κλείσει οριστικά. Το δημοψήφισμα ήταν προϊόν της μεταπολίτευσης -στην οποία έχει κηρύξει ανοιχτά τον πόλεμο η κυβέρνηση του Μητσοτάκη.

Ο ίδιος ο Κωνσταντίνος, τυπικά, είχε αναγνωρίσει το δημοψήφισμα του 1974. «Εύχομαι ολόψυχα οι εξελίξεις να δικαιώσουν το αποτέλεσμα που προέκυψε από τη χθεσινή ψηφοφορία», έλεγε στη δήλωση που έκανε την αμέσως επόμενη ημέρα. Στην πραγματικότητα, όμως, πάντα έλπιζε ότι το αποτέλεσμα θα μπορούσε να αντιστραφεί. Και μηχανορραφούσε για να ανατραπεί.

Από ιστορική άποψη οι ελπίδες του δεν ήταν καθόλου αβάσιμες. Ο παππούς του, ο Κωνσταντίνος Α', εί-



26/7/1965, Συλλαλητήριο στον Πειραιά τις μέρες των Ιουλιανών

χε ενθρονιστεί και εκθρονιστεί δυο φορές: ανέβηκε στον θρόνο για πρώτη φορά το 1913, μετά τη δολοφονία του πατέρα του, του Γεωργίου Α'. Εκδιώχθηκε το 1917, στη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ύστερα από τον ναυτικό αποκλεισμό της «βασιλικής Ελλάδας» από τις δυνάμεις της Αντάντ. Επανήλθε στην εξουσία το 1920 ύστερα από την ήττα των βενιζελικών στις εκλογές εκείνης της χρονιάς. Και εκδιώχθηκε και πάλι δυο χρόνια αργότερα, μετά την «Μικρασιατική Καταστροφή», την «στάση» των αξιωματικών του στρατού και του ναυτικού της 11ης Σεπτεμβρίου και την έκρηξη της λαϊκής οργής ενάντια στους υπευθύνους του πολέμου. Το 1922 ο Κωνσταντίνος παραιτήθηκε και η βασιλεία παραδόθηκε στον γιό του, τον Γεώργιο Β'.

Δημοψήφισμα

Αλλά και αυτός έμελλε να ανέβει και να κατέβει, όχι δυο, αλλά τρεις φορές στον θρόνο. Το 1924 η «Επαναστατική Επιτροπή» που είχε στο μεταξύ πάρει την εξουσία στην Αθήνα οργάνωσε νέο δημοψήφισμα για το πολιτειακό. Η «Αβασίλευτη Δημοκρατία» επικράτησε με μια συντριπτική και τότε διαφορά (από ειρωνεία της τύχης) 69% και η δυναστεία των Γλύξμπουργκ κηρύχθηκε έκπτωτη. Και παρέμεινε έκπτωτη για τα επόμενα 11 χρόνια - μέχρι να την επαναφέρει στο θρόνο το 1935 η δι-

κτατορία του Κονδύλη.

Ο Κονδύλης νομιμοποίησε την παλινόρθωση με ένα προκλητικό νόθο δημοψήφισμα τον Νοέμβριο του 1935 στο οποίο η μοναρχία κέρδισε με 97,88%.

Τον Νοέμβριο του 1936, λίγους μήνες μετά το πραξικόπημα της 4ης Αυγούστου η χουντική κυβέρνηση του Ιωάννη Μεταξά έστειλε το θωρηκτό Αβέρωφ στην Ιταλία για να παραλάβει τα οσά του Κωνσταντίνου Α', της μητέρας του (βασιλίσσας) Όλγας και της συζύγου του (βασιλίσσας Σοφίας) και να τα μεταφέρει στην Ελλάδα. «Το πλοίο κατέπλευσε στον Πειραιά στις 17 Νοεμβρίου 1936, από όπου με επίσημη πομπή οι σοροί μεταφέρθηκαν στη Μητρόπολη Αθηνών για λαϊκό προσκύνημα. Ακολούθως ενταφιάστηκαν στο βασιλικό κοιμητήριο στο Τατόι». Οι μονάρχες έρχονται και παρέρχονται αλλά τα πρωτόκολλα είναι, όπως και τα διαμάντια, παντοτινά.

Ο Γεώργιος Β' έφυγε από την Ελλάδα το 1941 όταν κατέλαβαν τα ναζιστικά στρατεύματα τη χώρα. Αρχικά κατέφυγε στην Αίγυπτο και ύστερα στο Λονδίνο. Τον Δεκέμβριο του 1944, λίγες ημέρες μετά τα Δεκεμβριανά, ο Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός ορκίστηκε «αντιβασιλέας». Ο Γεώργιος αποφάσισε να επιστρέψει στην Ελλάδα μόνο όταν η «λευκή τρομοκρατία» είχε επικρατήσει για τα καλά πάνω στη χώρα. Ανέβηκε στο θρόνο για τρίτη φορά την 1 Σε-

πτεμβρίου του 1946 ύστερα από ένα ακόμα δημοψήφισμα «βίας και νοθείας» το οποίο και κέρδισε η βασιλεία με 69% (το νούμερο επιλέχθηκε μάλλον σκόπιμα έτσι ώστε να φαίνεται η «αντιστροφή» σε σχέση με το δημοψήφισμα του 1924).

Ο Κωνσταντίνος Β' που πέθανε την περασμένη εβδομάδα ήταν ανιψιός του Γεωργίου του Β'. Οι παραχαράκτες της ιστορίας προσπαθούν τώρα να τον παρουσιάσουν σαν ένα άμυαλο βασιλόπουλο που είχε την ατυχία να ανέβει στον θρόνο σε πολύ μικρή ηλικία μέσα σε μια περίοδο δύσκολη για την Ελλάδα. Πρόκειται για ψέμα. Έτσι και αλλιώς κανένας βασιλιάς δεν βασιλεύει μόνος του. Ο Κωνσταντίνος περιβαλλόταν, όπως όλοι οι βασιλιάδες, από

διάφορους συμβούλους - κατά κανόνα από τα χειρότερα κατάκρια της ακροδεξιάς της Ελλάδας.

Δυο μεγάλα γεγονότα σημάδεψαν την περίοδο της βασιλείας του. Και τα δυο είχαν, εν μέρει τουλάχιστον, την υπογραφή του. Το πρώτο ήταν τα Ιουλιανά - μια πρωτοφανής λαϊκή εξέγερση για τα δεδομένα της μετεμφυλιακής Ελλάδας. Το δεύτερο ήταν το πραξικόπημα και το χουντικό καθεστώς της 21ης Απριλίου.

Πυροδότης

Οι πολιτικές παρεμβάσεις του παλατιού έπαιξαν τον ρόλο του πυροδότη για το κίνημα που ξέσπασε τον Ιούλιο του 1965. Το κίνημα είχε κάνει μια εντυπωσιακή επιστροφή ήδη από το 1956, με τις μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στο φιάσκο της περικοπής των δαπανών από την κυβέρνηση «ένωσης» με την Κύπρο. Οι διαδηλώσεις αυτές έσπειραν κυριολεκτικά τον τρόμο μέσα στην άρχουσα τάξη: δεν είχαν περάσει ούτε τέσσερα χρόνια από την εκτέλεση του Μπελογιάννη. Ο Πλουμπιδής είχε εκτελεστεί μόλις πριν από δυο χρόνια. Τα ξερονήσια λειτουργούσαν ακόμα. Αλλά τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει την οργή. Και ο τρόμος έγινε πανικός το 1958 όταν η ΕΔΑ, η αριστερά της εποχής, ήρθε δεύτερη στις εκλογές και έγινε επίσημα «αξιωματική αντιπολίτευση».

Ο τρόμος αυτός μετατράπηκε σε ανοιχτή πολιτική κρίση το 1964 με

μα σύγκρουση ανάμεσα στην κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου και το Παλάτι. Τον Ιούλιο του 1965 ο Κωνσταντίνος καθαίρεσε πραξικοπηματικά την κυβέρνηση του Παπανδρέου και προσπάθησε να διασπάσει το κόμμα του, την Ένωση Κέντρου και να σχηματίσει μια νέα κυβέρνηση «αποστατών». Οι ραδιοургίες του παλατιού και του αρχαιοποστάτη, του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, προκάλεσαν ένα τεράστιο κύμα διαδηλώσεων που συντάραξαν για εβδομάδες την Αθήνα και τις άλλες μεγάλες πόλεις. Τελικά η κρίση «λύθηκε» με τον σχηματισμό μιας υπηρεσιακής κυβέρνησης που θα είχε σαν στόχο την διοργάνωση εκλογών τον Μάιο του 1967. Οι εκλογές αυτές δεν έγιναν ποτέ αφού τις «πρόλαβε» το πραξικόπημα της 21ης Απριλίου.

Ο Κωνσταντίνος συμβιβάστηκε αμέσως με την Χούντα. Οι παραχαράκτες της ιστορίας υποστηρίζουν ότι το έκανε αναγκαστικά - η απόδειξη υποτίθεται ότι είναι μια φωτογραφία του με την χουντική κυβέρνηση όπου φαίνεται «σκοτεινός». Πρόκειται για γελοιοότητες. Ο ίδιος ο Κωνσταντίνος αποκάλυψε σε μια συνέντευξή του πολύ αργότερα ότι υπήρξε διαπραγματεύση με τη Χούντα - οι συνταγματάρχες δέχτηκαν να διορίσουν έναν φιλοβασιλικό δικαστικό, τον Κωνσταντίνο Κόλλια, πρωθυπουργό και ο βασιλιάς δέχτηκε να εγκρίνει επίσημα την κυβέρνηση. Το αποτυχημένο «αντικίνημα» που οργάνωσε τον Δεκέμβριο του 1967 ενάντια στην Χούντα δεν μπορεί να ακυρώσει αυτή την αρχική αποδοχή. Ούτε υπάρχει καμιά ένδειξη έστω ότι ο στόχος του ήταν η αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Ο θεσμός της βασιλείας μοιάζει με αναχρονισμό μέσα στον σύγχρονο καπιταλισμό. Στη Βρετανία, τη Σουηδία, τη Δανία, την Ισπανία τα υπολείμματα μιας άλλης εποχής παρουσιάζονται σαν οι αρχηγοί του κράτους και οι σταθερότητες. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένας συρφετός από «γραφικά» παράσιτα που ζούνε μέσα στη χλιδή χωρίς να προσφέρουν το παραμικρό στην κοινωνία. Μερικές φορές παύουν να είναι απλά γραφικοί και γίνονται επικίνδυνοι. Σε κάθε περίπτωση η ύπαρξή τους είναι μια ακόμα απόδειξη για το πόσο παράλογο και ανορθολογικό είναι το σύστημα του καπιταλισμού - που υπερηφανεύεται κιόλας ότι είναι το σύστημα που αρμόζει καλύτερα στην ανθρωπινή φύση.

Σωτήρης Κοντογιάννης



Δυο κόσμοι ασυμβίβαστοι, δυο κόσμοι σε σύγκρουση

Αυτές τις μέρες αναδείχτηκε με τον πιο κραυγαλέο τρόπο το ταξικό χάσμα που σηματοδεύει τη σημερινή κοινωνία, την κοινωνία ενός καπιταλισμού που σαπίζει. Στη μια μεριά ο κόσμος της «καλής κοινωνίας» με τους γαλαζοαίματους, τους εφοπλιστές και τους πολιτικάντηδες που τους υπηρετούν. Και στην άλλη πλευρά ο κόσμος της δουλειάς και του αγώνα.

Τη Δευτέρα παρέλασαν στη Μητρόπολη οι «εστεμμένοι» για να κηδέψουν με βασιλικές τιμές τον Κωνσταντίνο Γλύξμπουργκ με τις ευλογίες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά την Τρίτη βγήκαν στους δρόμους της

Αθήνας οι απεργόι των Δήμων σε μια κινητοποίηση που πυροδοτήθηκε από τον θάνατο της Ελένης Καραγιάνη, εργάτριας καθαριότητας, την ώρα της δουλειάς. Στο ένα άκρο οι εκλεκτοί του πλούτου με το «ιδιωτικό» νεκροταφείο τους στο Τατόι, στο άλλο άκρο ο καταυλισμός των Ρομά που δίνει χέρια για μαύρη και θανατηφόρα επικίνδυνη εργασία.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να αλλάξουν τα πράγματα πέρα από την ασυμβίβαστη σύγκρουση μέχρι να γκρεμίσουμε αυτό το σύστημα. Αυτή η σύγκρουση είναι ξεκινημένη. Και πρέπει να την οργανώσουμε για να φτάσουμε στη νίκη.

Με τις απεργίες

Η δύναμη της δικής μας μεριάς βρίσκεται στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους με τις απεργίες της τάξης μας. Το σύνθημα «εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά, χωρίς εσένα γράναζι δεν γυρνά» δεν είναι μόνο μια οργισμένη κραυγή, εκφράζει την πραγματικότητα του ταξικού συσχετισμού δύναμης. Όταν απεργεί η εργατική τάξη τρέμουν όχι μόνο οι φελλοί (εστεμμένοι και μη) που βρίσκονται στην κορυφή της πυραμίδας τους, αλλά τα ίδια τα θεμέλια του

πλούτου τους. Δεν θα πάμε προς τις εκλογές μελετώντας τις δημοσκοπήσεις, αλλά οργανώνοντας τις απεργίες στους Δήμους, στα Σχολεία, στα Νοσοκομεία, στα Πλοία, στα Θέατρα, στον Τουρισμό-Επισιτισμό, παντού.

Η έκβαση της σύγκρουσης δεν θα κριθεί στις κάλπες, ποτέ δεν κρίθηκε εκεί. Έχουμε την ιστορική εμπειρία για το τι απέγιναν μεγάλες εκλογικές επιτυχίες στο παρελθόν. Ούτε αυτή τη φορά θα τελειώσει με το μαύρισμα του Μητσοτάκη. Παλεύουμε για να πληρώσει η Νέα Δημοκρατία το πολιτικό κόστος για τα αίσχη που κάνει, για τα σκάνδαλα που αναβλύζουν από κάθε πόρο της ύπαρξης της. Αλλά η δικαίωση των αγώνων μας θα έρθει μόνο όταν η τάξη μας είναι τόσο γερά οργανωμένη ώστε να επιβάλει το δίκιο της με τις δικές της δυνάμεις.

Γι' αυτό έχει ξεχωριστή σημασία το πώς είναι οργανωμένη η Αριστερά που παλεύει για την ανατροπή. Η δύναμη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς κάνει τη διαφορά. Και έχουμε την ευκαιρία να τη συγκροτήσουμε πιο ισχυρή από τις άλλες φορές. Έχουμε την Πρωτοβουλία για την Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που έστειλε ελπιδοφόρο μήνυμα με την πρώτη εμφάνισή της στο Στούντιο, έχουμε τις συνελεύσεις και τη συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δίνουν τη δυνατότητα για μεγαλύτερη ορμή στην πρωτοβουλία.

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα δίνει όλες του τις δυνάμεις για να πάμε μπροστά σε όλα τα μέτωπα. Και στο απεργιακό κίνημα και στην αντιφασιστική δράση και στις διεργασίες για ενωμένη αριστερά της ανατροπής. Και έτσι θα συνεχίσουμε μέχρι τη νίκη.



Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Παρουσίαση σελ.18

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στην τελική ευθεία για να ξεπεράσουμε τον στόχο

Στις 43.050 έφτασε αυτή την εβδομάδα η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.300 που συγκεντρώθηκαν.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που ανταποκρίθηκαν. 150 ευρώ Γιάννης Τ. Από 100: Μάριος Γ., Ηλίας Κ., από 50: Φώτης Σ., Νίκος Γ., Γιώργος Λ. Σμαράγδα Μ. 30. Από 20: Δημήτρης Μ., Διονύσης Π., Λευτέρης Α., Γιάννης Μ., Θεοδωρής Η., Φιλίω Β. Από 15: Κώστας Π., από 10: Πάνος Γ., Γεράσιμος Τζ., Μαρία Β., Χαρά Μ., Κώστας Κ., Αρετή Κ., Δημήτρης Μπ., Κώστας Τ., Σοφία Η., Γιάννης Α., Γιώργος Π., Κωνσταντίνος Κ., Σταυρούλα Ψ., Νίκος Τ. Από 5 ευρώ Χρήστος Τ., Αναστασία Π., Γιώργος Γ., Νεκτάριος Δ.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους που μάζεψαν 110 ευρώ στον Δήμο Κορυδαλλού, από 5 στο ΠΑΔΑ και στο 3ο σχολείο Γλυφάδας.

Τέλος ευχαριστούμε την ΑΔΕΔΥ που ανανέωσε την συνδρομή στην Εργατική Αλληλεγγύη και τα σωματεία του ΣΥΕΤΕ, Τεχνικοί ΟΑΣΑ, Σύλλογο Υπαλλήλων Αγροτικής Πειραιώς. Καθώς επίσης και τους αναγνώστες μας: Αγγελος Σ., Ευα Η., Μαρία Σ., Κατερίνα Π., Γιώργος Π., Προκόπη Π.

Ενισχύστε την εργατική αλληλεγγυη

βδομαδιατική εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς



ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Κλιμακώνουμε τους αγώνες μας για να τελειώνουμε με το σάπιο σύστημά τους

Για την εργατική δημοκρατία

Τηλ. 210 5241001 - www.ergatikiki.gr - FB: εργατική αλληλεγγύη

Νέα παν-καλλιτεχνική κινητοποίηση θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 19/1 με συγκέντρωση στις 12μ στο Υπουργείο Πολιτισμού και πορεία προς το Μέγαρο Μαξίμου. Η ΠΟΘΑ έχει κηρύξει 3ωρη στάση εργασίας, 11.30πμ-2.30μμ, για εκείνη τη μέρα. Όσο και να χειροπαθήσει η κυβέρνηση να αποσιωπήσει το ζήτημα, οι κινητοποιήσεις και οι δράσεις των καλλιτεχνικών σωματείων και των σπουδαστών/τριών έχουν κάνει -και συνεχίζουν να κάνουν- κρότο.

Πρόκειται για την τέταρτη συνεχόμενη κινητοποίηση που κάνουν μέσα σε ένα μήνα, από τότε δηλαδή που εκδόθηκε το Προεδρικό Διάταγμα που εξισώνει τα πτυχία των καλλιτεχνών με απολυτήριο Λυκείου. Κάθε κινητοποίηση ήταν όλο και μεγαλύτερη από την προηγούμενη. Ξεκίνησαν στην αρχή πιο μαζικά οι σπουδαστές, μετά μπήκαν και οι εργαζόμενοι στις Τέχνες και οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί καλλιτεχνικών σχολείων. Το επόμενο βήμα του αγώνα χρειάζεται να είναι απεργία που θα κλείσει όλους τους χώρους του Πολιτισμού.

«Απέναντι στην συνολικότερη υποβάθμιση του Πολιτισμού από την κυβέρνηση, χρειάζεται να απαντήσουμε με δυναμικές απεργιακές κινητοποιήσεις», τονίζει ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΗ με την Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών. «Είναι προφανές ότι δεν σκοπεύουν να δώσουν δημόσια και δωρεάν καλλιτεχνική Παιδεία, ούτε προφανώς οι παραγωγοί να συνάψουν Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Εμείς όμως μπορούμε να τους το επιβάλλουμε. Δεν αρκούν μόνο οι πορείες. Χρειάζεται να ξεκινήσουμε με μια μέρα απεργία που θα παγώσουν τα πάντα, με απεργιακές φρουρές σε κάθε θέατρο και χώρο Πολιτισμού και αν χρειαστεί να συνεχίσου-

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Εμπρός για απεργία



10/1, Υπουργείο Παιδείας. Φωτό: Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

με σε διαρκείας.

Σε αυτή την κατεύθυνση η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών καλεί εργαζόμενους της Τέχνης από όλες τις ειδικότητες και τους/τις σπουδαστές/τριες σε ανοιχτή σύσκεψη την Πέμπτη 26/1 στις 7μμ στο Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3). Πρώτος σταθμός για να κερδίσουμε σε αυτή τη γραμμή είναι η συνέλευση του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών στις 30/1, το οποίο ούτως ή άλλως σε ανακοίνωσή του είχε γράψει ότι μετά τις γιορτές θα προχωρούσε σε απεργία

διαρκείας. Χρειάζεται να πιέσουμε όλοι μαζί για να υλοποιηθεί αυτή η υπόσχεση και να οργανωθεί με επιτυχία. Ο συντονισμός με τα υπόλοιπα εργατικά κομμάτια και σωματεία που βγαίνουν σε απεργίες θα είναι επίσης καθοριστικός για τη νίκη. Όχι μόνο για να ακυρωθεί το ΠΔ, αλλά για να τσακίσουμε από τα κάτω την κυβέρνηση του Μητσοτάκη και να επιβάλλουμε τα αιτήματά μας και σε όποια επόμενη κυβέρνηση και στους εργοδότες μας».

Μάνος Νικολάου

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ Καταλήψεις

Με καθημερινές πολύμορφες δράσεις διαμαρτυρίας και ενημερώσεις του κόσμου σε παραστάσεις, σε κεντρικά σημεία σε πολλές πόλεις, ακόμα και σε Μέσα Μεταφοράς, οι σπουδαστές και σπουδάστριες σε καλλιτεχνικές σχολές δηλώνουν ότι «ο αγώνας συνεχίζεται». Αυτό είναι και το σύνθημα της Κατάληψης της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, που παραμένει κέντρο συντονισμού του αγώνα.

Το βράδυ της Πέμπτης 12/1, ο υφυπουργός του ΥΠΠΟ **Ν. Γιατρομανωλάκης**, επισκέφτηκε την κατάληψη -δεν του επιτράπηκε η είσοδος- για να επαναλάβει το εξοργιστικό ρεφρέν της κυβέρνησης: «δεν χρειάζεται το πτυχίο, γιατί περνάτε από οντισιόν!». Το ότι δεν έστειλαν τους μπάτσους, αλλά τον υφυπουργό στη ζούλα και ανεπίσημα για να καθησυχάσει, τονίζει ότι οι συσχετισμοί είναι υπέρ των καλλιτεχνών που αγωνίζονται. Σε κατάληψη προχώρησαν οι σπουδαστές/τριες και στις δραματικές σχολές του **ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας** και του **Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος**.

Επιμένουν αγωνιστικά γιατί η εικόνα ότι έχουν «το πάνω χέρι» βγαίνει καθημερινά μέσα από την συντριπτικά θετική και ενθουσιώδη ανταπόκριση του κόσμου. Και την κερδίζουν ακόμα περισσότερο γιατί ανοίγουν ταυτόχρονα όλα τα πολιτικά ζητήματα, έχοντας την αίσθηση ότι μιλούν σε ένα ακροατήριο που δίνει κι αυτό μάχες ενάντια στην κυβέρνηση: στον χώρο εργασίας του για αυξήσεις και δικαιώματα, ενάντια στον σεξισμό, τον ρατσισμό και τις κρατικές δολοφονίες.

Ενδεικτικό το κείμενο της κατάληψης του Εθνικού Θεάτρου: «Καθημερινά βλέπουμε την Κρατική Δικαιοσύνη να αθώνει ταξικά προνομιούχους και κρατικά ευνοημένους βιαστές και δολοφόνους, κυβερνητικά σκάνδαλα υποκλοπών να συγκαλύπτονται, το Εθνικό Σύστημα Υγείας να καταρρέει, πρόσφυγες να πνίγονται στο Αιγαίο με κρατική ευθύνη και τη Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία

να στρέφεται προς την πλήρη ιδιωτικοποίηση. Την ίδια εποχή, λοιπόν, που διαπράττονται κρατικές ρατσιστικές δολοφονίες και η οικονομική εξαθλίωση και η φτωχοποίηση των πολιτών εντείνονται ραγδαία, οι σπουδές μας πλήττονται για μια ακόμα φορά μέσω της πλήρους υποβάθμισης τους. Υποβάθμιση που αν και υπήρχε από το 2003 και μετά, επισφραγίστηκε με ένα Προεδρικό Διάταγμα που υπογράφηκε λίγο πριν τις γιορτές και μας εξίσωσε με ανειδίκευτους αποφοίτους λυκείου.

Προτεραιότητες

Όσο η κυβέρνηση υποβαθμίζει τις τριετείς και εντατικές σπουδές μας, ανωτατοποιεί την Σχολή Αστυφυλάκων, η οποία αποτελεί σχολή τριετούς φοίτησης. Είναι σαφείς οι προτεραιότητες της κυβέρνησης.

Δεν αμφιβάλουμε ότι τόσο αυτή η κυβέρνηση, όσο και οι προηγούμενες, δεν γνωρίζουν καθόλου και δεν τους αφορά ποια είναι η πραγματικότητα στις Σχολές Καλλιτεχνικής Εκπαίδευσης, και ειδικότερα στις υποστελεχωμένες, χωρίς τον απαραίτητο εξοπλισμό, δημόσιες δραματικές σχολές, σαν τη δική μας. Ως σπουδαστριες/σπουδαστές/σπουδαστά αν και έχουμε μια υπερεντατικοποιημένη, υποχρεωτική σπουδή (που αγγίζει τα 10ωρα καθημερινά) και βρισκόμαστε υπό την εποπτεία του ΥΠΠΟΑ, στερούμαστε όλα τα δικαιώματα που έχουν οι φοιτητές των Α.Ε.Ι. όπως η σίτιση, η στέγαση, οι κρατικές υποτροφίες, τα δωρεάν συγγράμματα και η έκπτωση στα ΜΜΜ. Αυτός ο αποκλεισμός από τις φοιτητικές παροχές των δημοσίων σχολών καθιστά τις σπουδές μας αδύνατες για όσα άτομα δεν έχουν τους οικονομικούς πόρους.

Ειδικά εξαιτίας της εντατικότητας των σπουδών μας, δεν καθίσταται δυνατή η εργασία μετά το πέρας των μαθημάτων, δημιουργώντας την ανάγκη για άμεση λύση στο ζήτημα της σίτισης και της στέγασης. Αυτό είναι ένα μείζον πρόβλημα που το ΥΠΠΟΑ και οι κυβερνήσεις επιλέγουν να αγνοούν πλήρως καθιστώντας τους ταξικούς αποκλεισμούς αναπόσπαστο κομμάτι των καλλιτεχνικών σπουδών».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Μονιμοποιήσεις όχι αξιολογήσεις

Απεργιακή συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας πραγματοποιήσαν οι εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης την Παρασκευή 13/1. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν με πανό οι ΣΕΠΕ Αιγάλεω, Κερατσινίου-Περάματος, Α' Αθηνών, «Ρόζα Ιμβριώτη», «Μ. Παπαμαύρος», «Σωκράτης», «Αθηνά», «Αριστοτέλης» κ.α.

«Είμαστε συγκεντρωμένοι εδώ σήμερα, στο πλαίσιο 3ωρης στάσης εργασίας ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, αλλά και πρωτοβάθμιων συλλόγων της Αττικής, διεκδικώντας τη μονιμοποίηση όλων των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών από το 2020 και μετά, την οποία παρανόμως και παράτυπα το Υπουργείο Παιδείας δεν υλοποιεί», δήλωσε ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αμαρουσίου. «Θέλουν να μετατρέψουν αυτούς τους συναδέλφους σε όμηρους ώστε να περάσει ο νόμος 4823 για την αξιολόγηση. Το εκπαιδευτικό κίνημα δεν πρόκειται να το επιτρέψει. Οι νεοδιόριστοι συνάδελφοί μας θα γίνουν μόνιμοι, καθώς έχουν περάσει δύο χρόνια, είτε το θέλει είτε δεν το θέλει η κυβέρνηση. Ο νόμος για την αξιολόγηση έχει καταργηθεί στην πράξη από τους αγώνες μας.

Στα σχολεία υπάρχουν τεράστια ζητήματα. Ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς, προβλήματα λειτουργίας με υπερμεγέθη τμήματα, λόγω και της πανδημίας και της γρίπης που είναι σε έξαρση. Παλεύουμε ώστε τα παιδιά στα δημόσια σχολεία να έχουν την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση.

Γι' αυτό σε καμιά περίπτωση δεν σταματάμε τους αγώνες περιμένοντας τις εκλογές. Στο μυαλό μας είναι ότι θα ριζώσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ και η επόμενη κυβέρνηση, όποια κι αν είναι αυτή, με τη δική μας πίεση στους αγώνες να αναγκαστεί να υλοποιήσει αυτά που διεκδικούμε».

«Είναι σημαντικό κόμβος αυτή η κινητοποίηση στη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση», τόνισε στην ομιλία του ο **Παντελής Βαϊνάς**, γραμματέας του ΣΕΠΕ Αιγάλεω. «Πάση θυσία χρειάζεται να κλιμακώσουμε τον αγώνα. Ως δάσκαλος και μέλος του ΣΕΠΕ στο Αιγάλεω θέλουμε τη στήριξή σας στον αγώνα που δίνουμε αυτές τις μέρες απέναντι στην αθλιότητα του δημάρχου και του Υπουργείου Παιδείας. Κλειδώσαν ένα εξαθέσιο σχολείο, αφήνοντας μετά τις διακοπές των Χριστουγέννων τους μαθητές απέξω. Είναι ένα πραξικόπημα του δημαρχικού συμβουλίου, καθώς αποδέχτηκε την παραχώρηση του σχολείου στους ιδιοκτήτες ενώ υπάρχει αποφασισμένη εκκίνηση αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. Πρότεινε να μεταστεγαστεί αυτό το σχολείο σε διπλανό εξαθέσιο που ίσα ίσα χωράει τα 100 παιδιά που έχει. Ο ΣΕΠΕ Αιγάλεω, οι γονείς και η πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου αποφασίσαμε να κρατήσουμε κλειστό και το άλλο σχολείο για να μην υλοποιηθεί η επικίνδυνη αυτή συστέγαση. Κινητοποίηση για αυτό έκαναν και οι γονείς εδώ στο υπουργείο σήμερα το πρωί».



13/1, Υπουργείο Παιδείας. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Απεργίες για να σώσουμε το ΕΣΥ



17/1, Στάση εργασίας και κινητοποίηση των γιατρών στο νοσοκομείο Γεννηματάς. Φωτό: Νίκη Αργυρή

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκε η στάση εργασίας και η κινητοποίηση των γιατρών του Γεννηματάς με την κάλυψη και συμμετοχή της ΕΙΝΑΠ και της ΟΕΝΓΕ την Τρίτη 17/1. Ήταν το αποκορύφωμα μια σειράς δράσεων που έλαβαν χώρα τις προηγούμενες ημέρες με κέντρο τους παθολόγους ενάντια στην υποστελέχωση.

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και χαιρέτησαν γιατροί και από άλλα νοσοκομεία. Στη συνέχεια, η κινητοποίηση μεταφέρθηκε στη διοίκηση, η οποία ήταν άφαντη με τη δικαιολογία ότι βρισκόταν στην ΥΠΕ, κάτι που η τελευταία διέψευσε. Είναι πρωτοφανές, αλλά και παράνομο, να λείπει η διοίκηση σε μέρα γενικής εφημερίας που πρέπει να συντονίζει την κατάσταση. Την Παρασκευή 20/1 θα γίνει νέα συνέλευση γιατρών στο Γεννηματάς με την πίεση να συμμετέχει και το σωματείο εργαζομένων.

«Οι παθολογικές κλινικές στο ΓΝΑ Γεννηματάς καταρρέυσαν. Τον τελευταίο μήνα η πληρότητα φτάνει και το 500%. Δηλαδή, κλινικές με 27 κρεβάτια νοσηλεύουν 130 περιστατικά. Για αυτούς τους

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ασθενείς δουλεύουν ελάχιστοι γιατροί. Ένας ειδικευόμενος φτάνει να είναι υπεύθυνος για 25 περιστατικά. Όλοι οι γιατροί καθημερινά φεύγουν μετά τις 8 το βράδυ από το νοσοκομείο όταν η βάρδια τους τελειώνει στις 3μμ. Κανένας γιατρός δεν παίρνει ρεπό με αποτέλεσμα κάποιοι να δουλεύουν 48 ώρες χωρίς μισό λεπτό ύπνου», τονίζει η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, παθολόγος, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων.

«Η διοίκηση εδώ και δύο μήνες υποσχεται ότι θα λύσει το ζήτημα, αλλά αντί γι' αυτό ξεκίνησε πάλι τις απειλές για παραπάνω εφημερίες. Με ένα άτυπο εντέλλεστε φέρνει άλλες ειδικότητες στις παθολογικές κλινικές για να κλείσουν τις τρύπες και φτάσαμε στο σημείο αυτοί οι συνάδελφοι να δηλώνουν παραίτηση. Όλοι στο νοσοκομείο παραδέχονται ότι οι συνθήκες πλέον είναι επικίνδυνες. Την Τρίτη 11/1 κάναμε κάλεσμα για συνέλευση των γιατρών. Μαζευτήκαμε σχεδόν όλοι οι ειδικευόμενοι της Παθολογίας,

αρκετοί επιμελητές και συνάδελφοι από άλλες ειδικότητες. Εκεί αποφασίσαμε τα επόμενα βήματα.

Φτιάξαμε μια επιστολή με την οποία απευθυνόμαστε στους ασθενείς και τους καλούμε να μας συμπαρασταθούν. Την Παρασκευή 13/1 που οργανώσαμε αυτήν την παρέμβαση η ανταπόκριση ήταν φοβερή και από τον κόσμο και από τους συναδέλφους. Ενώ ήταν αποκλειστικά για τους παθολόγους, έφτασαν οι καρδιολόγοι να το διαβάσουν από τα μεγάφωνα του ιατρείου τους. Στο τμήμα των χειρουργείων που διαβάσαμε την ανακοίνωση μας χειροκρότησαν γιατροί, νοσηλευτές και ασθενείς, παρακινώντας μας να το κάνουμε αυτό συχνότερα. Τη Δευτέρα μοιράσαμε την απόφαση της ΟΕΝΓΕ που καλεί στη σημερινή στάση εργασίας και κινητοποίηση (17/1). Ενώ ΟΕΝΓΕ και ΕΙΝΑΠ μας κάλυψαν και συμμετείχαν, το σωματείο ακόμα σφουρίζει αδιάφορα με ευθύνη του προεδρεύοντος που είναι **ΔΑΚΕ**. Αναγκάστηκαν μετά από όλα αυτά και κάτω από την πίεση όλου του προσωπικού να καλέσουν ΔΣ για την Πέμπτη 19/1 με πρώτο θέμα την υποστελέχωση».

ΜΕΤΑΞΑ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 13/1 η στάση εργασίας και η συγκέντρωση των εργαζομένων του νοσοκομείου Μεταξά ενάντια στην υποστελέχωση. Ο μοναδικός φαρμακοποιός του νοσοκομείου ασθένησε με κόβιντ με αποτέλεσμα 120 καρκινοπαθείς να μένουν στον αέρα χωρίς χημειοθεραπείες. Στην κινητοποίηση βρέθηκαν δεκάδες εργαζόμενοι μαζί με καρκινοπαθείς ασθενείς, το Εργατικό Κέντρο Πειραιά και την ΠΕΝΕΝ που δήλωσαν την αλληλεγγύη τους και την στήριξη τους στους εργατές της Υγείας.

«Η υποστελέχωση του φαρμακείου μάς απασχολεί από το 2019 που άρχισαν οι πρώτες συνταξιοδοτήσεις», δήλωσε η **Ελπίδα Παπαδοπούλου**, γραμματέας του Σωματείου Εργαζομένων. «Από τότε συζητάμε με τις διοικήσεις, την ΥΠΕ, το Υπουργείο, κάνουμε συνεχώς έγγραφες αιτήσεις να έρθει κόσμος για να στελεχώσει το τμήμα γιατί είναι νευραλγικό κομμάτι. Αλλά δεν έγινε τίποτα. Πριν δύο μόλις μέρες ήρθε ένας επικουρικός, που χρειάζεται και τον χρόνο του για να εκπαιδευτεί. Δεν είναι απλό πράγμα το φαρμακείο ενός ογκολογικού νοσοκομείου. Έχει μεί-

νει ένας μόνιμος φαρμακοποιός και για κάποιους μήνες είχαν μετακινήσει από το Τζάνειο μια επικουρική, αλλά ξαναγύρισε.

Ναι μεν τώρα έσκασε αυτό, αλλά το ίδιο μπορεί να συμβεί και σε άλλα τμήματα του νοσοκομείου. Από το τμήμα διατροφής μέχρι το νοσηλευτικό και την τεχνική υπηρεσία, όλα βγαίνουν με μπαλώματα γιατί είναι υποστελεχωμένα. Έχουμε καινούργιο μαγνητικό τομογράφο, αλλά δεν έχουμε προσωπικό να το λειτουργήσει. Κάθε φορά που είναι να ανανεωθεί η σύμβαση των επικουρικών, χτυπάει η καρδιά μας αν θα γίνει ή όχι. Στο νοσηλευτικό είναι πάρα πολλοί επικουρικοί ή ΟΑΕΔ που ανά πάσα στιγμή μπορεί να φύγουν και να μείνουμε στον αέρα.

Οι καρκινοπαθείς εξυπηρετούνται μόνο και μόνο λόγω της αυτοθυσίας του προσωπικού. Γι' αυτό κάποιοι δεν αντέχουν και παραιτούνται».

«Είναι ωράριο το 6 το πρωί με 3 το μεσημέρι για μια τέτοια δύσκολη δουλειά, επειδή δεν προσλαμβάνουν προσωπικό», μας είπε νοσηλεύτρια του νοσοκομείου που συμμετείχε στην κινητοποίηση. «Αν αρρωστήσει ένας συνάδελφος, έρχεται η συντέλεια του κόσμου. Μήπως νομίζετε ότι υπάρχουν στο νοσοκομείο όλα τα φάρμακα που χρειάζονται; Ούτε τα φιαλίδια για αίματα δεν φτάνουν. Μιλάμε για ελλείψεις, όχι αστεία».

Πανελλαδική πανυγειονομική απεργιακή κινητοποίηση στις 22 Φλεβάρη στην Αθήνα στα πλαίσια 3ήμερου δράσεων αποφάσισε η Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΕΔΗΝ, που πραγματοποιήθηκε στις 17/1. Στην Αθήνα καλέστηκε στάση εργασίας και 24ωρη απεργία για την υπόλοιπη χώρα με συγκέντρωση στην πλατεία Μαβίλη. Επίσης, αποφασίστηκε ότι η ΟΕΝΓΕ στηρίζει την κινητοποίηση των εργαζόμενων στην Πρόνοια στις 24/1.

Στον δρόμο για την απεργία στις 22/2, οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων καλούν ΠΟΕΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ να στηρίξουν τις κινητοποιήσεις που βγαίνουν στα νοσοκομεία, από το Γεννηματάς και τον Άγιο Σάββα μέχρι τη Χίο και το Ρέθυμνο. Εντείνεται η προσπάθεια της κυβέρνησης και των διοικήσεων ναβάλουν εργολάβους στα νοσοκομεία, οι ελλείψεις σε προσωπικό χτυπάνε κόκκινο, ενώ είναι ανοιχτή και η μάχη για να μην εφαρμοσούν πουθενά τον νέο νόμο Πλευρή για την ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Γι' αυτό χρειάζεται να πυκνώσουν οι συνελεύσεις και οι δράσεις σε κάθε νοσοκομείο απαιτώντας να φύγουν οι εργολάβοι, να μονιμοποιηθούν όλοι οι Συμβασιούχοι Ορισμένου Χρόνου και να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Κινητοποίηση ενάντια στο ξεπούλημα των υπηρεσιών Κφύλαξης του νοσοκομείου σε εργολάβο καλεί το Σωματείο Εργαζομένων του Αγίου Σάββα την Τετάρτη 18/1 στις 9πμ στην πύλη.

«Μέσα στην περίοδο των γιορτών, επέλεξε η Διοίκηση του νοσοκομείου να κάνει Δ.Σ. (το οποίο μάθαμε μόνο από τις αναρτήσεις των αποφάσεων στην Διαύγεια) για να εγκρίνει την προσφορά της μιας και μοναδικής ιδιωτικής εταιρίας που έχει απομείνει στον «διαγωνισμό» για τις υπηρεσίες φύλαξης του νοσοκομείου», αναφέρει η ανακοίνωση του σωματείου. «Είναι πρόκληση, την ώρα που τα νοσοκομεία στενάζουν από προσωπικό, που οι προϋπολογισμοί φέτος είχαν στερέψει από τον Αύγουστο και η χρονιά βγήκε με μπαλώματα, να χαρίζονται χιλιάδες ευρώ σε εργολάβους... Όσες αλλημείες και να κάνουν η κοινή συνισταμένη σε όλα τα νοσοκομεία είναι μία: εργολαβικό κέρδος, άθλιες σχέσεις εργασίας και επισφάλεια, λιγότεροι εργαζόμενοι για περισσότερες βάρδιες, απληρωσιά, εκβιασμοί και υποβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών!...

Το ετήσιο κέρδος για τον εργολάβο ξεπερνάει τα 70.000 ευρώ, ποσό θα μπορούσε να δαπανηθεί για να προσληφθεί επιπλέον προσωπικό που τόσο έχει ανάγκη το νοσοκομείο μας... Για την κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων, των σκανδάλων, της εγκληματικής πολιτικής στην διαχείριση της πανδημίας και της καταστολής, σε συνεργασία πάντα με τις Διοικήσεις που πιστά την υπηρετούν, προτεραιότητα έχει να βολέψουν "ημέτερους", να ενισχύσουν τις εργολαβικές εταιρίες που θησαυρίζουν και όχι να ενισχύσουν το Δημόσιο Σύστημα Υγείας ώστε να μπορούν τα νοσοκομεία να παρέχουν ολοκληρωμένη, επιστημονική και ανθρώπινη νοσηλεία για όλη την κοινωνία χωρίς διακρίσεις.

Ο Άγιος Σάββας δεν είναι η εξαίρεση είναι ο κανόνας. Παντού οι διοικητές προσπαθούν να κάνουν το ίδιο. Για αυτό η μονιμοποίηση όλων των ΣΟΧ είναι η μόνη λύση και όχι η ομηρία των 6μηνων παρατάσεων που εξυπηρετεί μόνο την υπόθεση των κορακιών που λέγονται εργολάβοι.

Δεν θα τους περάσει!

Απαιτούμε από την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΕΝΓΕ, την ΑΔΕΔΥ να προχωρήσουν συντονισμένα σε απεργιακή απάντηση με αιχμή την εναντίωση στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ και το αίτημα ΕΞΩ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ. Να μην απολυθεί κανείς! Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων τώρα!».

Χώρος διαλόγου ...προς τα δεξιά

Με άρθρο τους που δημοσιεύεται στο ThePressProject (<https://thepressproject.gr/syboresfi-sti-vasi-archongia-ti-rizospastiki-aristera/>), ο Στάθης Κουβελάκης και ο Κώστας Λαπαβίτσας παρεμβαίνουν στη συζήτηση που έχει ανοίξει για τις συνεργασίες και τις προοπτικές στο χώρο της Αριστεράς.

Κρατούν αποστάσεις από τον ΣΥΡΙΖΑ στον οποίο συμμετείχαν στο παρελθόν με την τοποθέτηση ότι «Η ΝΔ του Μητσοτάκη προωθεί ένα νεοφιλελεύθερο και αυταρχικό οδοστρωτήρα, που είναι συστατικό στοιχείο του μνημονιακού πλαισίου. Ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να ανακτήσει την εξουσία με θολές υποσχέσεις, οι οποίες αφήνουν άθικτο το δεσμευτικό πλαίσιο. Και πώς θα μπορούσε εξάλλου να είναι αλλιώς μετά από την υποδειγματικά μνημονιακή κυβερνητική του θητεία;»

Στη συνέχεια, όμως, παίρνουν αποστάσεις και από το ΚΚΕ και από την εξωκοινοβουλευτική αριστερά με απόψεις όπως:

«Το ΚΚΕ, που συσπειρώνει ακόμη ένα αξιόλογο πολιτικό δυναμικό, εμμένει δυστυχώς στον αδιέξοδο μονήρη δρόμο των τελευταίων πολλών χρόνων, παρά κάποια ενωτικά ανοίγματα σε ορισμένες κινηματικές στιγμές. Πρόκειται για έναν δρόμο που οδηγεί σε μια ιδιόμορφη παθητικότητα στο καθαυτό πολιτικό πεδίο, αλλά και σε εκλογική στασιμότητα».

Και «Η εξωκοινοβουλευτική Αριστερά, τέλος, είναι αποδυναμωμένη και φαίνεται ανήμπορη να ξεπεράσει τον κατακερματισμό της. Αδυνατεί ακόμη και να αρθρώσει λόγο κατανοητό από ένα στοιχειωδώς ευρύτερο ακροατήριο».

Μετά από αυτές τις οριοθετήσεις, η πρότασή τους για «συμπόρευση στη βάση αρχών για τη ριζοσπαστική αριστερά» εστιάζεται στο ΜέΡΑ25, για το οποίο εκτιμούν ότι «έχει δείξει σημαντική ιδεολογική κινητικότητα και αλλαγή στην πολιτική του στόχευση, αλλά δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι μπορεί από μόνο του να δώσει τις απαραίτητες πολιτικές απαντήσεις», καταλήγοντας πάντως ότι το ΜέΡΑ25 βρίσκεται σε «μια διαδικασία 'μετεξέλιξης και ριζοσπαστικοποίησης'».

Το συμπέρασμα στο οποίο φτάνουν είναι ότι «Οι διαφορές πολιτικής πρακτικής και κοινωνικής αγκύρωσης δημιουργούν βέβαια ιδιαίτερες δυσκολίες, αλλά είμαστε πεπεισμένοι ότι δεν είναι ανυπέρβλητες».

Τα δυο στελέχη, με τα οποία συνεργάζεται στενά η Λαϊκή Ενότητα, θεωρούν λοιπόν ότι οι δυσκολίες συμπόρευσης με το ΜέΡΑ25 δεν είναι ανυπέρβλητες. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την κοινή εκτίμηση των οργανώσεων που συμμετέχουν στην Πρωτοβουλία για Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Όπως τονίζει σε κείμενό της η Πρωτοβουλία:

«Λύση δεν αποτελούν ούτε κατευθύνσεις της κοινοβουλευτικής Αριστεράς των ΚΚΕ/ΜεΡΑ25, καθώς, παρά τις προσπάθειές τους σε επιμέρους μέτωπα και αγώνες όπου έχουν συμμετάσχει με θετικό αντίκτυπο, αυτές οι δυνάμεις ταλαντεύονται μπροστά στο ζήτημα της ρήξης. Το ΚΚΕ τη μεταθέτει στο επέκεινα της "λαϊκής εξουσίας", ενώ το ΜεΡΑ25 ταλαντεύεται στον προσδιορισμό της αναγκαίας λύσης ανάμεσα στη μεταρρύθμιση της ΕΕ και στην αναγκαία ρήξη με αυτή. Η κοινή δράση όλης της Αριστεράς είναι αναγκαία μπροστά στις μεγάλες προκλήσεις. Όμως, ταυτόχρονα είναι αναγκαίο να συγκροτηθεί σε κεντρικό επίπεδο και το μπλοκ των δυνάμεων της Αριστεράς που είναι αποφασισμένες να φτάσουν μέχρι το τέλος του δρόμου». (<https://sekonline.gr/article.php?id=1288>)

Εμπρός να ενώσουμε τις δυνάμεις που δεν ταλαντεύονται στα μισά του δρόμου.

Πάνος Γκαργκάνας

ΤΟΠΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ

Δυνατά, ενωτικά και

Η 5η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που θα γίνει αυτό το Σαββατοκύριακο 21 και 22 Γενάρη, είναι ένα μεγάλο πολιτικό γεγονός για όλη την Αριστερά. Τα κόμματα και οι οργανώσεις που την αποτελούν, μαζί με όλους τους ανένταχτους αγωνιστές/ίστριες που συσπειρώνονται στις γραμμές της, έχουν πρωταγωνιστήσει από το 2009 που συγκροτήθηκε μέχρι σήμερα σε όλους τους σκληρούς αγώνες που έχει δώσει η εργατική τάξη και η νεολαία στη χώρα μας. Έχουν στηρίξει πολιτικά αυτούς τους αγώνες, με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, τις θέσεις, τις πρωτοβουλίες τους. Και έχουν συμβάλλει καθοριστικά για να είναι το ρεύμα της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς, που επιμένει στην προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού, μια διακριτή και ισχυρή πολιτική δύναμη.

Τώρα καλούνται ξανά να συζητήσουν και να αποφασίσουν τον ρόλο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε όλες τις μάχες του κινήματος το επόμενο διάστημα. Η συζήτηση έχει ήδη ξεκινήσει στις συνελεύσεις των τοπικών της επιτροπών που έγιναν τις προηγούμενες μέρες σε όλη τη χώρα ενόψει της Συνδιάσκεψης. Ήταν διαδικασίες που συσπεί-

ρωσαν ένα μεγάλο δυναμικό των αγώνων, με κόσμο που επιβεβαίωσε την ένταξή του στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και νέους αγωνιστές/ίστριες που εντάχτηκαν σε αυτήν για πρώτη φορά. Η πρόταση που έχει καταθέσει το ΣΕΚ για συμμετοχή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Πρωτοβουλία για Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς βρέθηκε παντού στο κέντρο της συζήτησης. Είναι μια πρόταση που μιλά για μια ενωτική και δυνατή ΑΝΤΑΡΣΥΑ που θα πρωτοστατήσει στους αγώνες για την ανατροπή της κυβέρνησης Μητσοτάκη από τα κάτω και από τα αριστερά και θα συνεχίσει αμέσως μετά ενάντια σε όποια κυβέρνηση προκύψει. Και, μέσα σε όλη αυτή την περίοδο, θα απευθυνθεί ανοιχτά και χωρίς αποκλεισμούς σε όλες τις δυνάμεις τις ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς για συνεργασία στις μάχες και τις εκλογές στη βάση του αντικαπιταλιστικού της προγράμματος. Με στόχο να συσπειρώσει και να κερδίσει το μεγάλο ακροατήριο που έχει διαμορφωθεί μέσα στους αγώνες και ψάχνει εναλλακτική πέρα από τα όρια της αριστεράς του κοινοβουλευτικού δρόμου.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

«Η συνέλευση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Α' Πειραιά, στην οποία παραβρέθηκαν τριάντα περίπου αγωνιστές/ίστριες μετά από αρκετό καιρό που είχε να συνεδριάσει, δείχνει κατά τη γνώμη μου τη δύναμη που έχει το μέτωπο αλλά και τις δυνατότητες που έχει μπροστά του», μας είπε ο Θανάσης Διαβολάκης. «Παρουσιάστηκαν οι θέσεις των δυο διαφορετικών πλατφορμών που έχουν κατατεθεί ενόψει της 5ης Συνδιάσκεψης και έγινε μια συντροφική συζήτηση πάνω στα επίδικα της περιόδου. Όλοι στάθηκαν στους αγώνες που αναπτύσσονται το τελευταίο διάστημα ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και στις πολιτικές που ακολουθεί. Διαπιστώσαμε ότι αυτό εκφράζει τη ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου και τη δυνατότητα αυτοί οι αγώνες να αναπτυχθούν περισσότερο».

Διατυπώθηκε προβληματισμός και απόψεις για την πορεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ από εδώ και μπρος, κυρίως σε σχέση με το θέμα της συνεργασίας με άλλες δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Οι σύντροφοι που στηρίζουν την Πρωτοβουλία για την Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς εξήγησαν γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει να βγει κερδισμένη από τη συμμετοχή της σε αυτή την προσπάθεια και πολύ περισσότερο να έχει έναν πόλο συσπείρωσης ο κόσμος που βγήκε στο δρόμο το προηγούμενο διάστημα και αντιστάθηκε στις επιλογές της κυβέρνησης σε όλους τους τομείς, στο εργατικό, στο νεολαιίστικο



και φοιτητικό κίνημα, στο αντιφασιστικό, στο κίνημα ενάντια στο σεξισμό. Όλος αυτός ο κόσμος αναζητά προοπτική πέρα προφανώς από την κυβέρνηση της ΝΔ αλλά και από τα σχέδια διαχείρισης που διατυπώνουν άλλες δυνάμεις της αριστεράς όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΜέΡΑ25. Η συνέλευση έκλεισε με την εκλογή αντιπροσώπων για τη Συνδιάσκεψη»

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

«Με μεγάλη συμμετοχή πραγματοποιήθηκε η συνέλευση της Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πετραλώνων-Θησείου-Κουκακίου-Νέου Κόσμου», μας έγραψε η Μαρία Φωτεινού. «Συμμετείχαν πάνω από 70 συντρόφισσες/οι από μια σειρά εργατικούς χώρους, όπως το ΥΠΠΟ, τα ΜΜΕ, τη ΔΕ-ΣΦΑ, καθαρίστριες του δήμου Αθηναίων, εκπαιδευτικοί, μέλη του ΣΜΤ, καλλιτέχνες αλλά και φοιτητές/τριες και κόσμος των κινημάτων της γειτονιάς. Η συνέλευση ξεκίνησε με τους εισηγητές να δίνουν μια εικόνα της πολυδιάστατης κρίσης των από πάνω, αλλά και των μαχών και των νικών που έρχονται ως

απάντηση από τα κάτω. Η πολιτική συζήτηση εμπλουτίστηκε από τις παρεμβάσεις συντροφισσών/ων που περιέγραψαν την οργάνωση μαχών στους εργατικούς χώρους και στα πανεπιστήμια, τονίζοντας την ανάγκη σύνδεσης των αγώνων με τη στρατηγική της ανατροπής και της εργατικής εναλλακτικής. Σημαντικές, επίσης, ήταν και παρεμβάσεις που περιέγραφαν την έως τώρα συνεργασία της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής Αριστεράς, αναδεικνύοντας τη σημασία δημιουργίας ευρέων μετώπων αντικαπιταλιστικών κομμάτων και οργανώσεων».

Βασικός άξονας της συζήτησης ήταν ο τρόπος με τον οποίο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μέσα σε αυτές τις συνθήκες πολυκρίσης, θα προχωρήσει και θα καθορίσει το κλίμα. Ως προς αυτό εκφράστηκαν οι δύο διαφορετικές προτάσεις. Από τη μία η τοποθέτηση μελών του ΣΕΚ, η οποία τονίζει τη σημασία να προχωρήσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενωτικά στηρίζοντας την Πρωτοβουλία για μια Ενωτική Αντικαπιταλιστική Ριζοσπαστική Αριστερά που ξεκίνησε με την πετυχημένη εκδήλωση στο Στούντιο. Από την άλλη, μια άποψη που

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

αντικαπιταλιστικά

υποστήριζε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πορευτεί πιο κλειστά υποτιμώντας τη δυναμότητα που δίνει η ανοδική πορεία του κινήματος να συσπειρώσουμε γύρω από το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα τα κομμάτια που σπάνε από τον ρεφορισμό. Η μαζική συσπείρωση και η μαχητική διάθεση του κόσμου που συμμετείχε είναι η καλύτερη αφετηρία για τις μάχες που έρχονται, ξεκινώντας με την αντιφασιστική διαδήλωση στη γειτονιά μας την Τρίτη 17/1 για τα 10 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν».

ΑΙΓΑΛΕΩ

«Και στο Αιγάλεω συγκεντρώθηκαν δεκάδες αγωνιστές/ίστριες από τη γειτονιά, σε μια πολύ πλούσια και συντροφική συζήτηση», μας είπε ο **Μιχάλης Θεοδωράκης**. «Αναλύθηκε η περίοδος, τονίστηκε η σημασία των αγώνων που έχουν δοθεί τα προηγούμενα χρόνια και συζητήθηκε η πορεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη συνέχεια. Τα ερωτήματα γύρω από τις διαφορετικές προτάσεις που έχουν κατατεθεί και κυρίως του ΣΕΚ, ήταν πολλά. Το αν η πρόταση για συμμετοχή στην Πρωτοβουλία σημαίνει διάλυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ένα άλλο μέτωπο, αν περικόπτει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και υποχωρεί στο ζήτημα της επαναστατικής προοπτικής, ήταν κάποια από αυτά.

Όλα πήραν απάντηση, επιμένοντας από την πλευρά μας ότι στόχος είναι να καλύψουμε το τεράστιο κομμάτι του κόσμου που ριζοσπαστικοποιείται και οι δυνάμεις της κοινοβουλευτικής αριστεράς αφήνουν ακάλυπτο. Με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα στο κέντρο και διαρκή πολιτική συζήτηση για να κερδίζουμε σε αυτό. Τελικά αυτή η πρόταση έκανε και πιο πολιτική τη συζήτηση, κάτι που αναγνωρίστηκε από όλους/ες. Το επόμενο βήμα είναι να μπορέσει η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να πάρει αυτή την αναγκαία απόφαση».

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

«Δεκάδες αγωνιστές/στριες συμμετείχαν και στη συνέλευση της τ.ε Νέας Ιωνίας, Φιλαδέλφειας, Μεταμόρφωσης», μας είπε ο **Βαγγέλης Μιχαηλίδης**. «Ήταν εκεί κομμάτια από όλα τα κινήματα της περιοχής, δείχνοντας τη δύναμη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς: Καθηγητές από τα φροντιστήρια που δέχονταν επιθέσεις το προηγούμενο διάστημα με απολύσεις. Κόσμος από το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα, όπως μέλη της πακιστανικής κοινότητας ανάμεσά τους ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας που έχουμε δώσει μάχες

ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Καθαρίστριες του δήμου Αθήνας που τις απέλυσαν πριν λίγο καιρό, αλλά και από το δήμο Ηρακλείου που απολύθηκαν την περασμένη Τρίτη, όλες λίγο πριν την συνταξιοδότηση. Κόσμος από το φοιτητικό κίνημα, τα νοσοκομεία, τον ιδιωτικό τομέα, από το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα. Άνοιξε έτσι όλη η βεντάλια των αγώνων που αντιστέκονται στη βάρβαρη πολιτική της κυβέρνησης.

Η Λιντίτα, για παράδειγμα, καθαρίστρια από το δήμο της Αθήνας περιέγραψε τι σημαίνει να είναι κανείς μετανάστης/στρια 25 χρόνια από την Αλβανία, τα παιδιά τους να έχουν μεγαλώσει εδώ, αλλά να τους διώχνουν επειδή είναι από άλλη χώρα. Και στάθηκε στους αγώνες που έδωσαν με την πολύτιμη βοήθεια του ΣΕΚ. Το Ντάι από το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα επίσης, μίλησε για το ζήτημα του σεξισμού και της καταπίεσης, και πόσα έχουμε καταφέρει ενάντια στη σεξιστική κυβέρνηση, τους πλούσιους (εκ)βιαστές και το σύστημά τους. Δίπλα στους αγώνες, άνοιξε πολύ και η συζήτηση για την πρότασή μας σαν ΣΕΚ, για ποιο λόγο δηλαδή χρειάζεται να ανοίξουμε το δρόμο προς τις συνεργασίες με όλες τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής και ριζοσπαστικής αριστεράς για να κερδίσουμε στην προοπτική της επαναστατικής ανατροπής. Πολύς νέος κόσμος εντάχθηκε για πρώτη φορά στην τοπική μας ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εμπνεόμενος και από αυτή την πρόταση».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«Οι συνελεύσεις των τοπικών επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσσαλονίκης έγιναν την Κυριακή», μας είπε ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**. «Ξεκίνησε το πρωί η τοπική στα Δυτικά και ακολούθησαν το Κέντρο και τα Ανατολικά, όλες με πολύ κόσμο, μεγαλύτερες ίσως από κάθε άλλη φορά. Από την πλευρά μας παρουσιάσαμε τις θέσεις που έχουμε καταθέσει και που αποτυπώνουν τόσο την κρίση των από πάνω όσο και τις δυνατότητες του κινήματος να καθορίσει τη νέα χρονιά. Καθώς και το μεγάλο ακροατήριο που διαμορφώνεται στ' αριστερά των κοινοβουλευτικών δυνάμεων, με το οποίο μπορούμε να παλέψουμε ενωτικά και να κερδίσουμε στην προοπτική μας. Ξεκαθαρίσαμε ότι η πρότασή μας για συμμετοχή στην Πρωτοβουλία δεν πρόκειται για ευκαιριακή εκλογική συμμαχία ούτε για συνεργασία που θα πάει πίσω από το κερκτικό του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, αλλά ίσα ίσα μια προσπάθεια που έχουμε την αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε να καθορίσουμε όλα αυτά τα κομμάτια.

Αυτή η διαδικασία δεν περνάει μέσα από μια απεύθυνση τυπική, αλλά είναι μια διαδικασία ανοιχτού και ειλικρινούς διαλόγου όπως έχει ξεκινήσει με την επιτυχημένη εκδήλωση στο Στούντιο, τη συζήτηση της οποίας θα φέρουμε και στη Θεσσαλονίκη με ανοιχτή εκδήλωση που θα οργανώσουμε τις επόμενες μέρες. Για να πετύχουμε την κοινή δράση στους αγώνες του εργατικού κινήματος και σε όλες τις πολιτικές μάχες όπως η 8 Μάρτη ενάντια στο σεξισμό και η 18 Μάρτη ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Οι συνελεύσεις έκαναν σε όλους μας φανερό ότι ενδιαφέρουν όλο τον κόσμο του κινήματος. Στο Κέντρο για παράδειγμα ήρθε ο Γιώργος Λιάκας, γραμματέας του Σωματίου Εργαζόμενων στην Μαλαματίνα, το οποίο δίνει έναν κορυφαίο πολύμηνο απεργιακό αγώνα, σύμβολο για όλη την εργατική τάξη. Στον χαιρετισμό του ευχαρίστησε τον κόσμο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τη στήριξή του και κάλεσε στην κινητοποίηση του Σωματίου την επόμενη μέρα στα δικαστήρια - πράγμα που έγινε με παρουσία πολλών συντρόφων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

ΠΑΤΗΣΙΑ

«Πάνω από 100 άτομα συμμετείχαν στην τοπική επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε Πατήσια-Γαλάτσι-Κυψέλη», μας είπε ο **Νίκος Παπαεωαγγελίου**, τεχνικός κινηματογράφου. «Σαν νέο μέλος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ μου έκανε μεγάλη εντύπωση πόσος κόσμος ήταν εκεί, εργαζόμενοι, νεολαία, αλλά και η συζήτηση που έγινε. Μου έδειξε ότι ο κόσμος θέλει να μιλήσει και να παλέψει, πράγμα που το θεωρώ πολύ σημαντικό. Προέρχομαι από τον καλλιτεχνικό χώρο και μέχρι πρόσφατα δεν ήμουν ενεργά πολιτικοποιημένος, οργανωμένος δηλαδή σε κάποιο κόμμα. Μέσα από την ένταξή μου στο ΣΕΚ και τώρα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είδα ότι, πέρα από τις διαφορετικές απόψεις των τοποθετησέων, έγινε μια πολύ ωραία κουβέντα για θέματα που μας αφορούν όλους -και για μένα είναι πολύ καλό οι απόψεις και οι προβληματισμοί να μπαίνουν και να δοκιμάζονται.

Σαν συμπέρασμα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει το πιο βασικό ρόλο να παίξει το επόμενο διάστημα, περισσότερο από όλα τα κόμματα που μπαίνουν στη διαδικασία της προεκλογικής εκστρατείας. Αυτό που πρέπει να κάνει είναι να κινηθεί ενωτικά και να στηρίξει τους αγώνες για να δυνάμωσουν και να κλιμακωθούν. Τόσο μέχρι τις εκλογές όσο και μετά από αυτές καθώς όποιος και να βγει τα πράγματα θα χειροτερέψουν».

Επιμέλεια: **Λένα Βερδῆ**



Η Πρωτοβουλία προχωράει

Από την Πάτρα ξεκινά την Τετάρτη 18 Γενάρη ο κύκλος των ανοιχτών εκδηλώσεων που θα οργανώσει σε μια σειρά πόλεις η Πρωτοβουλία για Ενωτική Κίνηση της Ριζοσπαστικής και Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Η εκδήλωση θα γίνει στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του ΤΕΕ Δυτικής Ελλάδας (Τριών Ναυάρχων 40) στις 6μμ.

Οι οργανώσεις που στηρίζουν την Πρωτοβουλία (Αναμέτρηση, Αριστερή Ανασύνθεση, Λαϊκή Ενότητα-Ανυπότακτη Αριστερά, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο) κυκλοφόρησαν κείμενο που συγκεντρώνει και αποτυπώνει την πολιτική συζήτηση που έγινε στην πρώτη και πολύ επιτυχημένη εκδήλωση στον Κινηματογράφο Studio στις 19 Δεκέμβρη (ολόκληρο στο sekonline.gr).

«Οι δυνάμεις της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς πρέπει και μπορούν να ανταποκριθούν στην πρόκληση και τις δυνατοότητες που ανοίγονται στις σημερινές συνθήκες, που οι από πάνω βυθίζονται στη δίνη μιας μακρόσυρτης κρίσης του συστήματος και οι από κάτω διευρύνουν τη ριζοσπαστικοποίησή τους και κλιμακώνουν τους αγώνες, αναζητούν την επιβολή νικών, αλλά ακόμη δεν έχουν βρει τους δρόμους», αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα.

Όπως εξηγούν «Οι πολιτικές εμπειρίες όλων των προηγούμενων χρόνων ανοίγουν ένα άλλο δρόμο. Για να επιβάλλουμε τα αιτήματα που υπερασπίζονται τη ζωή της κοινωνικής πλειοψηφίας μέσα από τους αγώνες μας». Και βάζουν τις κεντρικές αιχμές πάλης και διεκδικήσεων, από τις κρατικοποιήσεις των τραπεζών και όλων των στρατηγικών τομέων της οικονομίας μέχρι τη διαγραφή του χρέους και τη ρήξη και αποδέσμευση από την ευρωζώνη και την ΕΕ, από τον αγώνα για να σταματήσει ο άδικος πόλεμος ΗΠΑ/ΝΑΤΟ/ΕΕ και Ρωσίας στην Ουκρανία και για καμιά εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτόν μέχρι τη μάχη για ανοιχτά σύνορα σε πρόσφυγες και μετανάστες, και από τη μάχη για τα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες μέχρι τη μάχη ενάντια στη σεξιστική καταπίεση.

Και καταλήγουν: «Πιστεύουμε ακράδαντα ότι μέσα από τους αγώνες των προηγούμενων χρόνων και τις πολιτικές εμπειρίες που έχουν συσσωρεύσει, έχει διαμορφωθεί ένα πλατύ δυναμικό αγωνιστών/τριών, συλλογικοτήτων, οργανώσεων, που αντιλαμβάνεται την ανάγκη για συσπείρωση των δυνάμεων της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Τους καλούμε να συμμετέχουν στην κοινή προσπάθεια! ... Για να στηρίξουμε τις σκληρές ταξικές αναμετρήσεις που έρχονται ενάντια στις άγριες επιθέσεις που προετοιμάζει η άρχουσα τάξη, για μια Αριστερά που ανοίγει δρόμους για την ανατροπή του καπιταλισμού».

Απάντηση στις φασιστικές προκλήσεις

Αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο πραγματοποιήθηκε το πρωί της Παρασκευής 13/1.

Μέσα στο δικαστήριο συνεχιζόταν η δίκη της Χρυσής Αυγής σε β' βαθμό, με την κατάθεση της Δ. Ζώρζου, αυτόπτη μάρτυρα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των αντιφασιστικών κινητοποιήσεων με αφορμή τη συμπλήρωση 10 χρόνων από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν από τους χρυσαυγίτες.

Στην ομιλία του ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας Πέτρος Κωνσταντίνου χαιρέτησε τη συμμετοχή των φοιτητικών συλλόγων και των αντιφασιστικών κινήσεων στη συγκέντρωση και συνέχισε: «Θέλουμε να στείλουμε το μήνυμα στην κυβέρνηση που με κάθε μέτρο της στρώνει τον δρόμο στους φασίστες, ότι δεν θα περάσουν. 10 χρόνια μετά τη δολοφονία του Λουκμάν δεν ξεχνάμε ποια κυβέρνηση τους έστρωσε τον δρόμο. Ποιος ήταν ο Μπαλτάκος, από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ που συνεργαζόταν με τον Κασσιδιάρη. Ψήφισαν μαζί μνημονιακούς νόμους που έσπερναν τη φτώχεια και την ίδια στιγμή στοχοποιούσαν τους μετανάστες. Τους καταδίωκαν με ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα σε όλη την Ελλάδα γεμίζοντας την Αμυγδαλέζα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Συνεργαζόντουσαν και τους άνοιξαν τον δρόμο.

Τώρα παριστάνουν ότι έστειλαν τη ΧΑ στη φυλακή. Η ΝΔ και η ΕΛ.ΑΣ ήταν οι μηχανισμοί που συγκάλυπταν κάθε έγκλημα της ΧΑ εκείνο το διάστημα. Και συνεχίζουν να το κάνουν μέχρι σήμερα με τα εγκλήματα στα σύνορα και τις διώξεις στο κίνημα. Αυτές τις μέρες ξεφτιλίζονται στη Λέσβο που καταρρέουν τα σαθρά κατηγορητήρια σε βάρος των αλληλέγγυων. Πρέπει να μπλοκάρουμε την πολιτική του ρατσισμού που την έχει όλη η ΕΕ των δολοφόνων. Μέσα σε περίοδο πολέμου γίνεται ακόμα πιο σκληρή και απάνθρωπη. Το πολιτικό σύστημα έχει δώσει το έδαφος να χρησιμοποιούν τους φασίστες και να συνεργάζονται. Δεν τους έχουμε καμιά εμπιστοσύνη. Με απεργίες και καταλήψεις στα πανεπιστήμια να τους πετάξουμε στα σκουπίδια. Η φασιστική απειλή είναι ενεργή σε όλο τον πλανήτη. Όπως είδαμε στη Βραζιλία να μιμούνται οι οπαδοί του Μπολσονάρο τους οπαδούς του Τραμπ. Ο ρατσισμός είναι το εργαλείο αυτού του συστήματος και έχουμε να το ανατρέψουμε.

Με το εργατικό κίνημα και τη νεολαία μπροστά έχουμε τη δύναμη να αντιμετωπίσουμε και αυτή την κυβέρνηση προκύψει από τις εκλογές, είτε είναι η ίδια είτε είναι κάποια προοδευτική. Ένας μετανάστης εργάτης ξύπνησε 3:30 για να πάει στη δουλειά του και κατέληξε δολοφονημένος από το μαχαίρι των φασιστών. Ανήμερα των 10 χρόνων από τη δολοφονία του Λουκμάν, απεργεί η ΠΟΕ ΟΤΑ γιατί σκοτώθηκε μια Ρομά, εργάτρια σε απορριματοφόρο. Νεκρή, αδιόριστη, συμβασιούχα, με "μαύρα" στο δημόσιο τομέα. Δολοφονίες είναι και οι θάνατοι των εργατών. Τσακίζουμε τη ΧΑ και δε θα αφήσουμε κανένα από τα ορφανά της να βγουν στους δρόμους».

Εκ μέρους του **Αντιφασιστικού Συντονισμού Αθήνας-Πειραιά** ο δημοτικός σύμβουλος Αγ.Παρασκευής Πάνος Αντωνίου επεσήμανε ότι «προσπαθούν να καθυστερήσουν τη δίκη προκειμένου να φτάσουν τις εκλογές ελεύθεροι, είτε λέγονται ΧΑ, είτε το κόμμα του Κασσιδιάρη, είτε οποιοσδήποτε άλλος ονειρεύεται ξανά τα τάγματα εφόδου. Η σημερινή συγκέντρωση γίνεται λίγες μέρες πριν τη συμπλήρωση 10 χρόνων από τη ρατσιστική δολοφονία του μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν. Ήταν ξημερώματα όταν ο άνθρωπος πήγαινε στη δουλειά του και οι δυο χρυσαυγίτες Λιακόπουλος και Στεργιόπουλος τον δολοφόνησαν εν ψυχρώ. Τότε η ΧΑ ήταν στα πάνω της, πριν τους τσακίσουμε. Πριν τους στείλουμε στο ντουλάπι της ιστορίας με την ιστορική απόφαση της 7 Οκτώβρη του 2020».

Τη **Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος** εκπροσώπησε με χαιρετισμό στη συγκέντρωση η Άννα Στάμους: «Είναι πάρα πολύ σημαντικό να είμαστε εδώ. Πρέπει να είμαστε όλοι εδώ. Είναι η δίκη στον δεύτερο βαθμό και τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα. Ο κόσμος δεν πρέπει να ξεχάσει. Πρέπει να ενεργοποιήσουμε τον κόσμο γιατί τα πράγματα θα γίνονται χειρότερα. Πρέπει να είμαστε σε όλες τις δίκες. Περάσανε 10 χρόνια από τη δολοφονία του Λουκμάν. Αυτή τη στιγμή οι δολοφόνοι είναι έξω. Τα ΜΜΕ δεν



13/1, Εφετείο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

βοήθησαν να το αναδείξουμε. Όμως ο απλός κόσμος δεν θέλει φασισμό. Γι' αυτό πρέπει να συγκεντρωθούμε και πρέπει να συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις και τις οργανώσεις. Την ερχόμενη Τρίτη οργανώνουμε αντιφασιστικό συλλαλητήριο στα Πετράλωνα γιατί δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε. Είμαστε πάντα εδώ».

Ο βετεράνος αντιφασίστας αγωνιστής και μάρτυρας στη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη, **Λεωνίδας Κοντουδάκης**, πήρε το λόγο κι εκθείασε την παρουσία της νεολαίας στη συγκέντρωση. Πράγματι δεκάδες νέοι/ες από πολλούς φοιτητικούς συλλόγους της Αθήνας βρέθηκαν έξω από το Εφετείο, γεγονός που εκφράστηκε στους χαιρετισμούς των εκπροσώπων τους.

Αντιφασιστικός αγώνας στις σχολές

«Έχουμε δει περιπτώσεις που το φασιστικό δηλητήριο βγαίνει ξανά στην επιφάνεια, με επιθέσεις σε σχολεία, σχολές και γειτονιές αλλά και με προπαγανδιστικό υλικό που πληθαίνει όσο πλησιάζουν οι εκλογές. Βλέπουμε τη ρατσιστική αντιμετώπιση προσφύγων και μεταναστών, που η κυβέρνηση στοιβάζει σε δομές κράτησης σε απάνθρωπες συνθήκες. Βλέπουμε μια ολομέτωπη επίθεση με μια σειρά νόμους και διατάξεις που στοχεύουν σε κάθε οργάνωση του λαού, σε εργατικά σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, δομές οι οποίες έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στις κατακτήσεις του λαού και της νεολαίας ενάντια στον φασισμό. Βλέπουμε μια μεθοδευμένη προσπάθεια οι καταδικασμένοι χρυσαυγίτες να πέσουν στα μαλακά. Δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε» ξεκαθάρισε η εκπρόσωπος του φοιτητικού συλλόγου **Μεταλλειολόγων** του ΕΜΠ και συνέχισε η συναδέλφισσά της από τον φοιτητικό σύλλογο **Πολιτικού**:

«Η αυτόπτης μάρτυρας της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, που καταθέτει σήμερα για τον β' βαθμό, αποφάσισε το βράδυ της δολοφονίας να μη σιωπήσει, καθορίζοντας σε μεγάλο βαθμό την απόφαση του δικαστηρίου. Είδαμε σε προηγούμενη δικάσιμο τους φασίστες να χαιρετούν ναζιστικά μέσα στην αίθουσα με την ανοχή της αστυνομίας και του δικαστηρίου. Η κυβέρνηση που έχει για στελέχη της δηλωμένους φασίστες πνίγει πρόσφυγες στον Έβρο και στο Αιγαίο. Το προηγούμενο διάστημα δολοφόνησε με ξεκάθαρο ρατσιστικό κίνητρο τον Κώστα Φραγκούλη που ήταν Ρομ. Θα συνεχίσουμε να δίνουμε καθημερινό αντιφασιστικό αγώνα μέσα από τους συλλόγους και τις σχολές μας».



Από το **ΠΑΔΑ** και το **ΣΕΚ** στις Σχολές χαιρέτησε ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης**: «Βρισκόμαστε σήμερα έξω από το Εφετείο σε μια περίοδο που κλείνουν 10 χρόνια από τη ρατσιστική δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν από τους χρυσαυγίτες. Σήμερα όπως και τότε η ΝΔ εφαρμόζει μια ρατσιστική πολιτική των κλειστών συνόρων, των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Τότε είχε αμολήσει τους μπάτσους του Δένδια να κάνουν ανθρωποκνηνητό σε βάρος των προσφύγων και των μεταναστών. Τώρα υψώνει φράχτες και στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μπροστά τους έχουν βρει ένα δυνατό αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα που καθόρισε ήδη από τις 19 του Γενάρη του 2013 και τη διαδήλωση "Αθήνα - Πόλη Αντιφασιστική" ότι θα λογαριαστεί με τους χρυσαυγίτες.

Η ιστορία απέδειξε ότι πράγματι αυτό το κίνημα ήταν πιο δυνατό από τα μαχαίρια της ΧΑ. Σήμερα οι φασίστες είναι στη φυλακή και διεκδικούμε να παραμείνουν και να μεγαλώσουν οι ποιόνες τους. Η αρχή έγινε τότε, στη δίκη της ΧΑ που έγινε υπόθεση των σωματείων, των συνδικάτων, των φοιτητικών συλλόγων, των μεταναστευτικών και προσφυγικών κοινοτήτων. Έτσι φτάσαμε στη συγκλονιστική νίκη που σήμερα υπερασπιζόμαστε. Οι φασίστες έκαναν την προσπάθεια να εμφανιστούν στις σχολές αλλά συνάντησαν ένα μεγάλο κίνημα που δεν τους άφησε χώρο και τους τσάκισε. Καλούμε όλες και όλους στις 17 Γενάρη στα Πετράλωνα για να δώσουμε την αγωνιστική συνέχεια και να στείλουμε ένα αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό μήνυμα στην κυβέρνηση που ανοίγει τον δρόμο στους φασίστες».

Η αυτόπτης μάρτυρας της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, Δήμητρα Ζώρζου, κατέθεσε στις 13/1 κατά τη 18η συνεδρίαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών για τον β' βαθμό της δίκης της ΧΑ. Η πρώτη δικάσιμος της νέας χρονιάς ξεκίνησε με αντιφασιστική συγκέντρωση οργανώσεων και φοιτητικών συλλόγων έξω από το Εφετείο, ενώ μαζική ήταν η παρουσία αντιφασιστών/τριών σε όλη τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, καθώς η Δ. Ζώρζου περιέγραφε τα όσα συγκλονιστικά είδε το βράδυ της 17 προς 18 Σεπτεμβρίου του 2013.

Η κατάθεσή της έδειξε στο δικαστήριο ξεκάθαρα ότι η δολοφονία του Παύλου Φύσσα έγινε από ένα τάγμα εφόδου κι όχι έναν μεμονωμένο Ρουπακιά, ενώ η μάρτυρας περιέγραψε την τρομοκράτηση που έχει επιχειρήσει η ΧΑ σε βάρος της. Όπως τόνισε η ίδια: «Φοβήθηκα προφανώς, κι ακόμα φοβάμαι, αλλά αυτό ήταν πολύ μεγαλύτερο από μένα. Να έχουν σκοτώσει κάποιον και να μην κάνω τίποτα...». Η μάρτυρας διέλυσε τους φαιδρούς ισχυρισμούς της υπεράσπισης και επιβεβαίωσε τα στοιχεία που έχουν φέρει οι υπόλοιποι μάρτυρες για το οργανωμένο της επίθεσης.

Η Δ. Ζώρζου καθόταν με την Π. Καραγιαννίδου (που θα καταθέσει στην επόμενη δικάσιμο) «σε παγκάκι μεταξύ Κεφαλληνίας και Ξάνθου, πιο κοντά στην Ξάνθου... [με] πλάτη στον δρόμο. Εγώ από τη δεξιά πλευρά και η Καραγιαννίδου στην αριστερή». Αυτό τις τοποθετεί ελάχιστα μέτρα από το σημείο της δολοφονίας: είδαν το μαχαίρωμα από κοντά, με τα ίδια τους τα μάτια. Ταυτόχρονα, στο σημείο που βρίσκονταν, μπορούσαν να δουν το υπόλοιπο τάγμα εφόδου από την απέναντι πλευρά του δρόμου, τους χρυσαυγίτες που ήρθαν να επιτεθούν από την πάνω μεριά του τετραγώνου, καθώς και το αυτοκίνητο του Ρουπακιά να καταφθάνει.

Η μάρτυρας περιγράφει το τάγμα εφόδου: «20 με 30 άντρες, πολύ σωματώδεις, μαύρα ρούχα, παραλλαγές, κράνη και ρόπαλα. Φωνάζουν “γαμώ τα σπίτια σας, γαμώ τις μάνες σας”». Από την παρέα των θυμάτων η μάρτυρας άκουσε τη φράση «μαλάκες, τρέχουμε!». «Μετάπειτα έμαθα ότι αυτός ήταν ο Παύλος Φύσσας». Οι φίλοι του Φύσσα «τρέχουν προς την Ξάνθου και μένει πίσω ο Φύσσας με δυο φίλους του. Από τους απέναντι 20-30, κάποιοι περνάνε στην πλευρά μας».

«Ενώ [αυτοί που έχουν περάσει] χτυπάνε, οι υπόλοιποι βρίζουν και προκαλούν ταραχή, βουή... Φωνάζουν “θα σας σκοτώσουμε”. Η παρέα του Φύσσα απαντάει “φύγετε ρε φασίστες”». Επιβεβαίωσε αυτό που είχε πει στην πρωτόδικη κατάθεσή της, ότι οι χρυσαυγίτες που βρίσκονταν στην πλευρά του Παύλου και της παρέας «τους χτυπούσαν τόσο όσο να τους έχουν του χεριού τους».

Στη συνέχεια η μάρτυρας περιγράφει ότι δυο χρυσαυγίτες, κι αυτοί με όμοια εμφάνιση εμφανίζονται στο σημείο από την οδό Ξάνθου, μια κίνηση που η ίδια περιέγραψε ως “κυκλωτική”. Επιτέθηκαν τον Παύλο από πίσω ενώ ήδη δεχόταν επίθεση. Συνολικά περιέγραψε ότι η επίθεση γινόταν σε κύματα. Κάποιοι πέρασαν απέναντι, χτύπησαν, γύρισαν πίσω για να έρθουν άλλοι. Οι επόμενοι εξαπέλυσαν μια πιο άγρια επίθεση. Σε όλα τα κύματα ο όγκος των χρυσαυγιτών απέναντι δημιουργούσε κλίμα τρομοκρατίας.

Η περιγραφή συνεχίζει με τα όσα το δικαστήριο έχει ακούσει και από τους ίδιους τους



Η Δήμητρα Ζώρζου καταθέτει στο Εφετείο. Φωτό: Τατιάνα Μπόρνη/Eurokinissi

Η πιο συγκλονιστική μαρτυρία για τη δολοφονία του Παύλου

φίλους του Παύλου Φύσσα: «Ένας φίλος του Παύλου πέφτει πάνω στη βιτρίνα. Εκείνη τη στιγμή περνάει με φόρα από δεξιά μου στο αντίθετο ρεύμα ένα ασημί αυτοκίνητο και σταματάει στη στάση του λεωφορείου, στο μέσο του τετραγώνου. Εκεί που είναι ο Φύσσας και οι φίλοι του».

«Με μαχαίρωσε! Πιάστε τον»

«Οι φίλοι ήταν πιο κοντά στη βιτρίνα και ο Παύλος Φύσσας πιο κοντά στη στάση», συνεχίζει. «Εγώ δεν ήξερα τι να περιμένω, πίστευα ότι το αυτοκίνητο ήταν της ασφάλειας... Αφού σταματάει το αυτοκίνητο, αυτοί που χτυπούσαν έχουν μπει σε ημικύκλιο γύρω από τον Φύσσα. Βγαίνει ο Ρουπακιάς, κάνει τρία βήματα, τον παίρνει αγκαλιά, κάνει δυο κινήσεις του χεριού και γυρίζει στο αυτοκίνητο. Σε όλη εκείνη τη φάση υπάρχει ακόμα μια βουή. Και την ώρα που πάει να μπει στο αυτοκίνητο ο Ρουπακιάς, εμφανίζονται δυο αστυνομικοί ΔΙΑΣ προς τον Παύλο κι εκείνος τους λέει “με μαχαίρωσε! Πιάστε τον”. Τότε πάνε προς το αμάξι».

Η Δ. Ζώρζου είχε καταθέσει και πρωτόδικα ότι στο αυτοκίνητο υπήρχε συνοδηγός και στην κατάθεσή της σε β' βαθμό επανέλαβε: «Βλέπω βγαίνει κάποιος από τη θέση του συνοδηγού και πάει να αποσπάσει τον Ρουπακιά από τους αστυνομικούς». Περιττό να γραφτεί ότι αυτός ο άνθρωπος δεν συνελήφθη. Ο Καζαντζόγλου, τον οποίο η Ζώρζου έχει αναγνωρίσει ως συνοδηγό και του οποίου το κινητό

και η ταυτότητα βρέθηκαν στο αυτοκίνητο του Ρουπακιά, ενώ ήταν κατηγορούμενος για άμεση συνέργεια, καταδικάστηκε για απλή συνέργεια.

Η Δ. Ζώρζου επιβεβαίωσε και τους φίλους του Φύσσα στο σημείο των καταθέσεών τους στο οποίο μιλάνε για την άνεση του Ρουπακιά με την αστυνομία: «Μου είπαν να ανέβω στον πάνω όροφο. Ενώ ανεβαίναμε, ανεβαίνει και ο Ρουπακιάς μόνος του, ασυνόδευτος. Τότε βγαίνει ένας αξιωματικός και τον πήραν να τονβάλουν σε ένα δωμάτιο». Τόνισε ότι τόσο στη διάρκεια της επίθεσης όσο και στο τμήμα βλέποντας τον Ρουπακιά, ή ίδια και η Π. Καραγιαννίδου ένωσαν τρόπο – με ό,τι αυτό σημαίνει για το πώς ένωσαν οι φίλοι του Παύλου Φύσσα.

Συνολικά η μάρτυρας έδωσε με διαύγεια και σιγουριά την εικόνα του οργανωμένου τάγματος. Ξεκαθάρισε ότι οι επιτιθέμενοι δεν ξεπλάγησαν καθόλου με την εμφάνιση του Ρουπακιά όπως αυτή έγινε. Αντίθετα σχημάτισαν κλοιό γύρω του όταν έφτασε ο μαχαιροβγάλτης. Διέλυσε έτσι κάθε αμφιβολία για το αν συνδέονται το μαχαίρωμα, τα κύματα επιθέσεων και το τάγμα εφόδου απέναντι. Μίλησε για καταμερισμό εργασίας ανάμεσα στα μέλη του τάγματος: «είχαν στο μυαλό τους ότι οι επιθέσεις θα είναι σε κύματα... άλλοι θα βγουν από την Ξάνθου... ο Ρουπακιάς θα έρθει για το μαχαίρωμα... για να σκοτώσει».

Επίσης, σχετικά με το θέμα της στοχοποίησης του Παύλου Φύσσα τόνισε: «Στην αρχή

σκέφτηκα ότι στόχος ήταν όποιος έμενε πίσω. Ωστόσο έγινε μια επίθεση, μια διακοπή, μια δεύτερη επίθεση από άλλη κατεύθυνση, μετά τρίτη επίθεση από τρίτη κατεύθυνση, όλες στον Φύσσα. Οπότε υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να τον είχαν στο μάτι».

Στις ατελείωτες, παρελκυστικές, απειλητικές ερωτήσεις της υπεράσπισης, πολλές φορές πασπαλισμένες με κανονικά ψέματα, η μάρτυρας απάντησε χωρίς να χάνει στιγμή την ψυχραιμία της και χωρίς να πέσει σε καμία αντίφραση. Αναφέρθηκε και σε άλλες επιθέσεις που γνώριζε, την επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ λίγες μέρες πριν, το πογκρόμ του 2011 σε βάρος μεταναστών, μια επίθεση στο Πολυτεχνείο σε βάρος των φοιτητικών παρατάξεων.

Στην ερώτηση της έδρας αν μετά την εμφάνισή της ως αυτόπτης μάρτυρας της δολοφονίας έχει δεχθεί απειλές απάντησε: «Είχα ανώνυμα τηλεφωνήματα. Δεν μιλούσαν, έπαιρναν συγκεκριμένες ώρες. Στην πρώτη δικάσιμο [σ.σ: το 2015] το Πρώτο Θέμα είχε βγάλει τα ονόματα των μαρτύρων. Τότε άρχισαν πάλι τα τηλεφωνήματα. Όταν είπα στην πρόεδρο ότι συνέβη αυτό, σταμάτησαν. Όταν αναγνώρισα τον Καζαντζόγλου στο δικαστήριο απειλήθηκα κι από τον ίδιο. Φώναξε “πάμε έξω να σου δείξω τι θυμάσαι από εκείνη τη νύχτα”. Οι συνήγοροι έφεραν δημοσιεύσεις από το προφίλ μου στο facebook και γυρίζοντα στο σπίτι είδα πολλά απειλητικά μηνύματα. “Θα σε βρούμε, θα σε σκοτώσουμε που μιλάς για τη ΧΑ”. Αναρωτήθηκα πώς γίνεται να φτάσανε εκεί και είδα ότι στο σάιτ της ΧΑ είχαν αναρτήσει το προφίλ μου κανονικά με όνομα και φωτογραφία, καθώς και τις δημοσιεύσεις».

Φυσικά πάλι δεν έλειψαν οι απειλές σε βάρος της από την υπεράσπιση. Απειλήσαν με διώξεις για ψευδομαρτυρία, όπως έχουν κάνει για σχεδόν όλους τους μάρτυρες που έχουν καταθέσει. Έφτασαν δε στο σημείο να αιτηθούν από το δικαστήριο πράγματα που δεν επιτρέπει ο νόμος, όπως το να έρθουν να καταθέσουν οι ανακριτικοί υπάλληλοι που την εξέτασαν στην αρχή.

Όταν πήρε τον λόγο ο Λαγός την... έψεξε για τις δημοσιεύσεις της στο facebook λέγοντας ότι δεν είναι «δημοκρατικό να βρίζετε τις μητέρες μας»! Κάτι που ξεσήκωσε τη δίκαιη οργή της Μάγδας Φύσσα: «τόσο πολύ στενοχωρήθηκα για τις μανούλες, που αφαιρείς τη ζωή του παιδιού τους». Ο Λαγός απάντησε με μια χυδαία επίθεση σε βάρος της, κραυγάζοντας «είσαι επάγγελμα μάνα Φύσσα, άντε μη σου γ...», ενώ, χωρίς φυσικά να υποστεί καμία συνέπεια, αντιστεκόταν στην ομάδα μεταγωγών που τον έβγαζε από την αίθουσα.

Για την επόμενη δικάσιμο το δικαστήριο έχει καλέσει την Π. Καραγιαννίδου, φίλη της Δ. Ζώρζου και αυτόπτη μάρτυρα της δολοφονίας, καθώς και την Χ. Τσολούκου, τότε σύντροφο του Παύλου Φύσσα, η οποία δεν έχει καταθέσει πρωτόδικα. Το δικαστήριο προγραμμάτισε 8 συνεδριάσεις για τον Φλεβάρη, μια μικρή δηλαδή επιτάχυνση σε σχέση με τους πρώτους 6 μήνες της δίκης.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Δικάσιμες Γενάρη: 18/1, 20/1, 25/1, 27/1

Δικάσιμες Φλεβάρη: 1/2, 3/2, 6/2, 10/2, 13/2, 15/2, 17/2, 20/2

Απεργιακή απάντηση στα θανατερά εγκλήματα

Από το Ξυλόκαστρο ως την Αθήνα

Σε 24ωρη απεργία κατέβηκαν οι εργαζόμενοι στους δήμους την Τρίτη 17/1 καταγγέλοντας το θάνατο της Ελένης Καραγιάννη, εργαζόμενης στο δήμο Ξυλόκαστρου, εν ώρα εργασίας. Απεργιακή διαδήλωση πραγματοποιήσαν στην Αθήνα, από το Υπουργείο Εργασίας μέχρι τη Βουλή.

Η συμμετοχή στην απεργία ήταν σχεδόν καθολική. Όπως ανακοίνωσε η ΠΟΕ-ΟΤΑ το 95% των εργαζόμενων στους δήμους δεν πήγε στη δουλειά. Στην πορεία συμμετείχαν οι δύο ομοσπονδίες του κλάδου, ΠΟΕ-ΟΤΑ και ΠΟΠ-ΟΤΑ, καθώς και εργαζόμενοι από μια σειρά πρωτοβάθμια σωματεια της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ανάμεσά τους και οι συνάδελφοι της εργάτριας που έχασε τη ζωή της από το δήμο **Ξυλόκαστρο**. «Οι συνθήκες εργασίας είναι άθλιες και πολύ επικίνδυνες. Χάσαμε τη συναδέλφισσα και αγωνιζόμαστε για να μην έχουμε άλλο θύμα. Δεν είναι η πρώτη. Αγωνιζόμαστε για να είναι η τελευταία» τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη απεργός οδηγός απορριματοφόρου από το δήμο Ξυλόκαστρου.

«Κάναμε γενική συνέλευση κι αποφασίσαμε ότι δεν θα δουλέψει κανείς. Για να το διασφαλίσουμε είχαμε από την αρχή της βάρδιας παρουσία έξω από το αμαξοστάσιο και πράγματι έμεινε κλειστό. Ούτε ένας συνάδελφος δεν πήγε στη δουλειά. Είναι και ζήτημα ηθικής για εμάς. Τόσοι συνάδελφοι/ισσες έχουν χάσει τη ζωή τους» μας είπε ο **Γιάννης Μπαξεβάνης** πρόεδρος του Σωματείου Εργαζόμενων Αγ. Παρασκευής (ΣΕΡΠΑΠ). «Θα πάρουμε πρωτοβουλία σαν σωματεια να καλέσουμε σωματεια από γειτονικούς δήμους προκειμένου να συντονιστούμε και να πιέσουμε την ΠΟΕ-ΟΤΑ, να γίνει διαρκείας ο αγώνας που κάνουμε. Μια μέρα απεργία δεν είναι αρκετή. Για να έχουμε αποτέλεσμα χρειάζεται να προχωρήσουμε σε διαρκείας» συνέχισε.

«Ο θάνατος της συναδέλφισσας είναι απόρροια της κατάστασης που έχει δημιουργήσει η κυβέρνηση. Τα έχει διαλύσει όλα. Την Υγεία, την Παιδεία, τους Δήμους. Φτάσαμε να δουλεύουν εργαζόμενοι στους δήμους ανασφάλιστοι. Και μετά να τρέχουν να το μπαλώσουν δημοσιεύοντας την πρόσληψη της εργάτριας στο Διαιγύα μετά το θάνατό της. Χρειάζεται να συνεχίσουμε τον αγώνα απεργιακά για σταματήσουμε τα ΣΔΙΤ και την εκχώρηση τομέων στους ιδιώτες και για να διώξουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και όλες τις επιθέσεις που έχουν νομοθετήσει μέχρι τώρα» επισημαίνει η **Μαρία Αμπελιώτη**, εργαζόμενη στο

δήμο της Αθήνας. «Η ασφάλεια και Υγεία των εργαζόμενων χρειάζεται να είναι προτεραιότητα των δημάρχων. Πριν ανέβουν στα σκουπιδιάρικα οι εργάτες να είναι εκπαιδευμένοι. Να έχουν εξασφαλισμένα όλα τα Μέσα Ατομικής Προστασίας. Να γίνεται συνεχώς έλεγχος για την ασφάλεια και τη συντήρηση των απορριματοφόρων. Όλα αυτά παραμελούνται, γιατί για να γίνουν χρειάζονται προσλήψεις εργαζομένων και χρηματοδότηση.

«Γυναίκα, Ρομά και ανασφάλιστη»

Χρειάζεται να σημειώσουμε και το εξής. Η συναδέλφισσα που σκοτώθηκε ήταν γυναίκα, Ρομά κι ανασφάλιστη. Η περίπτωση της συμπεκνώνει όλες τις επιθέσεις στο επίπεδο του σεξισμού, του ρατσισμού, στο εργασιακό. Οι γυναίκες παίρνουμε πάνω μας όλα τα βάρη του καπιταλισμού, όλες τις συνέπειες της κρίσης».

«Με απεργίες διαρκείας μπορούμε να νικήσουμε» τονίζει η Εργατική Αλληλεγγύη σε προκήρυξή της, με την οποία συνέβαλε στην οργάνωση της απεργίας τις προηγούμενες ημέρες και μοιράστηκε μαζικά στην απεργιακή διαδήλωση. Προσθέτει μεταξύ άλλων:

«Το νέο εργοδοτικό εγκλημα της κυβέρνησης που στοίχισε τη ζωή στην 45χρονη συναδέλφισσα στο Ξυλόκαστρο πρέπει να σημαίνει ξεσηκωμό σε κάθε Δήμο και σε κάθε υπηρεσία. Και πρέπει να γίνει αυτή η απεργία αφετηρία κλιμάκωσης του αγώνα για να σταματήσουμε την δολοφονική πολιτική του Μητσοτάκη και της συμμορίας του...

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει κάνει εδώ και τρία χρόνια ολόκληρη προσπάθεια να διαλύσει κάθε δημόσια και κοινωνική υπηρεσία που έχει ανάγκη η κοινωνία θέλοντας να παραδώσουν τα πάντα στους ιδιώτες, ακόμη και μέσα στην περίοδο της Πανδημίας. Το αίσιος που είδαμε όλοντες με τα δημόσια νοσοκομεία που τα ωθούν στην ιδιωτικοποίηση σερβάντας απο τον κόσμο το πιο πολίτιμο αγαθό, την Υγεία του, το βλέπουμε καθημερινά και με τους δήμους, όπου κυβέρνηση και Δήμαρχοι κάνουν καθημερινά αντίστοιχα εγκλήματα...

Η απεργία στις 17 Γενάρη να είναι πετυχημένη και μαζική όχι μονάχα για να βεξούμε την οργή μας απέναντι στην κυβέρνηση για τη νέα δολοφονία, αλλά και την απαίτηση μας προς την Ομοσπονδία για να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε τον αγώνα απεργιακά».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Παραμονή των Χριστουγέννων ένας 52χρονος εργαζόμενος στην καθαριότητα στο δήμο Σαρωνικού και πατέρας δύο παιδιών, τραυματίστηκε βαριά (ακρωτηριάστηκε το πόδι του) όταν παρασύρθηκε από όχημα, το οποίο κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα στην λεωφόρο Σουνίου. Και ο νέος χρόνος μπήκε με ένα ακόμη, θανατηφόρο αυτήν τη φορά ατύχημα, στο Δήμο Ξυλόκαστρου όταν στις 8 Γενάρη τα ξημερώματα αυτοκίνητο έπεσε πάνω σε απορριματοφόρο και σκότωσε την 45χρονη εργαζόμενη Ρομά και μητέρα πέντε παιδιών Ελένη Καραγιάννη.

Δεν πρόκειται για «τυχαία περιστατικά» που απλώς συνέπεσαν. Στους ΟΤΑ αλλά και στον άμεσα σχετιζόμενο τομέα της ανακύκλωσης λειτουργεί τα τελευταία χρόνια μια «βιομηχανία» που συστηματικά παράγει τραυματισμένους, σκακατεμένους και νεκρούς εργάτες και εργάτριες. Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι στους Δήμους περισσότερο από 60 συνάδελφοί τους έχουν χάσει τη ζωή τους εν ώρα εργασίας τα τελευταία οκτώ χρόνια. Πολλαπλάσιος είναι ο αριθμός αυτών που τραυματίστηκαν και ανυπολόγιστος ο αριθμός εκείνων που πέθαναν από ασθένειες που συνδέονταν άμεσα με το επάγγελμά τους. Ο κατάλογος της περασμένης χρονιάς σταχυολογημένος από καταγγελίες και δημοσιεύματα με «ατυχήματα» στους ΟΤΑ και στην ανακύκλωση, είναι ενδεικτικός αλλά καταλυτικός:

- Στις 15 Γενάρη του 2022 ένας εργάτης σκοτώθηκε σε κέντρο επεξεργασίας απορριμμάτων στο Άστρος.
- Στις 20 Φλεβάρη τραυματίστηκε εργαζόμενος στο πράσινο του Δήμου Βόλου.
- Στις 14 Μαρτίου εργαζόμενος έπεσε από απορριματοφόρο της ΔΕΔΥΣΑ Χανίων και έχασε τη ζωή του.
- Στις 29 Μαρτίου, 62χρονος εργαζόμενος σε εταιρία που έχει αναλάβει εργολαβία εργασιών πρασίνου στον Δήμο Ελληνικού έχασε τη ζωή του κατά τη διάρκεια εργασιών κοπής κλαδιών, αφού ανέβηκε σε ανυψωτικό μηχανήμα χωρίς προστατευτικό που ήταν για εμπορεύματα.
- Στις 7 Απριλίου τραυματίστηκε με κατάγματα εργαζόμενος του Δήμου Μελά που βυθίστηκε σε Λακκούβα μέρων μετά από υποχώρηση του πεζοδρομίου.
- Στις 4 Ιουλίου τραυματίσμος εργαζόμενου καθαριότητας στην Σκόπελο.
- Στις 9 Αυγούστου εργαζόμενος του δήμου Λουτρακίου, έχασε τη ζωή του πέφτοντας από ύψος έξι μέτρων.
- Στις 12 Ιουλίου, εργαζόμενη στην καθαριότητα του δήμου Ωριακιάστρου και μητέρα τεσσάρων παιδιών, τραυματίστηκε σοβαρά όταν το απορριματοφόρο στο οποίο επέβαινε αναπήδησε πάνω από ένα φρεάτιο.
- Στις 28 Νοεμβρίου εργαζόμενος στην καθαριότητα του δήμου Ηρακλείου έχασε τη ζωή του καθώς άδειαζε κάδοις απορριμμάτων, από αιφνίδιο θάνατο. Ήταν 62 χρονών.
- Στις 9 Δεκέμβρη ένας 57χρονος εργαζόμενος σε απορριματοφόρο στον ίδιο δήμο τραυματίστηκε σοβαρά στο κεφάλι, μετά από πτώση στο οδόστρωμα καταλήγοντας στην ΜΕΘ.
- Στις 29 Νοέμβρη στον Βύρωνα, την ώρα που εργαζόμενοι του Δήμου τοποθετούν Χριστουγεννιάτικα διακοσμητικά, ένας εργαζόμενος τραυματίστηκε όταν υποχώρησε κολόνα δημοτικού φωτισμού με αποτέλεσμα να βρεθεί στο κενό. Στον ίδιο δήμο τρεις εργαζόμενοι στην υπηρεσία καθαριότητας, είχαν τραυματιστεί εν ώρα εργασίας με διαφορά μόλις τεσσάρων ημερών τον Ιούλιο...

Η δραματική αύξηση των εργατικών «ατυχημάτων» στους ΟΤΑ οφείλεται ξεκάθαρα στην πολιτική που ασκεί αυτή η κυβέρνηση, αλλά και προηγούμενες καθώς και οι φιλικές τους δημοτικές αρχές. Πίσω από τα εργατικά «ατυχήματα» κρύβονται αλληλοσυνδεδεμένες αιτίες:



17/1, Απεργία στους Δήμους. Φωτ.: Στέλιος Μιχαηλίδης

- Οι εργολαβίες και οι ιδιωτικοποιήσεις που αναγκάζουν τους εργαζόμενους κάτω από χειρότερες και όλο και περισσότερο ανεξέλεγκτες συνθήκες εργασίας.
- Η κάλυψη πάγιων αναγκών των δήμων με συνεχή ανακύκλωση συμβασιούχων, εργαζόμενων από προγράμματα ΟΑΕΔ και εργαζόμενων σε εργολαβίες -που μέχρι να μθούν στη δουλειά απολύονται- μεταφοράς σε κατακόρυφη αύξηση των ατυχημάτων.
- Ακόμη περισσότερο όταν εργαζόμενοι, που προσλαμβάνονται για να δουλέψουν στο πράσινο ή σαν οδοκαθαριστές, αναγκάζονται να καλύψουν κενά αλλού, πχ σε απορριματοφόρο ή εξειδικευμένες εργασίες.
- Ο παλαιός ασυνήγητος εξοπλισμός καθώς και η παντελής έλλειψη προστατευτικών μέσων που αναδείχτη και μέσα στην πανδημία. • Τα εξαντλητικά και κυκλικά ωράρια λόγω της έλλειψης προσωπικού που φέρνουν τους εργαζόμενους σε σημείο κατάρρευσης.
- Οι αλληπάλληλες απλήψεις του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης των εργαζόμενων σε επικίνδυνα και ανθυγιεινά επαγγέλματα που ψηφίστηκαν τα προηγούμενα χρόνια.
- Οι κατεστραμμένες υποδομές των δήμων -δρόμοι, πεζοδρόμια, κολώνες που έχουν να αλλάξουν από την εποχή της Ολυμπιάδας και ακόμη παρά πίσω.
- Η διάλυση της Επιθεώρησης Εργασίας του (Σ.Ε.Π.Ε.) που λειτουργεί μόνο με 245 επιθεωρητές υγείας και ασφάλειας σε όλη την Ελλάδα.
- Επιπλέον τεχνικοί ασφαλείας και οι ιατροί εργασίας στους δήμους έχει θεομοιηθεί να είναι εξωτερικοί συνεργάτες που περνάνε μια φορά το μήνα για λίγες ώρες από κάθε δήμο.

Άδικος θάνατος

Χαρακτηριστική είναι από αυτήν την άποψη η περίπτωση της Ελένης Καραγιάννη στο Ξυλόκαστρο. Περίπου ένα μήνα πριν από τον άδικο θάνατό της, στις 14 Δεκεμβρίου του 2022, η ΠΟΠ-ΟΤΑ σε ανακίνωσή της μετά από επίσκεψή της στους εργαζόμενους του δήμου κατήγγειλε ανάμεσα σε άλλα: «Γίναμε γνώστες της πρόθεσης της δημοτικής

αρχής να εκχωρήσει μέρος της αποκομιδής σε ιδιώτες. Η δημοτική αρχή βασίζεται σε μια έκθεση στην οποία παρουσιάζεται έλλειψη προσωπικού και μηχανολογικού εξοπλισμού, ενώ στην πραγματικότητα το προσωπικό απασχολείται σε αλλότριες εργασίες και ο εξοπλισμός απαξιώνεται γιατί δεν επισκευάζεται. Καλούμε τον δήμαρχο να αποσύρει την πρόταση για ιδιωτικοποίηση, να οργανώσει την υπηρεσία καθαριότητας, να προσλάβει το αναγκαίο προσωπικό...»

Την ίδια στιγμή που η δημοτική αρχή μεθόδεσε την ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας μέσω της τακτικής της απαξίωσης των υπάρχουσών δομών, η Ελένη Καραγιάννη και οι συνάδελφοί της που ήταν μαζί της στη βάρδια συνέχιζαν να εργάζονται το νέο χρόνο χωρίς σύμβαση στο δήμο (οι συμβάσεις τους είχαν λήξει τον Δεκέμβριο). Κάποιοι έπρεπε να μαζέψουν τα σκουπίδια. Και ήρθε η «κακία στιγμή» για να αποκαλυφθεί ότι η δημοτική αρχή ενόψει ιδιωτικοποίησης της καθαριότητας συνέχιζε να απασχολεί τους εργαζόμενους «μαύρα». Όπως κατήγγειλε ο πρόεδρος της ΠΟΠ-ΟΤΑ «και άλλοι συνάδελφοι εργάζονται ανασφάλιστοι στο δήμο και αμειβονται με "μεροκάματο", δηλαδή, "μαύρο" χρήμα παρότι το Σωματείο Εργαζόμενων έχει ζητήσει από τον δήμαρχο να προσλάβει προσωπικό καθαριότητας με δίμηνες συμβάσεις, εκείνος αρνείται, καθώς στόχος του είναι η ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας».

Η δημοτική αρχή ισχυρίζεται βέβαια ότι οι εργαζόμενοι δούλευαν «νόμιμα» αλλά ο πρόεδρος της ΠΟΕ-ΟΤΑ **Νίκος Τράκας** κατήγγειλε την δημοτική αρχή για «μεγάλη συγκάλυψη του εγκλήματος». Όπως ανέφερε, η πρόσληψη της θανούσας κι άλλων εργαζόμενων στην καθαριότητα με σύμβαση διάρκειας πέντε ημερών (!) για το διάστημα 4-9 Ιανουαρίου δημοσιεύτηκε στη Διαιγύα, την επόμενη μέρα του θανάτου της εργαζόμενης και την προηγούμενη της κηδείας της...

Να κλιμακωθεί η απεργία

«Το εργασιακό εγκλημα που τελέστηκε στον Δήμο Ξυλόκαστρου, με θύμα μία νέα γυναίκα, υπάλληλο καθαριότητας, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι... Για το αίμα που χύνεται, για το μεροκάματο του τρόμου και την "μαύρη" και αδήλωτη εργασία υπάρχουν ευθύνες. Ευθύνες πολιτικές, που αναλογούν στην σημερινή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και σε μεγάλη μερίδα των Δημάρχων, που έχουν επιβάλει την πολιτική των μηδενικών ελέγχων, την απιστοσύνη, την ασυδοσία και εν τέλει την ανομία. Υπάρχουν επίσης ευθύνες πειθαρχικές και ποινικές που επιβάλλεται να αναζητηθούν και να καταλογιστούν από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Όσο αυτό δεν γίνεται, τόσο η "μαύρη" λίστα των θανάτων θα αυξάνει» αναφέρει στο κάλεσμά της για την 24ωρη πανελλαδική απεργία την Τρίτη 17 Ιανουαρίου η ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Αυτή είναι η αλήθεια και γι' αυτό στη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΠΟΕ ΟΤΑ στις 18 Γενάρη θα πρέπει να αποφασιστεί η κλιμάκωση της απεργίας προκειμένου να σταματήσει αυτό το διαρκές εγκλημα που κάθε μέρα απειλεί με νέους νεκρούς -συνδέοντας όλα τα υπόλοιπα ατυχήματα για αυξήσει στους μισθούς. Απαίτώντας όχι μόνο να φύγει αυτή η κυβέρνηση αλλά και να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις και οι εργολαβίες, να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στους ΟΤΑ, να παρθούν εδώ και τώρα ουσιαστικά μέτρα για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζόμενων, να αγοράστούν νέα οχήματα και εξοπλισμός, να ενισχυθούν οι έλεγχοι στους χώρους εργασίας.

Κορυφή του παγόβουνου

Η αύξηση των εργατικών ατυχημάτων στους ΟΤΑ είναι η κορυφή του παγόβουνου της συνολικότερης αύξησης των εργατικών ατυχημάτων στην Ελλάδα. Αυτήν την εικόνα είχαμε καταγράψει στην Εργατική Αλληλεγγύη πέρσι στις 18 Μαΐου μετά την απεργία της COSCO ύστερα από σοβαρό εργατικό ατύχημα στο λιμάνι του Πειραιά («Εργατικά "ατυχήματα", εργοδοτικές δολοφονίες» Μάνος Νικολάου). Τον Σεπτέμβριο, η Ομοσπονδία Συλλόγων Τεχνικών Επιχειρήσεων Ελλάδας ήρθε να την επιβεβαιώσει παρουσιάζοντας προσωρινά στοιχεία για τα εργατικά ατυχήματα τους πρώτους οκτώ μήνες του 2022. Κατέγραψε συνολικά 67 ατυχήματα στα οποία 34 εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους, ενώ αρκετοί έχουν υποστεί σοβαρές αναπηρίες -ένας αριθμός που δείχνει αύξηση σε σχέση με τους 38 που κατέγραψε η ΕΛΣΤΑΤ για το 2020.

Η κυβέρνηση και οι κρατικές υπηρεσίες αντί να αναδεικνύουν το ζήτημα συστηματικά το υποβαθμίζουν. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΕΛΣΤΑΤ καταγράφει τα εργατικά ατυχήματα με δύο χρόνια καθυστέρηση και ο ΕΦΚΑ με τρία. Ενώ δεν καταγράφονται οι επαγγελματικές ασθένειες, όταν σύμφωνα με την Ομοσπονδία Συλλόγων Τεχνικών Επιχειρήσεων Ελλάδας, εκτιμάται ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση 100.000 άνθρωποι τον χρόνο χάνουν τη ζωή τους από ασθένειες που συνδέονται με το επάγγελμά τους.

Αυτό είναι προφανές στους ΟΤΑ. Οι «αιφνίδιοι» θάνατοι εργαζόμενων άνω των 60 που εργάζονται μέσα στο κρούσμα μεζούτσας σκουπίδια, κάθε άλλο παρά αιφνίδια είναι. Οι ηπατίτιδες θερζούν στους δήμους – και όχι τυχαία. Έχουν να κάνουν με τα ελλιπή μέσα προστασίας και τον εμβολιασμό. Μόλις το 2018, τα συνδικάτα στους δήμους κατήγγειλαν ότι δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στην καθαριότητα των δήμων, παρότι προβλέπεται από το νόμο, είχαν να εμβολιαστούν για ένα και πλέον χρόνο για την ηπατίτιδα Β.

«Ήταν μητέρα πέντε παιδιών και μέλος της κοινότητάς μας»

«Χθες, Κυριακή 8 Ιανουαρίου, έχασε τραγικά την ζωή της μια εργαζόμενη στην καθαριότητα του Δήμου Ξυλόκαστρου, όταν διερχόμενο Ι.Χ. έπεσε πάνω της υπό αδειοκρίνιστες ακόμα συνθήκες. Η 45χρονη Ε.Κ. ήταν μητέρα πέντε παιδιών και μέλος της κοινότητάς μας. Σύμφωνα με καταγγελίες συνδικαλιστικών φορέων της περιοχής, η άτυχη γυναίκα ήταν ανασφάλιστη και εργαζόταν στον Δήμο με καθεστώς "μαύρης εργασίας". Όσο για τα αίτια του δυστυχήματος αλλά και τις σοβαρές καταγγελίες των συνδικαλιστικών φορέων για το καθεστώς εργασίας της εκλιπούσας, απαιτούμε να διερευνηθούν σε βάθος και δίχως υπεκφυγές από τις αρμόδιες υπηρεσίες».

Αυτά ανέφερε στην ανακοίνωσή της η Πανελλαδική Συνομοσπονδία Ελλήνων Ρομά **«ΕΛΛΑΝ ΠΑΣΣΕ»** αναδεικνύοντας άλλη μια πτυχή αυτού του τραγικού συμβάντος. Δεν είναι λίγα τα ΜΜΕ που τις προηγούμενες εβδομάδες έτρεξαν να καλύψουν την εξέγερση που ακολούθησε την άδικη δολοφονία του 16χρονου Ρομά Κώστα Φραγκούλη στην Θεσσαλονίκη, με άρθρα και αναλύσεις που (υπό την υψηλή καθοδήγηση της ΕΛ.ΑΣ και του Θεοδωρικού) παρουσιάζουν τις κοινότητες των Ρομά σαν «άνδρα ανομίας» που πρέπει να παταχτούν με νέες «αστυνομικές» επιχειρήσεις.

Ο θάνατος της Ελένης Καραγιάννη ανέδειξε ότι οι Ρομά αποτελούν ενεργό κομμάτι της εργατικής τάξης αυτής της χώρας, για την ακρίβεια του πιο φτωχού κομματιού της. Και αν υπάρχει κάτι που συστηματικά τους σπρώχνει στο περιθώριο είναι ο ζοφερός συνδυασμός από τη μια του κρατικού ρατσισμού και από την άλλη της άγριας νεοφιλελεύθερης ατζέντας που έχει φτάσει σε ανείπωτα ύψη με την διαχείριση της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Αν μια δημόσια υπηρεσία βάζει μια μόνα πέντε παιδιών να εργάζεται «μαύρα» στα απορριματοφόρα και δεν «τρέχει κάστανο», μπορούμε να φανταστούμε -και όλοι γνωρίζουμε- κάτω από τι συνθήκες καλούνται να εργαστούν οι Ρομά στον ιδιωτικό τομέα.

«Μετανόστες με καρτσάκια σουπερμάρκετ ή Ρομά με μικρά φορτηγά σαρώνουν τους δρόμους και δεν αφήνουν ούτε πρίζα... Το μεγάλφωνο στη διαπασών σηκώνει στο πόδι γεγονιές της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης. Τα φορτηγά με τους Ρομά να κρέμονται στην καρότσα, έτοιμους να αρπάξουν ό,τι άχρηστο υπάρχει σε σπίτια και καταστήματα, διαγκωνίζονται με μετανάστες που σέρνουν καρότσια σουπερμάρκετ και μαζεύουν συνήθως τις μικρότερες σε μέγεθος συσκευές» διαβάζαμε σε ένα άρθρο του Βήματος το 2013. «Δεν είναι κακό να τα μαζεύουν οι Ρομά. Το πρόβλημα είναι ότι τα απόβλητα αυτά καταλήγουν σε μάντρες εμπόρων παλαιών μετάλλων, οι περισσότεροι εκ των οποίων δεν συνεργάζονται πάντα μαζί μας καθώς οι δήμοι δεν δουλεύουν όπως θα έπρεπε» δήλωνε τότε ο εκπρόσωπος μιας συνεργαζόμενης με τους ΟΤΑ εταιρίας ανακύκλωσης.

Δέκα χρόνια μετά, τα παράνομα σκραπατζίδικα συνεχίζουν να ανταγωνίζονται τις, πολλές περισσότερες σήμερα, επίσημες εταιρίες ανακύκλωσης για το ποιος θα κερδοσκοπήσει περισσότερο -πάνω σε μια μπιζύνα με εκατομμύρια ευρώ κέρδη, που δεν θα υπήρχαν χωρίς τη «μαύρη» σκληρή εργασία των ρακοσυλλεκτών και των εργαζόμενων στα σκραπατζίδικα και στις εταιρίες ανακύκλωσης. Κανείς δεν πρόκειται ποτέ να μετρήσει τους ρακοσυλλέκτες που έχασαν τη ζωή τους ή τραυματίστηκαν στους δρόμους της Αθήνας και μέσα στις χλωματερές, δουλεύοντας σκληρά για να βγάλουν το ψωμί της ημέρας.

Γιώργος Πίττας

Δικαιοσύνη - υπηρέτρια της κυβέρνησης

Με κάθε τρόπο επιχειρούν να μπλοκάρουν τις έρευνες για την υπόθεση των υποκλοπών, κυβέρνηση και δικαστική εξουσία. Ξεκινώντας από την δεύτερη, με γνωμοδότησή του έπειτα από αίτημα παρόχου κινητής τηλεφωνίας, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ντογιάκος υποστήριξε ότι αρμόδιο για ενημέρωση των πολιτών που παρακολουθούνται είναι αποκλειστικά το Τριμελές Όργανο, που συγκροτείται από δύο εισαγγελικούς λειτουργούς και τον πρόεδρο της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ). Ταυτόχρονα απειλήσε τα μέλη της ΑΔΑΕ με ποινικές κυρώσεις (έως και 10 χρόνια κάθειρξη), αν παραβιαστεί η διαδικασία. Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση, η ΑΔΑΕ, δεν θα μπορεί να κάνει ελέγχους σε παρόχους κινητής τηλεφωνίας ζητώντας στοιχεία.

Ο Χ. Ράμμος, πρόεδρος της ΑΔΑΕ απάντησε στη γνωμοδότηση λέγοντας: «Ο θεσμός των ανεξαρτήτων αρχών προϋποθέτει την πραγματική και όχι απλώς στα χαρτιά ανεξαρτησία της λειτουργίας τους και δεν είναι συμβατός με την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών υπό κηδεμόνευση ή καθ' υπαγόρευση». Ενάντια στην γνωμοδότηση Ντογιάκου τοποθετήθηκε και ο ΔΣΑ επισημαίνοντας ότι «η γνωμοδοτική αρμοδιότητα του εισαγγελέα Αρείου Πάγου συνίσταται στη διατύπωση της γνώμης του γενικώς και αφηρημένως ως προς την αμφιλεγόμενη έννοια διατάξεων νόμων και ζητημάτων γενικότερου ενδιαφέροντος και πάντως ΟΧΙ επί υποθέσεων επί των οποίων επελήφθησαν οι αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές». Αντίθετα η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων τάχθηκε υπέρ της δυνατότητας του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Με δήλωσή τους είκοσι γνωστοί συνταγμα-



Ι. Ντογιάκος

τολόγοι στάθηκαν ενάντια στη γνωμοδότηση. Όπως αναφέρουν: «Ο κ. εισαγγελέας συγχέει αβασάνιστα το δικαίωμα ενημέρωσης των θυγομένων με την ελεγκτική αρμοδιότητα της ΑΔΑΕ. Το μεν πρώτο, μπορεί πράγματι να ρυθμιστεί από τον νομοθέτη, όπως έγινε πρόσφατα με τον ν. 5002/2022. Η ρύθμιση του και ειδικά η προβλεπόμενη τριετία, είναι προβληματική. Εν τούτοις, μέχρις ότου κριθεί αντισυνταγματική ή και αντίθετη με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ισχύει. Τουναντίον, η ελεγκτική αρμοδιότητα της ΑΔΑΕ, απονέμεται σε αυτήν απευθείας από το Σύνταγμα. Αρμόδια κατά το Σύνταγμα να διασφαλίζει το απόρρητο, η ΑΔΑΕ δεν έχει απλώς τη δυνατότητα αλλά την υποχρέωση να ελέγχει την ΕΥΠ, τους παρόχους και κάθε άλλον εμπλεκόμενο παράγοντα για το αν κάνουν καλά τη δουλειά τους». Ανάμεσα στους υπογρά-

φοντες είναι ονόματα όπως του Ν. Αλιβιζάτου και του Ε. Βενιζέλου, που δύσκολα θα μπορούσε να τους κατηγορήσει κανείς για στημένο παιχνίδι της αντιπολίτευσης όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Όσον αφορά τις πολιτικές μεθοδεύσεις της κυβέρνησης Μητσοτάκη να υπονομεύσει την αρμοδιότητα της ΑΔΑΕ μέσω αντικατάστασης των μελών της που λήγει η θητεία τους, με «δικούς» της, αυτές προς το παρόν έχουν σκοντάψει. Για την αντικατάσταση των μελών των Ανεξάρτητων Αρχών απαιτείται πλειοψηφία 3/5 στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής αλλά αυτή δεν υπάρχει. Ενάντια στη γνωμοδότηση Ντογιάκου τοποθετήθηκαν επίσης ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ και το ΜέΡΑ 25.

Από τις τελευταίες αυτές εξελίξεις το συμπέρασμα που εύλογα προκύπτει είναι ότι δεν μπορεί να έχει κανείς καμιά απολύτως εμπιστοσύνη στους «θεσμούς» και τις «ασφαλιστικές δικλίδες» του αστικού κράτους.

Ο τρόπος με τον οποίο η κυβέρνηση Μητσοτάκη, που παρακολουθεί τους πάντες για «λόγους εθνικής ασφαλείας», άλλαξε πριν λίγες εβδομάδες το νόμο -νόμο τον οποίο επικαλείται σήμερα ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου για να μπλοκάρει την κατά τα άλλα Ανεξάρτητη Αρχή- επιβεβαιώνει την παροιμία «το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δύο το πρόσωπο». Η «διάκριση» εκτελεστικής, νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας όχι μόνο δεν εξασφαλίζει

τη δημοκρατική λειτουργία του πολιτεύματος, αλλά γίνεται μια κακόχη συγχωρδία προκειμένου να καλυφθούν όσες φωνές ξεφεύγουν τον ασφυκτικό έλεγχο τους.

Το τελευταίο πράγμα που πρέπει να κάνει όποιος θέλει να συγκρουστεί με τις «γνωμοδοτήσεις» και τις αποφάσεις της δικαστικής εξουσίας είναι να περιμένει τις αλλαγές να έρθουν από τα πάνω στο κοινοβούλιο, στα ανώτατα δικαστήρια, στις ανεξάρτητες αρχές και στις διεθνείς συμβάσεις. Ο μόνος τρόπος για να βγει όλη η αλήθεια στο φως, να τιμωρηθούν οι ένοχοι των υποκλοπών, να αποδοθεί δικαιοσύνη, να σταματήσει το αίσχος των παρακολουθήσεων για «λόγους εθνικής ασφαλείας» είναι ο ανυποχώρητος αγώνας και η μαζική κινητοποίηση από τα κάτω -που θα τους πάρει φαλάγγι και θα ανατρέψει νόμους και δικαστικές αποφάσεις.

Το δρόμο σε αυτήν την κατεύθυνση τον χάραξε η μεγαλειώδης κινητοποίηση και το αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο Εφετείο στις 7 Οκτώβρη του '20 οδηγώντας σε ναυάγιο την απόπειρα του βαθύς κράτος και της εισαγγελέα να βγάλει λάδι την Χρυσή Αυγή. Αλλά και μέσα στην προηγούμενη βδομάδα είδαμε τέτοια παραδείγματα. Την αθώωση του Βαγγέλη Σταθόπουλου, που έμεινε για πάνω από τρία χρόνια στη φυλακή χάρη σε ένα κατασκευάσμα της αντιτρομοκρατικής. Την απαλλαγή στην Λέσβο των 24 αλληλέγγυων που κατηγορήθηκαν για «κατασκοπεία» επειδή θέλησαν να βοηθήσουν τους πρόσφυγες να ζήσουν μια καλύτερη ζωή. Την απελευθέρωση των 10 αγωνιστών-τριών από την Τουρκία, μετά από τον σκληρό αγώνα των ίδιων και των συμπαροστατών τους.

Γ.Π.

Σε νέα αποκάλυψη προχώρησαν την περασμένη εβδομάδα οι Reporters United, αποκαλύπτοντας ότι ο διευθυντής Ασφάλειας Αττικής, είναι κατηγορούμενος στη δίκη της Greek Mafia. Την ίδια ακριβώς μέρα με μια epιάσχυντη εισαγγελική πρόταση, ο εισαγγελέας πρότεινε την απαλλαγή όλων των κατηγορουμένων στην δίκη που διεξάγεται όσον αφορά στο πλημμεληματικό μέρος των κατηγοριών.

«Τον Μάρτιο του 2022 επίκειντο οι νέες κρίσεις των αξιωματικών της ΕΛΑΣ» αναφέρουν οι Reporters United στο άρθρο τους. «Η ηγεσία, πολιτική και αστυνομική (υπουργός Τάκης Θεοδωρικάκος, υφυπουργός Λευτέρης Οικονόμου, αρχηγός ΕΛΑΣ Κωνσταντίνος Σκούμας), γνώριζε πως ο ταξίαρχος Δημήτρης Δάβαλος ήταν ήδη κατηγορούμενος για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση, αυτήν που ειθίσαι να αποκαλείται Greek Mafia. Ο κ. Δάβαλος δεν αποστρατεύτηκε ούτε τέθηκε σε διαθεσιμότητα. Αντιθέτως, την 2η Απριλίου προήχθη σε διευθυντή της Ασφάλειας Αττικής, μιας από τις πιο

Αστυνομία με δράση μαφίας

νευραλγικές θέσεις για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος.

Στις 25 Απριλίου δολοφονήθηκε ο Γιάννης Σκαφτούρος, μία ακόμα δολοφονία (η 26η) στην υπόθεση της Greek Mafia. (Μέρος της υπόθεσης αποτελεί φυσικά και η δολοφονία του Γιώργου Καραϊβάζ.) Λίγες μέρες μετά, σύμφωνα με ρεπορτάζ της Καθημερινής, σε μία από τις πρώτες του κινήσεις ο νέος διοικητής Ασφάλειας «ζήτησε και πήρε από τους χειριστές τον φάκελο της έρευνας, αδειάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον επικεφαλής του αρμοδίου Τμήματος Δίωξης Ανθρωποκτονιών». Ο κ. Δάβαλος ζήτησε μάλιστα να ενημερώνεται απευθείας ο ίδιος για τα αποτελέσματα των ερευνών και όχι τα στελέχη του τμήματος Δίωξης Ανθρωποκτονιών. Στο ίδιο μήκος κύματος, η ηγεσία της ΕΛΑΣ απομάκρυνε από τις θέσεις τους τους επικεφαλής των Τμημάτων Ανθρωποκτονιών και Εκβιαστών. Με άλλα λόγια, ο νέος διευθυντής Ασφάλειας και κατηγο-

ρούμενος για τη συμμετοχή του στην υπόθεση της Greek Mafia, αφαίρεσε από τους αρμόδιους αξιωματικούς τον φάκελο που σχετίζεται με μια υπόθεση στην οποία φέρεται να εμπλέκεται και ο ίδιος!»

Καμπάνες

Και ενώ οι μεθοδεύσεις συγκάλυψης της υπόθεσης βαρύνει κυριολεκτικά καμπάνες, ο εισαγγελέας της έδρας του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων της Αθήνας που δικάζει τη υπόθεση της Greek mafia, πρότεινε την απαλλαγή όλων των κατηγορουμένων λέγοντας ότι «το αποδεικτικό υλικό είναι ανύπαρκτο» και ευχόμενος «η άλλη δικογραφία (που αφορά τα κακούργηματα της υπόθεσης) να έχει καλύτερη τύχη!»

Στη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης στο ακροατήριο καταγράφηκε η απροθυμία του να προχωρήσει σε προφανείς ερωτήσεις που προέκυψαν από τις απολογίες των υψηλόβαθμων αστυνομικών που δεν

αρνήθηκαν ότι είχαν τακτική επικοινωνία με τον «ταμία» της Greek mafia και δολοφονημένο Δ. Μάλαμα. Σε εκτενές άρθρο του στο news 24/7 ο Γ. Κουκουμάκας παρουσίασε τις μεθοδεύσεις μέσα από τις οποίες επιχειρείται εδώ και χρόνια το κουκούλωμα της υπόθεσης:

«Η δίκη συνολικά 17 προσώπων αφορά τη διαφθορά στο εσωτερικό της Αστυνομίας και την κατανομή των εισπράξεων από εκατοντάδες παράνομους οίκους ανοχής και χαρτοπαικτικές λέσχες στην Αθήνα.

Η προδικασία για την ίδια υπόθεση μετρά έξι χρόνια και δεν είναι ακριβώς διαφήμιση του τρόπου λειτουργίας των αρμόδιων αρχών. Συνοπτικά, τον Δεκέμβριο του 2016 ο τότε διοικητής της ΕΥΠ Γιάννης Ρουμπάτης υπέβαλε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου ένα ενημερωτικό δελτίο-πόρισμα 70 σελίδων, το οποίο διαβιβάστηκε στην τότε Εισαγγελία Διαφθοράς. Οι Εσωτερικές Υποθέσεις της ΕΛ.ΑΣ. ανέλαβαν

την απομαγνητοφώνηση χιλιάδων τηλεφωνικών παρακολουθήσεων της ΕΥΠ -συνολικά 90 CD, πολλά από τα οποία δεν «άνοιγαν» για τεχνικούς λόγους- ωστόσο η ίδια υπηρεσία επικαλέστηκε αργότερα φόρτο εργασίας.

Η απομαγνητοφώνηση ανατέθηκε στην Οικονομική Αστυνομία, όμως πέντε χρόνια μετά, όταν η εκδίκαση των πλημμελημάτων διαχωρίστηκε υπό τον φόβο της παραγραφής, πρακτικά οι εκθέσεις απομαγνητοφώνησης δεν είχαν σταλεί στο δικαστήριο, παρά μόνο οι αρχικές χειρόγραφες σημειώσεις. Και όταν η δίκη της Greek mafia ξεκίνησε μόνο για τα πλημμελήματα, κρίθηκε κατά πλειοψηφία ότι μεγάλο μέρος των παρακολουθήσεων της ΕΥΠ, περίπου ένα εξάμηνο συνακροάσεων, δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο, διότι δεν υπήρχαν οι σχετικές διατάξεις για την άρση απορρήτου... Η δικαστική έρευνα για τα κακούργηματα εκκρεμεί. Η δίκη για τα πλημμελήματα θα συνεχιστεί με τις αγορεύσεις των δικηγόρων υπεράσπισης».

Συμπληρώνονται 10 χρόνια από τη νύχτα που ο Σαχζάτ Λουκμάν δολοφονήθηκε από μέλη της Χρυσής Αυγής στα Πετράλωνα. Ποια ήταν η κατάσταση εκείνη την περίοδο, όσον αφορά τις ρατσιστικές επιθέσεις;

Εύχομαι να μην επαναληφθεί ποτέ η κατάσταση που επικρατούσε τότε. Αίμα, μαχαιριές, ρόπαλα, ανοιχτό μίσος. Και δολοφονίες όπως αυτή στις 17 Γενάρη που σκοτώσανε τον Σαχζάτ Λουκμάν. Το μήνυμα που είχε πάρει η Χρυσή Αυγή είναι ότι είχε το ελεύθερο να χτυπάει και να δολοφονεί. Αυτή ήταν η πραγματικότητα για μια τετραετία σχεδόν. Ούτε η αστυνομία, ούτε η κυβέρνηση δεν έκανε το παραμικρό για να τους εμποδίσει.

Στη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν είναι η πρώτη φορά που οι δολοφόνοι-μέλη της Χρυσής Αυγής συνελήφθησαν. Τα τέσσερα προηγούμενα χρόνια όμως τουλάχιστον 700 μετανάστες εργάτες, κυρίως από Πακιστάν, Μπαγκλαντές κι αραβικές χώρες είχαν δεχτεί επιθέσεις. Σπασμένα χέρια, ανοιγμένα κεφάλια. Να πηγαίνεις στη δουλειά σου και να καταλήγεις στο νοσοκομείο. Θυμάμαι έναν χρόνο σχεδόν πριν από τη δολοφονία του Λουκμάν που 30 φασίστες στη Γκορυτσά Ασπροπύργου έκαναν εισβολές σε σπίτια μεταναστών και ξυλοκοπούσαν τον κόσμο που έβρισκαν μέσα. Δύο μέρες κράτησε, 67 άτομα χτυπήθηκαν. Η αστυνομία δεν έκανε καμία παρέμβαση για να το σταματήσει. Δώσαμε απάντηση με διαδηλώσεις. Έπρεπε να τους φρενάρουμε. Οι φασίστες μπήκαν στη Βουλή με αίμα κι αυτό ήταν πολύ μεγάλη ντροπή. Η κυβέρνηση τους είχε ανοίξει το δρόμο. Οι ρατσιστικές επιχειρήσεις του «Ξένιου Δία» ήταν μεγάλη βοήθεια για τους φασίστες. Και όχι μόνο. Όταν πήγαιναν χτυπημένοι άνθρωποι στα αστυνομικά τμήματα και η αστυνομία δεν δεχόταν τις μηνύσεις τους κι αυτό βοήθεια ήταν. Κατέληγαν τα θύματα στα κρατητήρια και οι δράστες ελεύθεροι.

Έχετε καταγγείλει ότι πριν τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν είχαν προηγηθεί κι άλλες δολοφονίες από φασίστες που δεν έγιναν το ίδιο γνωστές.

Έτσι είναι. Καταρχάς να ξεκαθαρίσουμε ότι οι 700 επιθέσεις που προηγήθηκαν ήταν αυτές που ήρθαν και καταγγέλθηκαν. Εκτιμάμε ότι αυτές είναι μόλις το ένα τρίτο του πραγματικού αριθμού των επιθέσεων εκείνη την περίοδο. Τουλάχιστον άλλα δύο άτομα είχαν δολοφονηθεί από φασίστες το 2012 στην οδό Αναξαγόρα στην Ομόνοια μπροστά από το τζαμί που υπάρχει εκεί. Ήταν οι μέρες του Ξένιου Δία. Η κυβέρνηση είχε δώσει το σήμα στους φασίστες «βγείτε, κάντε ό,τι θέλετε, δεν σας σταματά-

“Παλέψαμε και βάλουμε στη φυλακή τους δολοφόνους”



19 Γενάρη 2013, «Αθήνα-Πόλη Αντιφασιστική» Η Πακιστανική Κοινότητα με το φέρετρο του Σ. Λουκμάν στα χέρια. Φωτό: Guy Smallman

Ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη για τα 10 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν

ει κανένας». Αυτό σταμάτησε μόνο χάρη στο αντιρατσιστικό κι αντιφασιστικό κίνημα.

Δυο μέρες μετά τη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν γίνεται η μεγάλη διαδήλωση «19 Γενάρη – Αθήνα Πόλη Αντιφασιστική». Ο ξεσηκωμός μετά τη δολοφονία τι αλλαγές φέρνει στην κατάσταση που περιγράφετε;

Εκεί είναι που τους φρενάρουμε στην πραγματικότητα. Αυτό είναι που θέλουμε να υπενθυμίζουμε σε όλους. Αν είμαστε όρθιοι κι ενωμένοι απέναντι στο ρατσισμό και τους φασίστες μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Στην «Αθήνα Πόλη Αντιφασιστική» μαζευτήκαμε εκατοντάδες πακιστανοί εργάτες και προσευχήθήκαμε πάνω από το φέρετρο του αδερφού μας του Σαχζάτ Λουκμάν και μετά κάναμε διαδήλωση μέχρι το Σύνταγμα μαζί με χιλιάδες άλλους. Τότε νομίζω ήταν το πρώτο μεγάλο βήμα. Και μετά ακολούθησαν κι άλλα. Ξεσηκώθηκε ένας λαός, έγινε κίνημα. Μας έδωσε δύναμη και κου-



19 Γενάρη 2013, Διαδηλώνοντας προς το Σύνταγμα. Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

ράγιο. Και φτάσαμε το Σεπτέμβρη μετά τη δολοφονία του Φύσσα να συλληφθεί η Χρυσή Αυγή. Αν είχε γίνει νωρίτερα ο ίδιος ξεσηκωμός θα είχαμε προλάβει όλες τις δολοφονίες. Κι ο Σαχζάτ κι ο Παύλος θα ζούσαν. Και πολλοί άλλοι.

Τότε ξεκίνησε και η μάχη για τη δικαστική καταδίκη των δολοφόνων του Σαχζάτ Λουκμάν. Ήρθαν οι γονείς του από το Πακιστάν και πάλεψαν μαζί με το αντιφασιστικό κίνημα. Θυμίστε μας εκείνη την καμπάνια.

Ο πατέρας του Σαχζάτ Λουκμάν, Χαντίμ Χουσεΐν και η μητέρα Σουγκράν Μπίμπι, ήρθαν από το Πακιστάν στην Ελλάδα και για μήνες πά-

λεψαν για δικαιοσύνη. 78 χρόνων άνθρωποι, από μια φτωχή οικογένεια που χάσανε το γιο τους από μαχαίρια φασιστών ήρθαν για να σταθούν μπροστά στους δικαστές. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στην ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και κάθε άνθρωπο που τους στήριξε και τους αγάλιασε. Ήταν μεγάλο βήμα και για τους ίδιους και για το κίνημα. Όπως επίσης μπράβο και στους δικηγόρους μας, τον κ.Ζώτο, τον κ.Καμπαγιάννη, τον κ.Παπαδάκη και όλους που στάθηκαν όπως έπρεπε κάθε λεπτό. Χρειάζεται να ευχαριστήσουμε ξανά τον κόσμο της γειτονιάς στα Πετράλωνα, που είδαν τη δολοφονία και την κατήγγειλαν. Έτσι συνελλήφθησαν οι δολοφόνοι.

Δεν ήταν εύκολη υπόθεση γιατί από την αρχή οι αρχές προσπαθούσαν να καλύψουν τους δολοφόνους. Λέγαμε τότε πώς γίνεται ο εισαγγελέας και οι δικαστές να μην καταλαβαίνουν; Κάθε μέρα είχαμε θύματα ρατσιστικών επιθέσεων, είχαμε έναν δολοφονημένο μετανάστη από μαχαίριές, όσα βρέθηκαν στα σπίτια των δολοφόνων αποδείκνυαν ότι ήταν χρυσαυγίτες. Και παρ' όλα αυτά πίστευαν αυτά που τους έλεγαν, ότι έγινε ένας καβγάς επειδή ο Λουκμάν τους έκλεισε το δρόμο με το ποδήλατο; Εκεί ήταν η μάχη. Εκεί φάνηκε ξανά τι μπορεί να πετύχει το κίνημα.

Αν δεν υπήρχε η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «Η Ενότητα» και οι δικηγόροι μας δεν θα τα είχαμε καταφέρει. Κόσμος θα αντιδρούσε, αλλά δεν θα είχε που να στραφεί. Πολλοί δεν πίστευαν ότι θα κερδίζαμε. Και καταφέραμε και αποδείχτηκε ότι ήταν χρυσαυγίτες, ότι δολοφόνησαν για ρατσιστικούς λόγους και μπήκαν στη φυλακή. Έβγαине η Νέα Δημοκρατία μετά την καταδίκη της Χ.Α ως εγκληματική οργάνωση τον Οκτώβρη του 2020 κι έλεγε ότι πέτυχε μια ιστορική απόφαση. Δεν το πέτυχαν αυτοί. Εμείς το πετύχαμε. Αυτοί κάλυπταν τους δολοφόνους. Εμείς παλέψαμε και βάλουμε στη φυλακή τους δολοφόνους.

Με αφορμή τη διαδήλωση της 17/1 στα Πετράλωνα για τη 10η επέτειο της δολοφονίας του Σαχζάτ Λουκμάν, τι διεκδικεί η Πακιστανική Κοινότητα;

Το να μην ξεχαστεί ο Σαχζάτ Λουκμάν είναι η μία πλευρά. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Θέλουμε να μην ξεχαστεί ποτέ ότι τον δολοφόνησαν οι φασίστες. Παλεύουμε έτσι ώστε ποτέ ξανά να μην αποκτήσουν τη δύναμη που είχαν τότε. Να μην υπάρξουν ξανά φασιστικές δολοφονίες. Να πετάξουμε μακριά το μίσος και το ρατσισμό. Διεκδικούμε και τα δικαιώματά μας σαν μετανάστες εργάτες. Διεκδικούμε νομιμοποίηση και σεβασμό. Χαριτιά σε όλους. Να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα της αστυνομίας. Να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Θυμάμαι το 2012 ήταν προεκλογική περίοδος, όταν η Χρυσή Αυγή χτύπαγε και η κυβέρνηση τους άφηνε να κάνουν ό,τι θέλουν. Και τότε ήταν που μπήκαν στη Βουλή. Τώρα πάλι είμαστε σε προεκλογική περίοδο. Ενωμένοι ντόπιοι και μετανάστες εργάτες λοιπόν, να εμποδίσουμε την κυβέρνηση με τη ρατσιστική της πολιτική να ανοίξει ξανά την πόρτα στους φασίστες. Και πότε σταματάμε τους φασίστες; Όταν δείχνουμε ό,τι είμαστε περισσότεροι και πιο δυνατοί από αυτούς.

ΔΙΚΗ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ

Προκλητική εισαγγελική αγόρευση

Την αθώωση του Πέτρου Φιλιππίδη για τη μία -και σοβαρότερη- εκ των τριών κατηγοριών εναντίον του, εισηγήθηκε την Παρασκευή 13/1 η εισαγγελέας του ΜΟΔ που δικάζει την υπόθεση. Συγκεκριμένα, η εισαγγελέας πρότεινε την αθώωση του Φιλιππίδη για την κατηγορία του βιασμού κατ' εξακολούθηση σε βάρος της πρώτης μηνύτριάς του, «λόγω αμφιβολιών». Και την ενοχή του για τις δυο απόπειρες βιασμού σε βάρος των άλλων δυο μηνυτριών του.

Η δίκη Φιλιππίδη κινδυνεύει να επιβεβαιώσει για μια ακόμη φορά ότι οι αστικοί θεσμοί δεν μπορούν και δεν θέλουν να αποδώσουν δικαιοσύνη. Ήδη στα δημοσιεύματα και τα τηλεοπτικά ρεπορτάζ κυκλοφορούν σενάρια για το ενδεχόμενο ο Φιλιππίδης να μην επιστρέψει ποτέ στη φυλακή. Είτε γιατί θα καταδικαστεί μόνο για τις απόπειρες βιασμού και θα καταφέρει να πάρει αναστολή εκτέλεσης ποινής μέχρι την έφεση. Είτε γιατί, με την εισαγγελέα να έχει βάλει το στοιχείο των «αμφιβολιών» στην πιο βαριά κατηγορία, θα αθωωθεί για όλες τις κατηγορίες. Αυτό το στοιχείο θα αξιοποιηθεί άλλωστε κατά την αγόρευση της στη συνέχεια η υπεράσπισή του, που έτρεξε να μιλήσει για μια εισαγγελική πρόταση «μέσα στα πλαίσια της κοινής λογικής».

Ο κίνδυνος να επαναληφθεί το σκάνδαλο της αποφυλάκισης Λιγνάδη, παρά την καταδίκη του για δυο βιασμούς, είναι πραγματικός. Η ίδια η εξέλιξη της δίκης του Φιλιππίδη μέχρι τώρα έχει δείξει τις προθέσεις της δικαιοσύνης απέναντι στον βιαστή ηθοποιό.

Είναι μια διαδικασία που έχει κωλυσιεργήσει αδικαιολόγητα και κοντεύει να κλείσει έναν χρόνο. Στο ενδιάμεσο, εισαγγελέας και δικαστήριο έκαναν δεκτό το αίτημα για την αποφυλάκιση του, κρίνοντας ότι δεν παραμένει επικίνδυνος για την διάπραξη νέων παρόμοιων εγκλημάτων. Κι αυτό γιατί, όπως είπαν, «είναι ανεπιθύμητος στον τόπο δράσης

του» και επιπλέον οι συνεργάτιδες του είναι πια «ενημερωμένες» και «υποψιασμένες» και μπορούν να προφυλαχθούν -λες και τα μέχρι τότε θύματά του φταίνε τα ίδια που δεν προφυλάχτηκαν.

Η εισαγγελέας μιλά για «διαφορετικές εκδοχές» των γεγονότων εκ μέρους της πρώτης μηνύτριας -ότι δηλαδή κατέθεσε στον ανακριτή περισσότερα στοιχεία από όσα είπε στην καταγγελία της στο ΣΕΗ και στον εισαγγελέα. Αν ένα τέτοιο σκεπτικό ακύρωνε τα στοιχεία «λόγω αμφιβολιών», καμιά δίκη δεν θα έφτανε σε καταδίκη. Πολύ περισσότερο όταν πρόκειται για τις οδυνηρές εμπειρίες ενός βιασμού.

Ρεβάνς

Το κίνημα #μετοο ήταν αυτό που έδωσε από τις αρχές του 2021 μέχρι σήμερα τη δυνατότητα και το θάρρος στα θύματα να μιλήσουν -κανένα δικαστήριο, καμιά κυβέρνηση, κανένας κρατικός θεσμός. Είναι φανερό ότι οι «θεσμοί» προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνς. Και το χτύπημα της αξιοπιστίας του θύματος αποτελεί μέρος της ρεβάνς.

Μέχρι να μιλήσει η εισαγγελέας, οι υπόλοιποι θεσμοί έχουν ήδη βάλει όλα τα προστατευτικά μαξιλαράκια που χρειάζεται ένας πλούσιος βιαστής. Από τις συνθήκες εργασίας στον χώρο του θεάματος, τη διάχυτη σεξιστική ιδεολογία, τους μύθους γύρω από τον βιασμό και βέβαια τις ίδιες τις διαδικασίες των κρατικών μηχανισμών που εξαντλούν την αυστηρότητά τους στους φτωχούς και την επιεικεία τους στους πλούσιους, παίζουν καθοριστικό ρόλο στο τι εικόνα σχηματίζεται τελικά.

Κανένα σημείο της αγόρευσης της εισαγγελέας δεν κάνει λιγότερο προκλητική την πρότασή της. Η τοποθέτησή της ότι η πρώτη μηνύτρια έδωσε πολλές φορές «πατροναρισμένες απαντήσεις» και «είναι ηθοποιός, να μην παρεξηγηθώ για

αυτό που λέω» -θυμίζοντας τη Μενδώνη που δήθεν ξεγελάστηκε από τον Λιγνάδη- είναι καρφί σε όλες τις ηθοποιούς που υποστήριξαν το κατηγορητήριο.

Επί της ουσίας, η εισαγγελική πρόταση βαδίζει στο μονοπάτι της συνολικότερης απόπειρας υποβάθμισης των καταγγελιών και ξεπλύματος όλου του βρομερού σεξιστικού συστήματος που έχει βγει στην επιφάνεια τα τελευταία χρόνια και ακόμα πιο έντονα τους τελευταίους μήνες.

Οι Μίχοι και οι Λιγνάδηδες, οι μπάτσοι μαστρωποί και βιαστές από την Ηλιούπολη μέχρι την Ομόνοια, οι Κιβωτοί και τα Χαμόγελα του Παιδιού, όλα τα κυκλώματα των πλούσιων (εκ)βιαστών με τις πλάτες της κυβέρνησης, δείχνουν ότι ο Φιλιππίδης και το «εξουσιαστικό» του, όπως το χαρακτήρισε η εισαγγελέας, σύνδρομο δεν είναι εξαίρεση. Είναι η καρδιά του συστήματος που τα αφεντικά και η κυβέρνησή τους θέλουν να σώσουν -και τα δικαστήρια κάνουν ό,τι μπορούν για να τους βοηθήσουν.

Το κίνημα των καλλιτεχνών και όλων των γυναικών, μαζί με το ΣΕΗ και τα συνδικάτα σε κάθε χώρο δουλειάς, έχει τη δύναμη να επιβάλλει ότι αυτή η εισαγγελική πρόταση θα απορριφθεί και ο Φιλιππίδης θα καταδικαστεί για όλες τις κατηγορίες. Ανοίγοντας το δρόμο για να μην γλυτώσει κανένας τους.

Λένα Βερδές



ΠΑΤΗΣΙΑ Φραγμός σε έξωση

Η αλληλεγγύη απέτρεψε την έξωση της Δήμητρας Καλδή, εργατριάς στο δήμο Αθήνας και μόνης μάνας δύο παιδιών. Η Δ.Καλδή θα ξεσπιτωνόταν για χρέος 880 ευρώ σε κοινόχρηστα!

«Δεν χωρά στο νου ότι μια γυναίκα θα ξύπναγε από ήχο τρυπανιού στη πόρτα της πρωϊνιάτικα και κραυγές δικαστικών επιμελητών και αστυνομικών που της ζητούσαν να εγκαταλείψει το μοναδικό της σπίτι και να βρεθεί στο δρόμο ...για χρέη 800 ευρώ κοινόχρηστων» σχολιάζει ο Πέτρος Κωνσταντίνου, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας που συμμετείχε στην άμεση κινητοποίηση που σταμάτησε την έξωση.

«Ο δήμαρχος Μπακογιάννης γνώριζε από πρώτο χέρι την περίπτωση της εργαζόμενης του Δήμου της Αθήνας, καθώς το θέμα είχε τεθεί σε δημοτικό συμβούλιο, και δεν κούνησε το δαχτυλάκι του. Αντίθετα, περιφέρεται χαρούμενος για το πλιάτσικο των κερδοσκόπων και της τουριστικοποίησης της Αθήνας... Η κυβέρνηση με τις ρυθμίσεις του πτωχευτικού νόμου, τις πλάτες στους Τραπεζίτες και τους κερδοσκόπους του real estate, έχει μετατρέψει τα σπίτια των φτωχών εργαζόμενων σε λάφυρα για κάθε λωποδύτη, για κάθε Τραπεζίτη και fund ενώ αποκαλεί τους πλειστηριασμούς και τις αρπακτές

των κορακιών ανάπτυξη της οικονομίας... Ταυτόχρονα επιτρέπει στο κάθε λωποδύτη να ξεσπιτώνει ακόμη και για χρέη κοινόχρηστων σε πολυκατοικίες» σημειώνει ο εκλεγμένος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας και καλεί «να μπει τέλος στους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας, στις εξώσεις για χρέη κοινόχρηστων στις πολυκατοικίες. Αντί ο Δήμαρχος Αθήνας να σπαταλά εκατομμύρια για Μεγάλους Περιπάτους της Πανεπιστημίου, αντί να χαρίζει 100 εκατομμύρια για γήπεδο της ΠΑΕ ΠΑΟ, είναι ώρα να τα δώσει για τις κοινωνικές ανάγκες των εργαζόμενων της πόλης και του ίδιου του Δήμου της Αθήνας. Ώρα να καταργηθούν οι νόμοι που ληστεύουν τους δανειολήπτες εργαζόμενους και τους αρπάζουν τα σπίτια, ώρα να συγκρουστούμε με την ακρίβεια και την ανεργία. Η άμεση κινητοποίηση ματαίωσε το έγκλημα της έξωσης, όπως και στην περίπτωση του Ζωγράφου με το σπίτι της Κολοβού. Στο πλευρό της στάθηκε η δύναμη της αλληλεγγύης».

• Σε νέα κινητοποίηση έξω από το σπίτι στην Πολυλά 4 στα Άνω Πατήσια, καλεί την Πέμπτη 19/1 στις 5μμ, η Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των πλειστηριασμών.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΟΣΠΕΡΤ

Είναι ώρα για μεγάλο αγώνα

Το ενημερωτικό πρόγραμμα της ΕΡΤ έχει καταντήσει -όσο ποτέ άλλοτε- ασφυκτικό για τους εργαζόμενους. Το παραγόμενο προϊόν μας ντροπιάζει όλους. Αποκορύφωμα ήταν η κηδεία του Γλύξμπουργκ, έναν τέως βασιλιά που δώξαμε πριν πέντε περίπου δεκαετίες, με το πρόγραμμα της ΕΡΤ να γίνεται μονοθεματικό, με γραμμή προφανώς της διοίκησης -και της κυβέρνησης.

Ξεθάβουν σκελετούς από τα ντουλάπια για να αποσιωπήσουν την αγανάκτηση και τους αγώνες ενάντια στη διάλυση της δημόσιας Υγείας, να κρύψουν τα τόσα εργατικά ατυχήματα που σκορπίζουν τον θάνατο στους εργάτες που δουλεύουν για ψίχουλα και ανασφάλιστοι για να επιβιώσουν. Η ΕΡΤ που έχει επενδύσει σε μυθοπλασία και ψυχαγωγικά προγράμματα με τόσους καλλιτέχνες, τους δίνει βήμα μόνο για να «παίξουν», αλλά τους κόβει όταν αγωνίζονται ως εργαζόμενοι.

Άρα ως εργαζόμενοι της ΕΡΤ χρειάζεται πρώτα απ' όλα να μπούμε μπροστά για να επιβάλουμε ότι η ενημέρωση θα καθορίζεται από εμάς και όχι από τα κυβερνητικά επιτελεία και τα χρυσοπληρωμένα στελέχη που έχουν βάλει στην ΕΡΤ. Έχουμε να παλέψουμε ταυτόχρονα μαζί με όλο το εργατικό κίνημα για αυξήσεις στους μισθούς και για συνδικαλιστικά δικαιώματα ενάντια στον νόμο Χατζηδάκη. Να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμων συναδέλφων ενάντια στην υποστελέχωση και την εντατικοποίηση της εργασίας και να μονιμοποιηθούν οι συμβασιούχοι, οι οποίοι, μαζί με τους εργολαβικούς, μπορεί να είναι περισσότεροι από τους αορίστου αυτή τη στιγμή. Επίσης, η υλικοτεχνική υποδομή έχει μείνει πολύ πίσω και την ίδια ώρα πληθαίνουν οι εξωτερικές παραγωγές για να πλουτίζουν οι ιδιώτες.

Μέσα σε αυτήν την περίοδο γίνεται το συνέδριο της ΠΟΣΠΕΡΤ (16-17/1) και είναι μεγαλύτερη ανάγκη από ποτέ για μια αγωνιστική ομοσπονδία που θα μπει μπροστά προς την κατεύθυνση ενός μεγάλου απεργιακού αγώνα για να διεκδικήσουμε όλα τα παραπάνω. Διανύουμε μια προεκλογική περίοδο και δεν θα είμαστε σε «αναμονή». Οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ μπορούμε να συσπειρωθούμε ώστε να ανοίξουμε ξανά τον δρόμο για να φτιάξουμε την ΕΡΤ που παλεύαμε τα χρόνια της κατάληψης μετά το «μαύρο» του Σαμαρά το 2013-2015. Ως Αριστερή Πρωτοβουλία Εργαζομένων στην ΕΡΤ θα βάλουμε πλάτη για να στρώσουμε προς τα εκεί, οργανώνοντας από τα κάτω, αγωνιστικά, αιχμηρά, αλλά και ενωτικά.

Ένας μεγάλος αγώνας στην ΕΡΤ θα δώσει έμπνευση και ώθηση στους εργαζόμενους και στα ιδιωτικά «μαγαζιά» της ενημέρωσης, που σε κάποια από αυτά έγιναν βήματα το προηγούμενο διάστημα με συνελεύσεις εργαζομένων. Για να κερδίσουμε ότι η ενημέρωση θα εξυπηρετεί την κοινωνία και όχι αυτούς που ευθύνονται για τη βαρβαρότητα, βάζοντας τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους.

Ειρήνη Φωτέλλη,

εργαζόμενη στην ΕΡΤ, μέλος της Αριστερής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

Κυβερνητικό δώρο στους εφοπλιστές και στις ΗΠΑ

Στην τελική ευθεία βρίσκεται η διαδικασία παράδοσης των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά με υπογραφή της κυβέρνησης ΝΔ στην εταιρεία "Milina Enterprises Company Limited" του εφοπλιστή Προκοπίου. Μέχρι στιγμής έχει καταβληθεί σαν τίμημα ένα ποσό μόλις 38 εκατ. Ευρώ.

Η μεταβίβαση των ναυπηγείων περιλαμβάνει την απόλυση των 750 εργαζομένων. Με την μέθοδο των ομαδικών απολύσεων και την γνωστοποίηση αυτών στο Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας (ΑΣΕ) μέχρι τις 31 Ιανουαρίου αναμένεται, να ολοκληρωθούν οι καταγγελίες των συμβάσεων εργασίας στα Ναυπηγεία με την καταβολή των αποζημιώσεων απόλυσης. Όσον αφορά τους μισθούς που οφείλονται στους εργαζόμενους η Ειδική Διαχείριση θα εξοφλήσει μόνο το 35% βάζοντας σε προτεραιότητα να πληρώσει την Τράπεζα Πειραιώς, προμηθευτές και το Δημόσιο.

Η συμφωνία καθρεφτίζει την προθυμία της κυβέρνησης της ΝΔ να χαρίσει τα Ναυπηγεία στον εφοπλιστή Προκοπίου καθαρά απο χρέη και αφού έχει ξεφορτωθεί τους παλιούς εργαζόμενους με εμπειρία συλλογικών αγώνων και συνδικαλισμού, δίνοντάς του την ευκαιρία να προσλάβει νέους με χαμηλότερο μισθολογικό και ασφαλιστικό κόστος.

Με το ίδιο μοντέλο άλλωστε η κυβέρνηση παραχώρησε τα **Ναυπηγεία Ελευσίνας** στην ελληνοαμερικανικών συμφερόντων εταιρία **ONEX** χωρίς να πληρώσει δεκάρα, με μεγάλο κούρεμα εκατομμυρίων ευρώ στα χρέη των Ναυπηγείων και με λεφτά από το Ταμείο Ανάκαμψης για να κάνει επενδύσεις. Μάλιστα το ν/σ του Άδωνι Γεωργιάδη υπερψηφίστηκε πριν από περίπου ένα χρόνο όχι μόνο από τη ΝΔ, αλλά και από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ο Προκοπίου βρίσκεται σύμφωνα με την Lloyd's List στη 12η θέση της λίστας με τα πρόσωπα με τη μεγαλύτερη επιρροή στον κόσμο, στη ναυτιλιακή βιομηχανία. Πρόσφατα ναύλωσε στην γερμανική κυβέρνηση δύο «Πλωτές Μονάδες Αποθήκευσης και Επαναεριοποίησης και συνολικά 13 πλοία μεταφοράς LNG χωρητικότητας 200.000 κυβικών μέτρων το καθένα με στόχο να βοηθήσει -με το αζημίωτο πάντα- τη Γερμανία να ανεξαρτητοποιηθεί από τις ρωσικές προμήθειες φυσικού αερίου. Ο νέος «ευεργέτης» των ναυπηγείων έχει στην κατοχή του έναν στόλο από συνολικά 126 πλοία: 69 δεξαμενόπλοια, 40 πλοία μεταφο-



Ο εφοπλιστής Προκοπίου

Όπως δήλωσε ο πρόεδρος των ΗΠΑ στην Ελλάδα Τζόρτζ Τσούνης «Η κυβέρνηση της Κίνας έχει αποκαλέσει το λιμάνι του Πειραιά ως «το κεφάλι του δράκου» στην Ευρώπη γι' αυτό οι Ηνωμένες Πολιτείες επικεντρώνονται έντονα στα ναυπηγεία της Ελευσίνας και του Σκαραμαγκά».



4 Οκτώβρη 2012, Οι εργαζόμενοι των ναυπηγείων Σκαραμαγκά μπουκάρουν στον προαύλιο χώρο του ΥΠΕΘΑ

ράς ξηρού φορτίου και 17 LNG Carriers. Σύμφωνα με δημοσιεύματα έχει στην κατοχή του 2.000 ακίνητα ωστόσο ο ίδιος προτιμά να ζει στην θάλασσα στην θαλαμηγό του μήκους 106 μέτρων «Dream», που είναι συνήθως αγκυροβολημένη στις ακτές της Γλυφάδας.

Το «θαύμα»...

Το ελληνικό κράτος και όλες οι κυβερνήσεις έχουν δημιουργήσει διαχρονικά το κατάλληλο περιβάλλον στο οποίο εκκολάφθηκε το «θαύμα της ελληνικής ναυτιλίας». Με έναν μακρύ κατάλογο από φοροαπαλλαγές, φοροελαφρύνσεις, δάνεια και εγγυήσεις έχει διασυνδεθεί το κράτος με την ναυτιλιακή βιομηχανία.

Με τον πόλεμο στην Ουκρανία να

μην φαίνεται να πλησιάζει σε ένα τέλος και με τις δαπάνες των πολεμικών εξοπλισμών να έχουν εκτοξευτεί σε επίπεδα ρεκόρ ανοίγει η όρεξη στην ντόπια άρχουσα τάξη να αναβαθμίσει τον ρόλο της στους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς και τα παζάρια στην ΕΕ και την Νοτιοανατολική Μεσόγειο. Όπως δήλωσε ο πρόεδρος των ΗΠΑ στην Ελλάδα Τζόρτζ Τσούνης «Η κυβέρνηση της Κίνας έχει αποκαλέσει το λιμάνι του Πειραιά ως «το κεφάλι του δράκου» στην Ευρώπη γι' αυτό οι Ηνωμένες Πολιτείες επικεντρώνονται έντονα στα ναυπηγεία της Ελευσίνας και του Σκαραμαγκά».

Εξάλλου σύμφωνα με την Καθημερινή: «Η ανάληψη και εκτέλεση έργου για το Πολεμικό Ναυτικό από τα

Ναυπηγεία Σκαραμαγκά είναι μεταξύ των σχεδιασμών της νέας ιδιοκτησίας τους. Είτε αφορά τις επισκευές και αναβαθμίσεις των φρεγατών τύπου ΜΕΚΟ, είτε τις συντηρήσεις και άλλα προγράμματα που συνδέονται με τα υποβρύχια –τα οποία όπως και οι φρεγάτες έχουν κατασκευαστεί εκεί–, είτε τέλος αφορά νέα ναυπηγικά προγράμματα, όπως για παράδειγμα αυτό των κορβετών».

Ενώ τα νοσοκομεία, οι δήμοι και τα σχολεία υποφέρουν από την υποχρηματοδότηση, η κυβέρνηση της ΝΔ σχεδιάζει να χρηματοδοτήσει νέα εξοπλιστικά προγράμματα για φρεγάτες, κορβέτες και υποβρύχια με χορηγίες εκατομμυρίων στον Προκοπίου.

Η ιστορία του Ναυπηγείου Σκαραμαγκά αποτελεί σκιαγραφία της μεταπολεμικής βιομηχανικής και πολιτικής ιστορίας αλλά ταυτίζεται και με τους ταξικούς αγώνες στην χώρα μετά την μεταπολίτευση.

Το 1985 ένας άλλος «εθνικός ευεργέτης» τότε ιδιοκτήτης των Ναυπηγείων ο εφοπλιστής **Νιάρχος** επιχειρεί μαζικές απολύσεις, οι εργάτες κατεβαίνουν σε απεργία κι ο Νιάρχος απαντά με λοκ άουτ. Η κυβέρνηση Παπανδρέου επιχειρεί να τρομοκρατήσει τους εργάτες με συλλήψεις, διώξεις συνδικαλιστών και απαγόρευση διεξαγωγής Γενικής Συνέλευσης από το Σωματείο. Στην Αθήνα πλημμυρίζουν οι δρόμοι από απεργούς που δεν τρομοκρατούνται από τους τραμπούκους της εργοδοσίας. Ο Νιάρχος αποφασίζει να οξύνει ακόμα περισσότερο την κατάσταση ανακινώντας το κλείσιμο των Ναυπηγείων και οι εργάτες προχωρούν σε κατάληψη. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποφασίζει την κρατικοποίηση των Ναυπηγείων, βαφτίζοντας τα «Ναυπηγεία του Λαού», μαζί με άλλες «προβληματικές επιχειρήσεις». Η «εξυγίανση» των προβληματικών θα γίνει με αποζημιώσεις δισκατομμυρίων προς τα αφεντικά που θα φορτωθούν στις πλάτες της εργατικής τάξης.

Απληρωσιά

Το 2002 τα ναυπηγεία θα ιδιωτικοποιηθούν ξανά ανοίγοντας μία νέα περίοδο με οικονομικά προβλήματα και αβεβαιότητα για τους εργαζόμενους. Στα χρόνια των μνημονίων το 2012 η Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. εφαρμόζει εκ περιτροπής εργασία μία φορά την εβδομάδα. Στις 4 Οκτώβρη 2012 οι εργαζόμενοι αγανακτισμένοι από την απληρωσιά και τις άθλιες συνθήκες εργασίας θα συγκεντρωθούν στην πύλη του Πεντάγωνου θα ξηλώσουν τα ρολά που είχε κατεβάσει η φρουρά και θα περάσουν στον αύλιο χώρο του υπουργείου Αμύνης. Σοκαρισμένες οι αστικές εφημερίδες όπως θα γράψουν για «κατάλυση κάθε έννοιας κράτους».

Η ναυπηγική βιομηχανία μπορεί να αποδειχθεί βραχίονας ανάπτυξης με την κατασκευή τρένων μέσω της επαναλειτουργίας της Διεύθυνσης Τροχαίου Υλικού και με την ναυπήγηση νέων караβιών για να ικανοποιηθεί η ανάγκη για ασφαλείς και οικονομικές μετακινήσεις για την εργατική τάξη. Σε αυτήν την κατεύθυνση είναι απαραίτητη η κρατικοποίηση των ναυπηγείων χωρίς αποζημίωση για τα ζόμπι που τα εκμεταλλεύονται, με σκοπό να λειτουργήσουν για τις ανάγκες των εργαζομένων και όχι με γνώμονα το κέρδος και τα πολεμοκάπηλα παιχνίδια των αφεντικών και των κυβερνήσεων που τους υπηρετούν.

Κώστας Πολύδωρος

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Λένιν: Κράτος και επανάσταση
Ομιλητής: Χρήστος Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ Κουτσό 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφίρα

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
καφέ Ρυπτο, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Η μάχη για την απελευθέρωση των Ταγγάνων
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ Ηλιόπετρα,
Θησέως και Αγίων Πάντων (στη στοά) 7μμ
Η εξέγερση στο Ιράν
Ομιλητής: Παύλος Ψευτογιάννης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 Βραζιλιάνα 7μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 Παιδαγωγικό 7.30μμ
Αριστερισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΘΗΣΒΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1
καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα, 7μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1
καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 Περιμπανού 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Μαρίνα Διονυσίου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ φούρνος Λέο Κον,
κεντρική πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλήτρια: Ελπίδα Ζαραδούκα

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ Ντραμς 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΔΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
πλ. Ηρώων (Tre Stelle) 7.30μμ
Γιατί το σύστημα βρίσκεται σε κρίση;
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
πλ. Φελέκη, Νισύρου και Πάτμου 8μμ
Γιατί το σύστημα βρίσκεται σε κρίση;
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγγου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 δημαρχείο 7.30μμ
Κίνα, από μισοαποικία σε υπερδύναμη
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1
δημαρχείο Αγ. Παρασκευής 7.30μμ
Γιατί υπάρχει ρατσισμός ενάντια στους Ρομά;
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγγου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1
παλιό δημαρχείο (ΚΕΠ) 7.30μμ

Κίνα, από μισοαποικία σε υπερδύναμη
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Πώς παλεύουμε την ακρίβεια
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ Books and Coffee 7μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Πέτρος Μπίγκος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1
καφέ πλατείας Σουρμένων 7μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΣΩΓΡΑΦΟΥ - ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
Πώς παλεύουμε την ακρίβεια
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΡΘΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 δημαρχείο, 5ος ορ.,
γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7μμ
10 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζατ Λουκμάν – Από τις 19 Γενάρη 2013 στις 18 Μάρτη
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 δημαρχείο 6.30μμ
10 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζατ Λουκμάν – Από τις 19 Γενάρη 2013 στις 18 Μάρτη
Ομιλήτρια: Παρή Κουτσουδάκη

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 δημαρχείο, 2ος ορ. 6.30μμ
10 χρόνια από τη δολοφονία του Σαχζατ Λουκμάν – Από τις 19 Γενάρη 2013 στις 18 Μάρτη
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 ΚΑΠΗ Σπλάντζιας 7.30μμ

Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 καφέ Μαρίνα 7μμ
Κίνα, από μισοαποικία σε υπερδύναμη
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλαντζάκη

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 Θόλος 7μμ
Είναι ο Μαρξ επίκαιρος;
Ομιλητής: Μάνος Voador

Θεσσαλονίκη

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18/1 καφέ Διώροφον 6.30μμ
Βραζιλία – Ελλάδα, καμιά ανοχή στους φασίστες
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 καφέ Ποέτα 7μμ
Κίνα, από μισοαποικία σε υπερδύναμη
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 καφέ Γιώτης 8μμ
Κίνα, από μισοαποικία σε υπερδύναμη
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Η τάξη μας έχει τη δική της ιστορία
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 19/1 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Κίνα, από μισοαποικία σε υπερδύναμη
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας



ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορα της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 19/1

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΟ πάρκο Γεωργιάδη 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 6.30

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/1

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Άνω Πετράλωνα Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΘΗΣΒΙΟ Κάτω Πετράλωνα Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Γαλαξίας 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Πλ. Αγίου Νικολάου 6.00μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη και Σβάλου 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Γεωργίου 6.30μμ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ.Νικολάου 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/1

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή 11πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 11μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Λεωφ. Γαλατσίου και Βεΐκου 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11.00πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός ΗΣΑΠ Κάτω Πατήσια 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλατεία Βαρνάβα 11πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11.30πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ ΑΒ 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ-ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης Κύπρου 11πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ Πλατεία Εθν. Αντίστασης 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11πμ
Ν.ΙΩΝΙΑ ΗΣΑΠ 11πμ
Α.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Κάτω πλατεία Everest 11πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλατεία Ελευθερίας 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδιού 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Αντώνης Σταματόπουλος

“Το πήγαμε μέχρι τέρμα

Με αφορμή τη συμπλήρωση 10 χρόνων από την απεργία διάρκειας στο Μετρό, ο τότε πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ, του σωματείου εργαζομένων στο Μετρό, Αντώνης Σταματόπουλος μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη και στον Στέλιο Μιχαηλίδη.

«Οι απεργίες είχαν το σωματείο μας το ΣΕΛΜΑ μπροστά. Ήδη από το 2010 όταν βγήκε ο Γιώργος Παπανδρέου από το Καστελόριζο κι ανακοίνωσε ότι μπαίνουμε στο ΔΝΤ και τα μνημόνια, ξεκινήσαμε αγώνα. Μέχρι τότε το σωματείο τασσόταν με τη διοίκηση. Δεν είχε βγει σε απεργίες ποτέ. Άλλαξε τότε η πλειοψηφία μέσα στο ΣΕΛΜΑ και το σωματείο κινήθηκε σε ταξική κατεύθυνση. Οι επιθέσεις ήταν άμεσες. Διώξεσαν 250 άτομα. Βγήκαμε κι εμείς απευθείας στον αγώνα.

Πριν δηλαδή τη μεγάλη απεργία τον Γενάρη του 2013, ήμασταν ήδη σε μάχη και σε κινητοποιήσεις. Τουλάχιστον 80 απεργίες είχαμε κάνει μέσα σε δυο χρόνια. Όλες τις είχαν βγάλει τα δικαστήρια παράνομες και καταχρηστικές. Κάθε φορά δεχόμασταν πιέσεις του τύπου «σπάσε την απεργία αλλιώς θα απολύσω άλλα δυο άτομα». Καμία απεργία δεν έσπασε. Και κάναμε κι άλλα. Καταλήψεις στα γραφεία της διοίκησης, συγκεντρώσεις, δεχόμασταν επιθέσεις και ξυλοδαρμούς από τα ΜΑΤ. Τα βλέπατε, γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν πάντα δίπλα μας.

Απεργία διάρκειας

Τον Γενάρη λοιπόν του 2013 ήταν η περίοδος που θέλανε να καταργήσουν τις συλλογικές συμβάσεις με την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου, που εμείς αντιστεκόμασταν, ενώ ταυτόχρονα διεκδικούσαμε και την επιστροφή των απολυμένων. Ήταν τότε που αποφασίσαμε να κατέβουμε σε απεργία διάρκειας. Είχε προηγηθεί μια πολυήμερη κατάληψη στον πύργο ελέγχου. Θυμάμαι ότι έκανα 10 μέρες να πάω σπίτι. Και ενώ ήμασταν σε αυτή τη διαδικασία μας είπε η διοίκηση για την επίθεση στη ΣΣΕ, κάναμε γενική συνέλευση και ξεκινήσαμε απεργία. Και πάλι από τη δεύτερη μέρα δεχόμασταν εκβιασμούς από πασοκοδεξιούς συνδικαλιστές -τότε ήταν σε συγκυβέρνηση- να σπάσουμε την απεργία και μάλιστα μας λέγανε ονόματα συναδέλφων που θα απολύσουν. Και ξύλο είχαμε φάει ακόμα. Κρατήσαμε χάρη στην αλληλεγγύη του κόσμου. Τα παιδιά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν εκεί. Οι συνάδελφοι κι αυτά τα παιδιά ήταν που έδωσαν τον αγώνα κι όχι κάποιοι παράγοντες που έρχονταν για τις φωτογραφίες. Κάθε πρωί στο αμαξοστάσιο στα Σεπόλια μαζεύομασταν και λέγαμε “συνεχίζουμε”.

Την 8η μέρα η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη αποφάσισε την επιστράτευσή μας. Έγινε χαμός. Στο αμαξοστάσιο στα Σεπόλια μαζεύτηκαν χιλιάδες κόσμος. Τα ξημερώματα της επόμενης μέρας η αστυνομία εισέβαλε στο αμαξοστάσιο. Η διοίκηση μού έκανε προσωπική μήνυση για κακούργημα, επειδή δεν πήρα τις απεργίες πίσω. Ακόμα έχω δικαστήρια για τις απεργίες που κάναμε. Το ΣΕΛΜΑ έκανε τον αγώνα του. Το πήγαμε μέχρι τέρμα. Υπάρχουν ευθύνες στους πασοκοδεξιούς συνδικαλιστές από σωματεία κι ομοσπονδίες που εκείνη τη στιγμή δεν κλιμάκωσαν για να μην περάσει η επιστράτευση.

Η απεργία τον Γενάρη του 2013 μπορεί να έληξε με την επιστράτευσή μας αλλά συνεχίσαμε τον αγώνα. Ανάψαμε τη φωτιά στην αρχή εκείνης της χρονιάς. Και μετά ήρθαν οι επόμενες. Και όποια φωτιά άναβε εμείς ήμασταν εκεί. Στον αγώνα της ΕΡΤ, στα μπλόκα των αγροτών.

Η συμπαράσταση που λάβαμε ήταν το πιο σημαντικό. Παρά τα όσα λέγανε τα κανάλια για την ταλαιπωρία του κόσμου, στην πραγματικότητα ο κόσμος μας συμπαραστάθηκε. Το βλέπαμε και την ίδια τη μέρα της επιστράτευσης αλλά και στο δρόμο όταν περπατάγαμε ή στις διαδηλώσεις το επόμενο διάστημα. Ξέρανε όλοι ότι ο αγώνας μας ήταν τίμιος και δίκαιος».

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟ

Σταθμός εργατικής αντίστασης

«**Η** ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατεστάλη!». Με αυτόν τον τίτλο κυκλοφόρησε η δεξιοφυλλάδα Δημοκρατία (που εκπροσωπούσε τη γραμμή του πρωθυπουργού Σαμαρά) στις 26 Ιανουαρίου 2013. Μια μέρα πριν, η κυβέρνηση είχε επιστρατεύσει τους εργάτες του Μετρό της Αθήνας που βρίσκονταν σε απεργία διάρκειας και είχε στείλει τα ΜΑΤ να καταλάβουν το αμαξοστάσιο των Σεπολίων.

Ο πανηγυρισμός της “Δημοκρατίας” εξέφραζε την τρομπάρα που είχε προκαλέσει στην κυβέρνηση η απεργία διάρκειας στο Μετρό, η συμπαράσταση του κόσμου προς τους απεργούς και η επιρροή της επαναστατικής αριστεράς σε μεγάλα και κομβικά κομμάτια της εργατικής τάξης. Αλλά και την απατηλή ανακούφιση που ένιωθε θεωρώντας ότι ξεμπέρδεψε με τις αποφασιστικές συγκρούσεις των εργαζομένων.

Η απεργία είχε ξεσπάσει στις 17 Γενάρη με αφορμή την επίθεση της κυβέρνησης στη Συλλογική Σύμβαση των εργαζομένων. Άμεσα μετατράπηκε σε διάρκειας, σηματοδοτώντας μια νέα περίοδο στην κόντρα των εργαζομένων με τις μνημονιακές επιθέσεις. Είχε προηγηθεί η διετία 2010-2012, όταν οι δεκάδες Πανεργατικές Απεργίες πλημμύριζαν τους δρόμους και είχαν γκρεμίσει ήδη τις κυβερνήσεις του Γιώργου Παπανδρέου και του Παπαδήμου. Για να εξασφαλιστεί η συνέχεια της εφαρμογής των μνημονίων το καλοκαίρι του 2012 συγκροτήθηκε συγκυβέρνηση που ξεκίνησε από τη Νέα Δημοκρατία του Σαμαρά, με σύμμαχο το τσακισμένο ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου κι έφτανε μέχρι τη Δημοκρατική Αριστερά του Κουβέλη που μόλις δυο χρόνια πριν είχε διασπαστεί από τον Συνασπισμό/ΣΥΡΙΖΑ. Η άρχουσα τάξη θεωρούσε ότι είχε βρει την απαιτούμενη «ευρεία συναίνεση» που θα έβαζε τέλος στην ταραχώδη διετία που προηγήθηκε. Η απεργία διάρκειας του Μετρό τσάκισε αυτές τις αυταπάτες.

Οι ακινητοποιημένοι συρμοί παρέλυσαν την Αθήνα για περισσότερο από μια εβδομάδα. Η κυβέρνηση και τα κανάλια από την πρώτη στιγμή άρχισαν να εκτοξεύουν τόνους λάσπης νυχθημερόν για τους απεργούς που ταλαιπωρούν τον κόσμο της Αθήνας. Κι όμως, οι απεργοί δέχονταν καθημερινά την αλληλεγγύη του κόσμου στο αμαξοστάσιο των Σεπολίων που είχαν μετατρέψει σε κέντρο της απεργίας. Συντρόφισσες και σύντροφοι της Εργατικής Αλληλεγγύης, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εργαζόμενοι που συσπειρώνονται στη Συνάντηση Εργατικής Αντίστασης βρίσκονταν σταθερά στο πλευρό των απεργών. Όταν την 5η μέρα κήρυξαν παράνομη και καταχρηστική την απεργία, εκατοντάδες συνδικαλιστές κι εργαζόμενοι ανταποκρίθηκαν στο κάλε-



21/1/2013, Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους απεργούς στο κατειλημμένο αμαξοστάσιο των Σεπολίων

σμα συντονισμού που απήμνησε το σωματείο του Μετρό. Από την επόμενη μέρα -και περιμένοντας τις κινήσεις της κυβέρνησης μετά τη δικαστική απόφαση- οι περιφρουρήσεις μάζευαν πλήθος απεργών κι αλληλεγγυών.

Το μεσημέρι της Πέμπτης 24/1 κι ενώ έχει προηγηθεί άλλο ένα πρωινό με μαζική περιφρούρηση, η κυβέρνηση πανικόβλητη, μέσω του υπουργού Χατζηδάκη, διατάζει την επιστράτευση των απεργών. Η ανακοίνωση βρίσκει τους εργαζόμενους των λεωφορείων να πραγματοποιούν συνέλευση στο Τιτάνια. Αμέσως ψηφίζουν απεργία, διακόπτουν τη συνέλευση και σπεύδουν στα Σεπόλια.

Απεργία συμπαράστασης

Το ίδιο και οι εργαζόμενοι στις υπόλοιπες συγκοινωνίες που αποσύρουν τα οχήματα από τους δρόμους και κατεβαίνουν σε απεργία συμπαράστασης. Μέσα στις επόμενες ώρες, το αμαξοστάσιο των Σεπολίων, γεμίζει με χιλιάδες συμπαραστάτες. Οι ανακοινώσεις για απεργίες συμπαράστασης έρχονται η μία μετά την άλλη. Η αυτοπεποίθηση των απεργών αποτυπώνεται γλαφυρά στα λόγια του αντιπρόεδρου του ΣΕΛΜΑ, Σπύρου Ρεβύθη: «Η κυβέρνηση σήμερα νομίζει ότι μας τρόμαξε, αλλά δεν κατάλαβε ότι μόλις ξεκίνησε ένα μεγάλο γλέντι. Κατά την άποψή μου σήμερα είναι γιορτή για όλους τους εργαζόμενους. Πρέπει να είμαστε ακόμα πιο δυνατοί. Το πάρτι άρχισε, συνάδελφοι! ΦΑΤΕ ΤΟΥΣ!».

Η Εργατική Αλληλεγγύη εκείνης της εβδομάδας περιγράφει: «Μέχρι το βράδυ, στο αμαξοστάσιο επικρατεί το αδιαχώρητο. Συμπαραστάτες συνεχίζουν να έρχονται μέχρι αργά. Οδηγοί φορτηγών κλείνουν την Λεωφόρο Κηφισού με τις νταλίκες τους, εκφράζοντας τη συμπαράστασή τους. Κορναρίσματα ακούγονται διαρκώς από την εθνική, ως σιγανά συμπαράστασης του κόσμου που περ-

νάει με το αυτοκίνητό του. Παρούσα και η αριστερά στο σύνολό της. Η κυβέρνηση βλέποντας ότι η επιστράτευση, αντί να καταστείλει την απεργία, την μετατρέπει σε κίνημα, με κέντρο το Μετρό, προβαίνει σε ακόμα μια κίνηση πανικού. Τα ξημερώματα της Παρασκευής 25/1, διμοιρίες των ΜΑΤ και των ΕΚΑΜ, εισβάλλουν στο αμαξοστάσιο, κι αποκλείουν όλη τη γύρω περιοχή».

Ακόμα και με το αμαξοστάσιο κατειλημμένο από τα ΜΑΤ, εργάτες από τις συγκοινωνίες και δεκάδες άλλους χώρους συνέχισαν να συγκεντρώνονται την επόμενη ημέρα στο φραγμό που είχε τοποθετήσει η αστυνομία. Συνδικάτα κι ομοσπονδίες κήρυξαν πανεργατική απεργία από τα κάτω, λίγες ημέρες μετά. Στην κεφαλή βάδισαν οι εργαζόμενοι του Μετρό φορώντας μπλουζάκια που έγραφαν «Επιστρατευμένος». Για καιρό αυτά τα μπλουζάκια θα αποτελούσαν τη στολή εργασίας τους για να θυμίζουν τη μεγάλη απεργία.

Η κυβέρνηση και τα φερέφωνά της πανηγύριζαν την καταστολή της απεργίας. «Με τη συνταγή του Μετρό απέναντι στις συντεχνίες» είχε πρωτοσέλιδο η Καθημερινή. «Πυγμαλή και σταθερότητα θέλουν οι πολίτες» έλεγε Το Βήμα. Νόμιζαν ότι είχαν ξεμπέρδεψει. Αλλά οι απεργοί του Μετρό είχαν βάλει τη σπίθα που οι συνάδελφοί τους στην ΕΡΤ θα την μετέτρεπαν σε πυρκαγιά λίγους μήνες αργότερα ξεκινώντας την κατάληψη και την αυτοδιαχείριση του δημόσιου ραδιοτηλεοπτικού φορέα. Και μαζί με τις καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, τους εκπαιδευτικούς, τους σχολικούς φύλακες, τους εργάτες των Τσιμέντων και της Κόκα Κόλα, τους διοικητικούς των πανεπιστημίων και πολλούς ακόμα κλάδους, θα έφταναν μέχρι την ανατροπή της κυβέρνησης των σαμαροβενιζέλων.

Χτίζοντας τη δύναμη των “από κάτω”

«**Η** δύναμή μας μεγαλύτερη από τη δύναμή τους». Με αυτόν τον κεντρικό τίτλο το εξώφυλλο του νέου τεύχους του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω No 156, δίνει το στίγμα της νέας χρονιάς.

Όπως εξηγεί η **Μαρία Στύλλου** στο πρώτο άρθρο του περιοδικού, οι εργατικοί αγώνες και η επαναστατική Αριστερά μπορούν να τσακίζουν τα σχέδια της κυρίαρχης τάξης και της κυβέρνησής της. Το 2019 η κυρίαρχη τάξη με την ΝΔ στην κυβέρνηση, έβαλε άμεσα τρεις στόχους: «Να τσακίσει το εργατικό κίνημα, να ξαναπάρει τον ιδεολογικό έλεγχο, να βάλει την αριστερά στη γωνία». Το άρθρο κάνει μια αναδρομή στις αντιστάσεις απέναντι στις επιθέσεις της ΝΔ για να δείξει ότι η κυβέρνηση ηττήθηκε και στους τρεις αυτούς στόχους που είχε βάλει. «Τριάμισι χρόνια μετά, ανοίγει μια νέα προεκλογική περίοδος, που η κυβέρνηση ανακαλύπτει ότι βρίσκεται σε χειρότερη κατάσταση απ’ όταν ξεκίνησε. Οι θεωρίες περί αρνητικών συσχετισμών για το κίνημα και την αριστερά διαψεύδονται. Η επαναστατική αριστερά και οι επαναστατικές ιδέες δεν είναι εξώφυλλο του Σπήγκελ, αλλά δύναμη μέσα στη νεολαία, στους εργάτες και στον κόσμο που παλεύει... Το εργατικό κίνημα αντιστάθηκε με μάχες και απεργίες όλα αυτά τα χρόνια με νέα μέτωπα, νέες διεκδικήσεις και με μαζικοποίηση των συνδικάτων... Η γενίκευση της ιδεολογικής ήττας της Νέας Δημοκρατίας ήρθε με το βούλιαγμα στα σκάνδαλα».

Την ανάλυση, του γιατί η Νέα Δημοκρατία σε προεκλογική περίοδο βουλιάζει στα σκάνδαλα που γεννάει το ίδιο το σύστημα, συνεχίζει το κείμενο του **Πάνου Γκαργκάνου «Εκλογές στη δίνη της κρίσης»** που διαπιστώνει ότι: «Η επόμενη κυβέρνηση θα έχει να διαχειριστεί την επιδείνωση της κρίσης με σκληρές αντεργατικές επιθέσεις σε όλα τα μέτωπα. Βουτιά της οικονομίας προς την ύφεση με συνεχιζόμενο



πληθωρισμό και με τη σκιά του πολέμου στην Ουκρανία να απλώνεται καθώς οι ανταγωνισμοί οξύνονται». Και, έχοντας καταδείξει την όλο και πιο δεξιά προσαρμογή της ‘Προοδευτικής κυβέρνησης’ που επαγγέλλεται ο ΣΥΡΙΖΑ, καταλήγει: «Είναι κατεπείγον να συγκροτήσουμε τις δυνάμεις της αριστεράς που δεν θα χαράμισουν τους αγώνες των εργατών και της νεολαίας».

Η κατακραυγή για τα αίσχη που διαδραματίζονταν στην «Κιβωτό του κόσμου» είναι μία ακόμα επιβεβαίωση για τη σήψη της λεγόμενης «καλής» κοινωνίας και των κυκλωμάτων των πλούσιων (εκ)βιαστών που συνδέονται με τη ΝΔ. Ο καταγιγισμός καταγγελιών από παιδιά που έμεναν στη συγκεκριμένη δομή, που περιγράφουν όλων των ειδών την κακοποίηση που έχουν υποστεί (σεξουαλική, σωματική, λεκτική και ψυχολογική βία), έχει προκαλέσει αηδία και αποτροπιασμό. Η **Λίλιαν Μπουρίτη** και η **Μαρία Μπολοβίνα**, στο κείμενό τους «**Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης**» γράφουν για τις συνθήκες που καταδικάζουν γυναίκες και παιδιά στη φτώχεια και τις σεξιστικές επιθέσεις και συμπεραίνουν: «Οι αγώνες του τελευταίου διαστήματος ανοίγουν το δρόμο για πέρασμα των κοινωνικών δομών πρόνοιας κάτω από δημοσίο και εργατικό έλεγχο και για να ξεφύγουμε από το πλαστό δίλημμα ‘ιδρυμα-γκέτο versus ανάδοχη οικογένεια’».

Τόσο η κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών όσο και οι πρόσφατες απεργίες και διαδηλώσεις έχουν φέρει στο προσκήνιο τη συζήτηση για την Κίνα. Με αφορμή την πρόσφατη έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου, ο **Γιώργος Ράγκος** παρουσιάζει το βιβλίο του Π. Γκαργκάνου που αναλύει τη μετάβαση της Κίνας από μισοαποικία σε κύριο ανταγωνιστή των ΗΠΑ. Στο άρθρο του με τίτλο «**Κίνα –**

η Μεγάλη Πορεία της νέας υπερδύναμης», εξετάζει όλους τους σταθμούς αυτής της διαδρομής, από την εργατική επανάσταση του 1925-27, την επανάσταση του 1949 που άλλαξε το πρόσωπο της Κίνας, την πορεία του καθεστώτος που έχτισε ο Μάο Τσε-τούνγκ μέχρι την εξέγερση της Τιεν Ανμέν και τους σημερινούς αγώνες της εργατικής τάξης. Στέκεται ιδιαίτερα στο χαρακτήρα του κόμματος του Μάο που έχασε τους δεσμούς του με την εργατική τάξη και εξελίχθηκε σε κόμμα του «Μπλοκ των τεσσάρων τάξεων».

Καθώς η νοσταλγός του Μουσολίνι, Μελόνι, αναλαμβάνει πρωθυπουργός της Ιταλίας, η επέτειος των 90 χρόνων από την ανάληψη της Καγκελαρίας από τον Χίτλερ και την άνοδο των ναζί στην εξουσία στη Γερμανία είναι πιο επίκαιρη από ποτέ. Όχι γιατί η ιστορία επαναλαμβάνεται αλλά γιατί χρειάζεται να διδαχθούμε από αυτήν για να αντιμετωπίσουμε τη φασιστική απειλή. Ο **Λεάνδρος Μπόλαρης**, στο άρθρο «**Γερμανία 1933: Οι ναζί στην εξουσία**», εξηγεί πώς φτάσαμε σε εκείνη την ιστορική ήττα. Θυμίζει τις συνθήκες που επικρατούσαν στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης, τους συμβιβασμούς της σοσιαλδημοκρατίας αλ-

λά και το σεχταρισμό του ΚΚ για να υπογραμμίσει ότι η ήττα δεν ήταν αναπόφευκτη και ότι υπήρχε άλλος δρόμος για την αριστερά και το εργατικό κίνημα για να σταματήσει το ναζισμό.

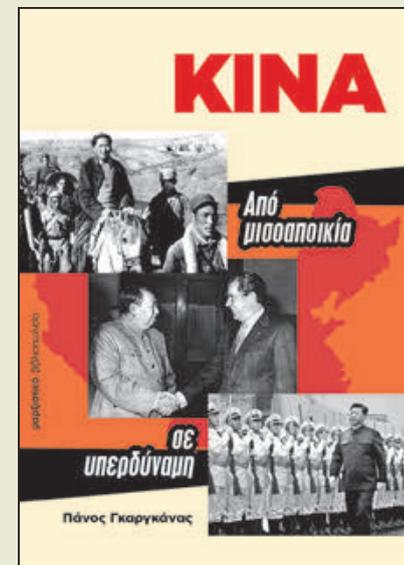
Η αντιρατσιστική έκρηξη του κινήματος **Black Lives Matter** που απλώθηκε από τις ΗΠΑ το 2020 σε όλο τον κόσμο είναι ένα κορυφαίο ξέσπασμα μια νέας ριζοσπαστικοποίησης σε βαθμό που οι συγκρίσεις αναγκαστικά να γυρνάνε στην καυτή δεκαετία του ‘60. Αυτήν ακριβώς την αναδρομή κάνει ο **Στέλιος Μιχαηλίδης** στο ομότιτλο κείμενό του, ανατρέχοντας στο κίνημα για τα Πολιτικά Δικαιώματα και στον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, στον Μάλκολμ Χ και τους Μαύρους Πάνθηρες, τις εξεγέρσεις στα γκέτο και τους αγώνες των μαύρων εργατών στις αυτοκινητοβιομηχανίες του Νητρώιτ.

Και βέβαια, από το νέο τεύχος του Σοσιαλισμός από τα Κάτω δεν λείπουν οι παρουσιάσεις βιβλίων που κυκλοφόρησαν πρόσφατα.

Ο **Σωτήρης Κοντογιάννης** γράφει για την «**Ουτοπία**» που έγραψε ο Τόμας Μορ το 1516, αιώνες πριν εμφανιστούν οι «Ουτοπικοί σοσιαλιστές». Η **Σταυρούλα Πανίδου** παρουσιάζει το βιβλίο του Πολυμέρη Βόγλη «**Δυναμική αντίσταση (Υποκειμενικότητα, Πολιτική Βία και Αντιδικτατορικός Αγώνας 1967-1974)**», ένα αντιφατικό βιβλίο για τα χρόνια της Χούντας. Τέλος, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** γράφει για τους «**8 μήνες που συντάραξαν την Ελλάδα, Ιανουάριος-Αύγουστος 2015**» του Δημήτρη Στρατούλη. Ένα βιβλίο επίκαιρο καθώς πηγαίνουμε σε εκλογές όπου ο ΣΥΡΙΖΑ διεκδικεί να μπει ξανά στην κυβέρνηση από αφετηρίες πιο δεξιάς από το 2015. Ο Πέτρος Κωνσταντίνου εντοπίζει τα κενά στην αναδρομή του Δ. Στρατούλη.

Κώστας Πίπτας

Τα βιβλία είναι όπλα



Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584



ΠΕΡΟΥ

Η κυβέρνηση του Περού κήρυξε την πρωτεύουσα Λίμα και τρεις άλλες περιοχές της χώρας σε «κατάσταση πολιορκίας». Ουσιαστικά επέβαλε δηλαδή τον στρατιωτικό νόμο με περιορισμό μετακινήσεων και απαγόρευση συγκεντρώσεων. Είναι μια κίνηση που δείχνει τον πανικό της.

Πρόκειται για μια κυβέρνηση που προήλθε από ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα. Στις αρχές Δεκέμβρη, το Κογκρέσο, στο οποίο πλειοψηφούν τα κόμματα της δεξιάς και των πλουσίων, ανέτρεψε τον εκλεγμένο πρόεδρο **Καστίγιο**, πρώην συνδικαλιστή δάσκαλο και ιθαγενή. Τη θέση του ανέλαβε η αντιπρόεδρος **Μπολουάρτε**. Όμως, όπως επισημαίνουν οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς της Δευτέρας 16/1: «Η χώρα συνεχίζει να αποδοκιμάζει τη νέα ηγεσία. Μια δημοσκόπηση του Ινστιτούτου Περουβιανών Μελετών που δημοσιεύθηκε την Κυριακή έδειξε ότι η Μπολουάρτε έχει ποσοστό αποδοκιμασίας 71%, ενώ το Κογκρέσο είναι ακόμη πιο αντιδημοφιλές με 88%».

Η λέξη «αποδοκιμασία» είναι ευφημισμός. Αυτό που εισέπραξε το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα ήταν μια κοινωνική έκρηξη, που συνεχίζεται. Να τι ανέφερε η εφημερίδα Γουολ Στριπ Τζέρναλ στις 11 Γενάρη:

«Χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους του Κούσκο απαι-



Λίμα 13/12/2022, Διαδηλωτές ενάντια στο κοινοβουλευτικό πραξικόπημα. Φωτό: Alessandro Cinque/Reuters

Τεράστια αντίσταση στο πραξικόπημα

τώντας να κλείσει το Κογκρέσο και να παραιτηθεί η πρόεδρος Ντίνα Μπολουάρτε, ενώ φώναζαν 'ο λαός αγωνίζεται'. Η αστυνομία εξαπέλυσε δακρυγόνα εναντίον άλλων διαδηλωτών που προσπάθησαν την Τετάρτη να καταλάβουν το αεροδρόμιο, όπου φθάνουν οι ξένοι τουρίστες για να επισκεφτούν μερικά από τα πιο εμβληματικά αξιοθέατα του

Περού. 'Το Κούσκο έχει παραλύσει εντελώς', δήλωσε ο **Ερνέστο Μέζα**, αριστερός συνδικαλιστής στην πόλη των Άνδεων. 'Ο στόχος είναι να κλείσει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο αυτό το άθλιο Κογκρέσο'.

Τη Δευτέρα, 18 άνθρωποι σκοτώθηκαν στη νότια πόλη Χουλιάκα, όταν, σύμφωνα με αξιωματούχους, περίπου 9.000 διαδηλωτές συγκρού-

στηκαν με την αστυνομία καθώς προσπάθησαν να καταλάβουν το αεροδρόμιο και λεηλάτησαν καταστήματα. Μεταξύ των θυμάτων ήταν 17 πολίτες και ένας αστυνομικός,

Την Τετάρτη, εκατοντάδες πενθούντες ιθαγενείς κάτοικοι, ανεμίζοντας μαύρες σημαίες και κρατώντας λουλούδια, διαδήλωσαν στους δρόμους της Χουλιάκα κρατώντας

φέρετρα με τα θύματα. Στο νοσοκομείο Carlos Monge Medrano της πόλης, οι γιατροί δήλωσαν ότι δέχθηκαν ασθενείς που φαινόταν να έχουν πυροβοληθεί με αληθινά πυρά, τροφοδοτώντας τις επικρίσεις από ομάδες ανθρωπίνων δικαιωμάτων που κατηγορούν την αστυνομία για υπερβολική χρήση βίας. 'Οι ασθενείς έφτασαν με τα εσωτερικά τους όργανα κατεστραμμένα', δήλωσε στους δημοσιογράφους ο **Ενρίκε Στομαγιόρ**, επικεφαλής της μονάδας επειγόντων περιστατικών».

Ο Καστίγιο είχε εκλεγεί τον Ιούνιο του 2021 επικεφαλής ενός αριστερού συνασπισμού και με σύνθημα «Όχι πια φτωχοί άνθρωποι σε μια πλούσια χώρα». Όμως, από την πρώτη στιγμή επέλεξε τους συμβιβασμούς με την άρχουσα τάξη στο όνομα του ρεαλισμού και της «κυβερνησιμότητας». Έδιωξε τους πιο αριστερούς υπουργούς από την κυβέρνησή του και τη γέμισε με ανθρώπους των αφεντικών. Η ανταμοιβή του ήταν η ανατροπή και η φυλάκισή του.

Η καταστολή έχει αφήσει μέχρι στιγμής περισσότερους από 50 νεκρούς σε όλη τη χώρα. Όμως, η αντίσταση κλιμακώνεται: το κίνημα στους δρόμους διεκδικεί την παραίτηση της κυβέρνησης, τη διάλυση του Κογκρέσου, νέες εκλογές και ένα νέο Σύνταγμα. Μπορεί να νικήσει και να φτάσει πιο μακριά: να πάρει τον έλεγχο της οικονομίας και όλη της κοινωνίας ώστε πραγματικά να γίνει πράξη το σύνθημα «όχι άλλοι φτωχοί σε μια πλούσια χώρα».

A.M.

Κάθε μέρα έρχονται στο φως αποκαλύψεις για την έκταση και τη σοβαρότητα των σχεδίων που προσπάθησαν υλοποιήσουν οι φασιστικές συμμορίες με την εισβολή τους σε κεντρικά κυβερνητικά κτίρια της πρωτεύουσας Μπραζιλία στις Γενάρη.

Ο **Λούλα** ορκίστηκε πρόεδρος στις 2 Γενάρη. Την επόμενη ανέλαβε, κανονικά τα καθήκοντά του ως υπουργός Δημόσιας Ασφάλειας της Ομοσπονδιακής Περιφέρειας, δηλαδή της Μπραζιλία, ο **Άντερσον Τόρες**. Ήταν ο υπουργός Εσωτερικών και Ασφάλειας του Μπολσονάρο. Ο Τόρες έδωσε εντολή να μετατεθούν μια σειρά αξιωματούχοι της αστυνομίας. Και στη συνέχεια έφυγε για «διακοπές» στη Φλόριντα.

Μετά την εισβολή των φασιστικών ομάδων, βγήκε ένταλμα για τη σύλληψη του Τόρες. Και στην έρευνα που έγινε στο σπίτι του βρέθηκε ένα προσχέδιο «προεδρικού διατάγματος» που ακύρωνε την εκλογή του Λούλα. Ο Τόρες ισχυρίζεται ότι πρόκειται για ασημαντο έγγραφο το οποίο «δεν θυμάται» και μάλλον «ξεχάστηκε» αντί να πάει στα σκουπίδια. Κανείς δεν τον πιστεύει. Η 8 Γενάρη δεν ήταν μια απλή επίθεση, ήταν απόπειρα πραξικοπήματος. Τόσο σοβαρή ώστε ο Λούλα να δηλώνει σε δημοσιογράφους την περασμένη Πέμπτη: «Πώς μπορώ να έχω στην πόρτα του γραφείου μου κάποιον που μπορεί να με πυροβολήσει»;

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

“Somos Democracia”



9 Γενάρη Σάο Πάολο. Φωτό: Andre Penner/AP

Την προηγούμενη βδομάδα το αντιφασιστικό κίνημα, η Αριστερά, τα συνδικάτα, οι φοιτητικές οργανώσεις οργάνωσαν μαζικές και οργισμένες διαδηλώσεις σε όλες τις πόλεις της Βραζιλίας. Το αίτημα κοινό: να συλληφθούν όλοι οι επίδοξοι πραξικοπηματίες και να σαπίσουν στη φυλακή. Το σύνθημα «Εμείς είμαστε η δημοκρατία» συμπυκνώνει και την

οργή αλλά και τη διάθεση των εργαζόμενων και της νεολαίας να φτάσουν την «κάθαρση» από το φασιστικό οχέτο μέχρι τα «άδυστα» των μηχανισμών του κράτους.

Όμως, ο Λούλα δεν έχει καμιά τέτοια πρόθεση. Όπως επισημαίνουν οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς της 13/1 σε ένα αφιέρωμά τους στα γεγονότα: «Ο χρόνος του Λούλα θα αναλω-

θεί, τουλάχιστον στην αρχή, στην προσπάθεια να προστατεύσει και να ενισχύσει τους δημοκρατικούς θεσμούς της Βραζιλίας χωρίς να προκαλέσει ισχυρή δεξιά αντίδραση».

«Εμείς είμαστε η δημοκρατία» φωνάζει ο κόσμος στους δρόμους. Αλλά ο υπουργός Άμυνας που έχει διορίσει ο Λούλα δήλωσε δυο μόλις μέρες πριν την απόπειρα πραξικοπήματος ότι οι ακροδεξιές συμμορίες που είχαν κατασκηνώσει έξω από τα στρατόπεδα ζητώντας από τους στρατηγούς να κάνουν πραξικόπημα, έκαναν μια «πράξη δημοκρατίας».

Όπως έγραφε η Εργατική Αλληλεγγύη στο προηγούμενο φύλο της: «Οι εργάτες και οι εργάτριες δεν πρέπει να έχουν καμιά εμπιστοσύνη σε αυτούς τους μηχανισμούς. Πάνω από εξήντα εκατομμύρια ψήφισαν τον Λούλα που πήρε σαρωτικές πλειοψηφίες στις πιο πολλές εργατογειτονίες. Αυτή η δύναμη πρέπει να οργανωθεί χωρίς να στηρίζεται στο κράτος. Τα συλλαλητήρια της Δευτέρας ήταν ένα πρώτο βήμα. Θα χρειαστούν απεργίες για να τσακιστούν οι φασιστικές συμμορίες και να μην πέσουν στα μαλακά, ο Μπολσονάρο και η κλίκα του».

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Απεργίες με τους Έρωες της Υγείας μπροστά

Η νέα κυβέρνηση των Τόριδων στη Βρετανία, με πρωθυπουργό τον πολυεκατομμυριούχο Ρίσι Σουνάκ, βρίσκεται σε βαθιά κρίση. Η δυσανεμία για την ελεύθερη πώση του βιοτικού επιπέδου, η χειρότερη στην ιστορία, φουντώνει. Νέες δημοσκοπήσεις διαπιστώνουν ότι σχεδόν όλοι οι βουλευτές των Τόρις κινδυνεύουν να χάσουν την έδρα τους από τους Εργατικούς στις εκλογές του 2024. Ο Ρίσι Σουνάκ και οι 15 υπουργοί του μπορεί να βρεθούν αντιμέτωποι με μια ανεπανάληπτη πανωλεθρία την επόμενη φορά που θα επιτραπεί στον κόσμο να ψηφίσει. Ακόμη και οι ψηφοφόροι των Τόρις συμφωνούν πλέον ότι το κόμμα απέτυχε να χειριστεί την κρίση του ΕΣΥ και τη λιτότητα. Από εκείνους που ψήφισαν Τόρις το 2019, το 47% δήλωσε ότι πιστεύει ότι οι πολιτικές λιτότητας των Συντηρητικών ήταν αποτυχημένες.

Όμως, ο παράγοντας που κάνει την κρίση της κυβέρνησης κραυγαλέα στα μάτια της πλειοψηφίας είναι το κύμα των απεργιών για αυξήσεις. Στο επίκεντρο αυτού του κύματος συνεχίζουν να βρίσκονται οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία του βρετανικού ΕΣΥ που παλιά θε-



Απεργιοί νοσοκομειακοί στο Λονδίνο. Φωτό: Guy Smallman

ωρούταν πρότυπο για όλο τον κόσμο (και για το δικό μας ΕΣΥ). Οι νοσηλεύτριες και οι νοσηλευτές κατεβαίνουν σε κυλιόμενες απεργίες, οργανώνουν απεργιακές φρουρές έξω από νοσοκομεία που αποσπούν τη θερμή συμπαράσταση όλου του κόσμου.

Οι νοσοκομειακοί δεν είναι μόνοι. Σε απεργίες κατεβαίνουν, ξα-

νά, οι σιδηροδρομικοί, οι διδάσκοντες στα πανεπιστήμια, οι εργαζόμενοι σε ιδιωτικές εταιρείες λεωφορείων στο Λονδίνο, οι εκπαιδευτικοί στην Σκωτία, οι εργαζόμενοι στα Βρετανικά Ταχυδρομεία. Περίπου 100 χιλιάδες εργαζόμενοι/ες στις δημόσιες υπηρεσίες ετοιμάζονται για μια 24ωρη απεργία την 1 Φλεβάρη.

Η κυβέρνηση έχει προσπαθήσει να ανακόψει αυτό το απεργιακό κύμα με τον «σαμπουκά». Πριν τα Χριστούγεννα απείλησε ότι θα στείλει τον ...στρατό να κάνει απεργοσπασία στα νοσοκομεία και τα ασθενοφόρα. Η απειλή προκάλεσε μεγαλύτερη οργή και την αποφασιστικότητα των εργαζόμενων.

Επίσης η κυβέρνηση προωθεί ένα νέο πακέτο αντι-απεργιακών νόμων. Ήδη η Βρετανία έχει την πιο σκληρή αντισυνδικαλιστική νομοθεσία από την εποχή της Θάτσερ. Όμως, αυτό το οπλοστάσιο δεν καταφέρνει να συγκρατήσει την απεργιακή έκρηξη. Έτσι, η κυβέρνηση Σουνάκ θέλει να κάνει ακόμα δυσκολότερη την απεργία, ανεβάζοντας το «απαιτούμενο προσωπικό ασφαλείας» σε βασικούς κλάδους. Κι αυτή η κίνηση όμως, γυρίζει μπουόμεραγκ.

Το TUC (βρετανική ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ μαζί) κήρυξε τη 1η Φλεβάρη μέρα δράσης ενάντια στους νέους αντιαπεργιακούς νόμους. Πρόκειται για μια συντηρητική συνδικαλιστική ηγεσία απόλυτα ευθυγραμμισμένη με τη γραμμή του Εργατικού Κόμματος που λέει ότι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να περιμένουν μέχρι τις εκλογές του 2024 για να διώξουν τους Τόριδες. Όμως, η 1η Φλεβάρη είναι η μέρα της απεργίας των δημοσίων υπαλλήλων. Και μια σειρά συνδικάτα και χώροι ετοιμάζονται να μετατρέψουν εκείνη τη «μέρα δράσης» σε πραγματική δράση, δηλαδή απεργία.

Η χρονιά ξεκινάει με τη φρίκη του πολέμου να συνεχίζεται στην Ουκρανία. Τα ΜΜΕ στη Δύση, προτιμάνε να προβάλλουν τις μεγάλες επιτυχίες του ουκρανικού στρατού και τις αποτυχίες της Ρωσίας. Παράδειγμα, η απομάκρυνση του «στρατηγού Αρμαγεδδώνα», Σ. Σουρόβικιν από τη διοίκηση των δυνάμεων εισβολής και την αντικατάστασή του από τον Α/ΓΕΣ του ρωσικού στρατού Β. Γκερασίμοφ. Μπορεί οι ρωσικές δυνάμεις να κατέλαβαν τη πόλη Σολεντάρ, λένε οι Δυτικοί αναλυτές, αλλά είναι μια «πύρρειος νίκη», γιατί είχαν χιλιάδες απώλειες. Στα ψιλά ομολογούν ότι και οι «Ουκρανοί δεν είναι αλεξίσφαιροι» όπως δήλωνε ένας Πολωνός αξιωματούχος στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς στις 14 Γενάρη.

Και οι δυο πλευρές ρίχνουν στα μέτωπα, αυτές τις βδομάδες στο Ντονμπάς, άφθονο «κρέας για τα κανόνια». Η επιστράτευση των 300 χιλιάδων εξασφάλισε αυτή τη δυνατότητα στη ρωσική κυβέρνηση. Η ουκρανική έχει στείλει 12 ταξιαρχίες, περίπου 50 χιλιάδες στρατιώτες στη κρεατομηχανή γύρω από το Μπακμούτ. Ο πόλεμος φθοράς, που θυμίζει έντονα τα πεδία των μαχών των Δύο Παγκοσμίων Πολέμων, θα συνεχιστεί.

Κι όσο συνεχίζεται ο πόλεμος γίνεται όλο και πιο φανερό ότι πρόκειται για σύγκρουση ιμπεριαλιστών στο έδαφος της Ουκρανίας. Μέχρι πριν λίγο καιρό, η ρητορική των κυβερνήσεων του ΝΑΤΟ και της ΕΕ προσπαθούσε να πείσει ότι η βοήθεια και ο οπλισμός που στέλνουν στην Ουκρανική κυβέρνηση είναι αυστηρά αμυντικής φύσης. Αυτός ο ισχυρισμός

Το ΝΑΤΟ θέλει νίκη στην Ουκρανία για να “ακούσει” η Κίνα



ήταν από την αρχή ψεύτικος, πλέον, όμως, τα προσχήματα φεύγουν από τη μέση. Τώρα, οι χώρες του ΝΑΤΟ δεν συζητάνε την αποστολή αντιπυραυλικών συστημάτων αλλά επιθετικών, βαριών τανκς.

Ήδη ο Σουνάκ, ο πρωθυπουργός της Βρετανίας, και ο Ντούντα, ο πρόεδρος της Πολωνίας, έχουν ανακοινώσει επίσημα ότι οι κυβερνήσεις τους θα στείλουν τέτοια τανκς στην Ουκρανία. Όπως δήλωσε ένα βρετανός αξιωματούχος: «επιταχύνουμε την παράδοση

στρατιωτικής τεχνολογίας επόμενης γενιάς στην Ουκρανία για να κερδίσει τον πόλεμο». Το κλειδί γι' αυτό είναι η Γερμανία, που παράγει τα τανκ Leopard, ιδιαίτερα το Leopard 2. Η Ουκρανία χρειάζεται 300 μοντέρνα τανκς λένε οι «ειδικοί» για μια νικηφόρα αντεπίθεση. Πότε; Ίσως την άνοιξη. Και από την άλλη μεριά, διαρρέουν σχέδια για την επιστράτευση ακόμα 500 χιλιάδων ανθρώπων στο ρωσικό στρατό ενώ οι προβλέψεις μιλάνε για μια μεγάλη ρωσική επίθεση τον Σεπτέμβριο του 2023.

Τον λόγο που εξηγεί γιατί καμιά από τις δυο πλευρές δεν κάνει πίσω στην Ουκρανία και αντίθετα κλιμακώνουν τον πόλεμο, τον αναδεικνύει ανάγλυφα και ανατριχιαστικά το άρθρο που δημοσίευσε ο Ρασμούσεν, πρώην γραμματέας του ΝΑΤΟ, στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς της 12 Γενάρη. Ο τίτλος του: «Η Ταϊβάν δεν πρέπει να έχει τη μοίρα της Ουκρανίας». Στην ουσία αυτό που λέει ο Ρασμούσεν είναι ότι οι ΗΠΑ και ΝΑΤΟ πρέπει να νικήσουν στην Ουκρανία γιατί έτσι θα κερδίσουν ένα μεγάλο πλεονέκτημα στην αντιπαράθεση με τη νέα

υπερδύναμη, την Κίνα. Μια αντιπαράθεση που κλιμακώνεται, σε όλα τα επίπεδα.

Είναι ένα εμπρηστικό άρθρο που περιέχει την εξής ανατριχιαστική δήλωση: «Για να παραφράσουμε το διάσημο ρητό, ο καλύτερος τρόπος για να διατηρήσεις την ειρήνη είναι να ξεκαθαρίσεις ότι είσαι έτοιμος για πόλεμο». Και συνεχίζει ως εξής:

«Ο τελικός και σημαντικότερος τρόπος για να αποτρέψουμε μια κινεζική κίνηση στην Ταϊβάν είναι να εξασφαλίσουμε μια ουκρανική νίκη στην τρέχουσα σύγκρουση. Εάν η Ρωσία μπορεί να κερδίσει έδαφος και να εγκαθιδρύσει ένα νέο status quo με τη βία, αυτό δημιουργεί ένα επικίνδυνο προηγούμενο. Η Κίνα και άλλες αυταρχικές δυνάμεις θα μάθουν ότι η αποφασιστικότητα του δημοκρατικού κόσμου είναι αδύναμη και ότι ο πυρηνικός εκβιασμός και η στρατιωτική επιθετικότητα λειτουργούν. Το μάθημα που παίρνουμε από την ιστορία είναι ότι ο κατευνασμός των δικτατόρων δεν οδηγεί στην ειρήνη, οδηγεί σε πόλεμο και συγκρούσεις. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο όλοι όσοι πιστεύουν σε μια δημοκρατική Ταϊβάν και μια διεθνή τάξη βασισμένη σε κανόνες πρέπει να εργαστούν για να διασφαλίσουν την επικράτηση της Ουκρανίας».

Οι ιμπεριαλιστές συγκρούονται από τις στέπες της Ουκρανίας μέχρι τα Στενά της Ταϊβάν. Ο δικός μας πόλεμος γίνεται εδώ, ενάντια στην κυβέρνηση της φτώχειας, του εθνικισμού και της πολεμοκαπηλείας.

Λεάνδρος Μπόλαρης